GÜNEBAKAN

YANSIMA

Aydın Fen Lisesi Yıllık Öğrenci Dergisi

32-2023

İki Mustafa Kemal vardır: Biri ben, et ve kemik geçici Mustafa Kemal… İkinci Mustafa Kemal, onu "ben" kelimesiyle ifade edemem; o, ben değil, bizdir! O, memleketin her köşesinde yeni fikir, yeni yaşam ve büyük ülkü için uğraşan aydın ve savaşçı bir topluluktur. Ben, onların rüyasını temsil ediyorum. Benim girişimlerim, onların özlemini çektikleri şeyleri tatmin içindir. O Mustafa Kemal sizsiniz, hepinizsiniz. Geçici olmayan, yaşaması ve başarılı olması gereken Mustafa Kemal odur!

M. Atatürk

Genel Yayın Yönetmenleri:
Emine Altınsoy,
Esra Yıldırım Hazar,
Tülay Akgül Tunçay

Editörler:
Simge DERE,
Elif KOÇAR,
P. Beyza GÜLER

Kapak Tasarımı:
Hikmet Egemen Beyaz

Yazışma Adresi:
Aydın Fen Lisesi
Kültürel Öğrenci
Dergisi Günebakan
Girne Mah. 2203. Sok.
No:4 Efeler/Aydın

Danışma Kurulu:
Gül Arpa,
Nurettin Kılıççöte

Telefon:
0 (256) 219 14 98

Fax:
0 (256) 219 23 66

E-Posta:
aydinfenlise@gmail.com

İnternet:
aydinfenlisesi.meb.k12.tr

Tamamen Aydın Fen Lisesi öğrencilerinin özgün bakış açıları ve özgün eseleriyle hazırlanan Günebakan, Milli Eğitim Bakanlığı Sosyal Etkinlikler Yönetmeliği'ne uygun olarak Kültür, Edebiyat, Yayın ve İletişim Kulübü tarafından yayına sunulmaktadır. Derginin içindeki yazı, çizim vb. tüm eserlerin sorumlulukları eser sahiplerine aittir.

Ücretsiz olarak dağıtılan bu derginin üzerinden hiçbir maddi kazanç elde edilmemektedir.

Eserlerin kaynakçaları aflgunebakan.com adresindedir.

Dememiz O Ki...

Eveeet sevgili okurlarımız uzun bir aradan sonra Günebakan tekrar ellerinizde. Günebakan32'yi sayfa sayfa çevirebiliyor; içeriklerimize kimi zaman gülüyor, bazılarını umursamadan geçiyor, kimi zaman arkadaşınızı dürtüp bakmasını istiyorsunuz. Fakat bizim için aynı şey geçerli değil. Her sayfada saatler var. Bakmayın saatler dediğime tam tamına bir haftada çıktı elinizdeki dergi. Ama bir hafta da haftaydı hani. 47 iş yeriyle sponsorluk görüştük, 12 kere düştük, 13 kere kalktık, 7 günün 6'sında 10 bin adımı aştık (15 dakikada 1,6 km yürüdüğümüz gün dâhil). Saatlerce tasarım yaptık, saatlerce yazı editledik, onlarca dosya, yüzlerce görsel, GB'lerce internet yandı bitti kül oldu gitti. Kulağa ne kadar çılgınca geliyor sadece yazıları hazır olan bir dergiye sınavlardan sonraki bir haftanı üstelik on ikinci sınıftan önceki son haftanı gözünü kırpmadan vermek? Fakat Günebakan ruhumuzu, umudumuzu, inancımızı, güvenimizi yaşattı.

25 yıllık geleneğin kendi dönemindeki temsilcisi olma fikriyle yoğun bir ön dergi sürecine girdik, bileğimizin hakkıyla kazandık. Aslına bakarsanız asimile olmuş hissediyoruz. Her komik olayı Günebakan'a koyma fikri, her konuşmanın Günebakan'a çıkması her işletmenin Günebakan'a sponsor olma ihtimali her fotoğrafı kolaja koyma isteği. Bizim 12/06/23 saat 02.30'da yazdığımız bu yazıyı ne kadar süre sonra okuyorsun bilmiyorum. Ama ön dergimiz orta masaya bırakıldığındaki sevincimizi, ilk matbaa ile konuşurken aldığımız fiyatlardaki üzüntüyü, en büyük sponsorumuzla görüşmeye giderkenki stresimizi, internet gittiğinde bütün yazıların silinmiş olabileceği korkusunu, gecenin bir saatinde katır kutur çiğ makarna yerkenki umudu, yayımlanmaya iki gün kala kitap-kafede her şeyi yetiştirmeye çalışırkenki heyecanımı biliyorum. Efe'nin Dünyası'nda başlayan yolculuğa podcast, çalma listesi, videolar, sosyal medya, web sitesi vs. eklendi belki ama hisler aynı. Kendini, içinde bulunduğun okulu yansıtmak, bir şeyler bırakmak yıllar sonraki Simge'ye, Beyza'ya ya da Elif'e. Belki size çok anlamsız geliyor feda edilen geceler, verilen onca emek, atılan adımlar, baş ağrıları ama tam olarak o anlamın ortasından yazıyoruz şu an. Bir iz bırakmak. Varlığa dâhil olmak. AFL'yi ve Günebakan'ı var etmek. Fırsatlar oluşturmak. Yazmak, çizmek, eğlenmek, dinlemek, söylemek için. İdeallerinin, umutlarının peşinden giden Atatürk gençliği. "Özel" doğru kelime bu. AFL'yi yansıtmak üstelik bize özelken. Şu yazıyı attı mı, buna bir daha yazalım, aa onunla konuşmadık, Altınsoy'a sordunuz mu derken artık konuşacağımız, yazacağımız, atacağımız, soracağımız, yapacağımız bir şey yok. Günebakan32 bitti. Doymadık, yine olsa yine yapardık belki bu kez son haftaya da bırakmazdık ama ne olursa olsun artık Günebakan'ız. Biriktirdiğimiz onca anı, güzel hatırlayacağımız günler. İşte bitti, hüplettik gitti.

DERGİLER, SAYGILAR, SEVGİLER

Okul Müdürümüz Uğur Güleç'ten

Kıymetli okurlar,

Aydın Fen Lisesi Ailesi adına hepinizi saygıyla selamlıyorum.

Aydın Fen Lisesi eğitim öğretime başladığı 1997 yılından itibaren başarılı ve çok yönlü yetiştirdiği öğrencileri, kaliteli eğitimi, bireysel ve kitlesel başarıları, öğrencilere sağladığı huzur ve güven ortamı ile ülkemizin seçkin okulları arasında yer almaktadır. Vizyonumuz Aydın Fen Lisesini hem akademik başarı, hem bilimsel çalışmalar, hem de güçlü bir kurum kültürü olan ülkemizin en iyi ilk üç okulu arasına konumlandırmaktır. Bu hedefimize tüm öğretmenlerimiz, velilerimiz ve öğrencilerimizin çalışmalarıyla önümüzdeki 5 yıl içinde ulaşacağımıza yürekten inanıyorum. Ne mutlu ki atalarımız bize huzur içinde güvenle yaşadığımız bir ülke emanet etmişler. Bize bırakılan bu emaneti şerefle koruyup gelecek nesillere daha muasır bir şekilde teslim etmek en önemli görevimizdir. Cumhuriyetimizin 100. yıldönümünde ülkesine ve milletine bağlı, milli ve manevi değerlerine sahip çıkan gençler yetiştirebilmek bizler için onur kaynağıdır. Çünkü ülkemizin, Büyük Önderimiz Gazi Mustafa Kemal ATATÜRK'ün işaret ettiği hedeflere ulaşması yolunda siz değerli gençlere ihtiyacı var. Bugüne kadar yetişmenizde emeklerini esirgemeyen ailenizi, öğretmenlerinizi, huzur ve güven ortamında yetişmeniz için can veren binlerce şehidimizi aklınızdan hiç çıkarmayınız. Ülkünüz, ülkemizi bugün bulunduğu yerden daha yukarıya taşımak olsun. Unutmayın; "Sizlere güç verecek kudret, damarlarınızdaki asil kanda mevcuttur."

Bugün dünyada yeni bir düzen kurulmakta, bir sistem değişikliği yaşanmakta. Bu tür geçiş dönemleri sancılıdır. Ancak böyle zamanlar, içinde fırsatları da barındırır. Millet olarak dünyadaki bu değişimi doğru okumak ve akıllı stratejiler uygulamak zorundayız. Aksi halde yüz yılda bir gelen bu fırsatı değerlendiremeyiz. Gençlerimiz sayesinde son yıllarda atılan adımlar gösteriyor ki Türk Milleti'nin daha önce atalarımızın 700 yıl yaptığı gibi dünyaya adalet ve liderlik edeceği günler çok yakındır. İnsanlıktan uzak emperyalist güçlerin sömürgeyle, savaşla zulme maruz bıraktığı toplumlar adaletin yeninden tesisi için sizleri beklemektedir. Ülkemizin istikbalde çok şeyler beklediği tüm öğrencilerimizin inançla, Atatürk ilke ve inkılapları ışığında okullarında aldıkları bilgi ve eğitimle, ülkemizi önümüzde parlayarak tüm dünyayı aydınlatmaya başlayan "Türkiye Yüzyılı"na taşıyacaklarına yürekten inanıyorum.

Bu yıl okulumuzdan mezun olacak tüm öğrencilerimize girecekleri sınavlarda ve hayatta başarılı olmalarını diliyorum. Büyük efor sarf ederek uzun soluklu bir çalışmanın sonucunda GÜNEBAKAN dergimizin basıma hazırlanmasında emeği geçen tüm öğrenci, öğretmen ve yayım ekibine çalışmalarından dolayı teşekkür ediyorum. Saygılarımla…

İçindekiler

- İçindekiler...4
- Çalış Çalış Nereye Kadar (AFL'de Bir Yıl)...5
- Yerleştirme Listesi...7
- 3-2-1 Peynir!...8
- Elma Şekeri Kokusu...11
- Gözlerin Bizi Ele Verişi..13
- Hayat Kısa...15
- Hayal Gücü Her Şeyi Yapmaya Yeter Mi?...17
- Küçük Şeyler...19
- Formula'nın Güneşi...21
- Hayallerim...23
- Bir Şehir...24
- Edebiyattan Yansımalar...25
- Tabuların Yansıması...26
- AFL'nin Süper Kahramanları...27
- Sayılarla AFL...29
- AFL 22'ye Sorular...31
- Paranın Dağılımı Üzerine Bir Deney:AFL-Token...33
- Fotoğrafın Doğuşu...35
- Yapay Zekâ ve Geleceğin Meslekleri...37
- Hoca Nasreddin ve Ahi Evran..39
- Asosyallik...41
- Tamam Shud...43
- CPT Simetrsi...46
- Margaret Thatcher...47
- Psikanaliz...49
- Ayna Evresi...50
- Çocukluğumuzun Kişiliğimize Yansıması...51
- Kanun-i Esasi'nin İlanının Tersane Konferansına Yansıması...53
- Paradokslar...55
- Ders Kitaplarını Biz Tasarlasaydık...56
- AFL'den Çıkan Bir Çizer...57
- Eline Sağlık Mithat Ustam..59
- Hoca-Quiz...61
- Günebakanlık...63
- AFL Nesneleri...64
- Yansımalar Öneriyor...65
- Kalıplara Sığmayan Kitaplar...67
- Biri Çöm mü Dedi?...68
- Bulmacalar...69
- Sponsorlarımız...70

İngilizce Tiyatro

AFL'25 Cumhuriyetimizin 100. yılında 23 Nisan'ı boş geçmedi. Renkli gösterileri anaokulu ve ana sınıfları seyirciliğinde sergilendi elinize, mimiğinize sağlık!

ÇALIŞ ÇALIŞ NEREYE KADAR

AFL' de Bir Yıl Böyle Geçti

AFL GEZDİ TOZDU ÜNİVERSİTESİNİ BULDU

Geleneği bozmayan AFL yine 9. sınıflarla Çanakkale, 10. sınıflarla Ankara, 11. sınıflarla da İstanbul gezisi yaptı.

Sabancı, Koç, İTÜ,Boğaziçi, Dolmabahçe Sarayı, Boğaz turu, Ortaköy, Büyük Ada

ODTÜ, Bilkent, Ankara Kalesi, Anıtkabir, 1. Meclis, 2. Meclis

Çanakkale Şehitlik Hastane Müzesi, Şahindere Şehitliği, Çanakkale Şehitler Abidesi, Kilitbahir Kalesi, Seyit Onbaşı Anıtı, 57.piyade alayı şehitliği, Conkbayırı, Truva Atı, Behramkale, Temple of Athena, Asos Antik Liman, Cunda Adası, Ayvalık

AFL'YE BİR AFERİN!

Bu sene pek çok arkadaşımızın emekleriyle AFL yine farkını gösterdi. Emeği geçen tüm ekipleri canı gönülden tebrik ediyoruz İzmir Bölge Finali'nde **Ali Güneş ve Ekinsu Bora ile Ayşegül Metin:** Holland Teorisinin Işığında Mesleki Kişiliğin Belirlenmesine Yönelik Yapay Zekâ-Derin Öğrenme Yöntemi Kullanılarak Yardımcı Sistem Oluşturulması ile birinci; **Ömer Can Kuşcu ve Adem Mert Akkaya ile Ayşegül Metin:** MRG ve Hemogram Sonucu Verilerinden Derin Öğrenme Yöntemiyle Alzheimer Hastalığının Tanısı ile üçüncü; **Samet Taşçı ve Efe Ağlamazlar ile Özgül Çoban**: Farklı Okullardaki Öğrencilerin Dinlediği Müzik Türleriyle Empati İlişkilerinin Prososyal Davranışlarına Etkisi ile üçüncü oldular. MEF Okulları Araştırma Projesi Yarışması'nda **Mina Akın ve M. Çağan Göktaş ile Hülya Olgun:** Marmaris Kara Semenderi (Lyciasalamandra flavimembris) ve Göcek Kara Semenderi (Lyciasalamandra fazilae)'nin Elektronik Burun ile Ayrılması projesiyle Türkiye birincisi oldu. Bölge finallerinde 1. olan psikoloji projemiz Ankara Finalleri'nde Türkiye üçüncüsü oldu. TEBRİKLER!!

Bunların yanında **M. Hüseyin Kaya ve Kağan Yaka** TEKNOFEST2023 Travel Hackathon'a, **Armanç Gedik, Uygar E. Kocakır ve Mustafa Kaya** TÜBİTAK Marmara Araştırma Merkezi Stajı'na katılmaya hak kazandılar. Bitti mi? Tabii ki hayır. **Mustafa Kaya, Mina Akın ve Hazal Selin Kışkır** ile **Emine Altınsoy** "OAH Acil: Olay Yerinden Hastaneye Hızlı Müdahale" isimli projeleriyle TEKNOFEST 2023'e gitti. Sizleri de tebrik ediyor, devamını bekliyoruz.

AFL PORTO'DA

Fighters Against Light Pollution Erasmus+ ve e-Twinning projesi kapsamında 4 öğrenci ve 2 öğretmenimizi 1 hafta güzel Akdeniz kenti Porto'ya uğurladık. 4 ülke ve 5 okuldan yeni arkadaşlar edinen Mina Akın , Ayşegül Yıldız, Kağan Yaka ve Uygar Ege Kocakır ile Portekiz'in jeoloji ve biyolojisini fetheden Emine Tiriç ve Hülya Olgun'un mutluluğu fotoğraflardan okunuyor.

Kuzey Işıkları Yemyeşildi!

Yine aynı proje kapsamında 4 öğrenci ve 2 öğretmenimiz 1 hafta Jeolojik cennet İzlanda'daydı. Ali Güneş, Ali Alkan, Simge DERE ve Nida Çildağ ile öğretmenleri Serkan Tiren ve Emine Altınsoy'u tutmasak kutuplardan toplayacaktık. 4 ülke ve 5 okulun ortak noktası hepsinin üşümesiydi diyebiliriz.

3 KUPON = BİR ÇİKOLATA

Günebakan sermaye piyasalarını tekrar sallıyor! 3 kupon getir 1 çikolata kap. Eğer üşeniyorsanız Emine Cengiz, Emine Ceyhan, ve Uğur Güleç'in odasından şeker alabilirsiniz. Çikolatayı sadece kuponlular hak ediyor.

18 MART'I MİNNETLE ANDIK

Bu yıl 18 Mart Çanakkale Zaferi ve Şehitleri Anma Günü; türküler, şiirler, koreografiler, oratoryoların karıştığı güzel bir programla AFL'ye yakışır şekilde anıldı. Emeği geçenler güzel anıları ve repliklerini unutamıyor.

EN GÜZEL HAFTA: GENÇLİK HAFTASI

16 Mayıs sınıflar arası müsabakalarla geçti. AFL'nin tatlı rekabet ortamı yine bizleri yalnız bırakmadı. Halat çekme, ip atlama, basket atma, top sektirme ve kasnak atma yarışmalarında 11/D açık ara birinci olurken onu ikincilikle 11/B ve üçüncülükle 10/B takip etti. Şampiyonlarımızın kupa ve ödülleri öğretmenlerimiz tarafından sınıf temsilcilerine verildi.

17 Mayıs'ta eğlenceyi ve yarışmayı bir kenara bırakıp önce ADÜ profesörü Prof. Dr. Mesut KIRMACI'yı ardından arkadaşlarımızın sunumlarını dinleyerek İklim Değişikliği Sempozyumu'na eşlik ettik. Ardından mezuniyete hazırlanmak üzere okula koştuk. Nitekim AFL'23'ün ışıltısına yetişemeyeceğimizi biliyorduk. Mezuniyet buruk bir mutlulukla geçti. Birincimiz Zeynep kütüğe adını çaktı, konuşmalar yapıldı, dörtlükler okundu, mini konserde tüm AFL çok mutluydu. Bol eğlence ve bol yorgunlukla on ikilerimize veda ettik. Sizi özleyeceğiz AFL'23, hep bu kadar eğlenmeniz dileğiyle...

18 Mayıs, 2 öğretmenimiz (Gül Arpa ve Abdullah Çoban) ve 20 öğrenci için büyük gündü. TEDx rüzgârları tüm Aydın'ı sardı. DEU Jeoloji Mühendisliği Anabilim Dalı Başkanı Hasan Sözbilir, Kutup araştırmacısı ve yazar Sinan Yirmibeşoğlu, arkadaşımız Mustafa Kaya, AFL'8 Yeditepe Üniversitesi öğretim görevlisi Plastik Cerrah Op. Dr. Mert Ersan ve içerik üreticisi ve gezgin Japon Hamza'yı Hidayet Sayın Konferans Salonu'nda ağırladık. Birbirinden ilham verici konuşmaları dinledik ama bitmemişti. 14.00'te bizim günümüzü, 19 Mayıs'ı, Özgül Çoban ve şahane ekibinin kusursuz dinleti ve konseriyle kutladık.

AFL'23 SÖKTAŞ'ta

12. sınıf öğrencilerimizle Aydın Söke'de bulunan Söktaş Tesisleri'ne mesleki teknik gezi gerçekleştirdik. Öğrencilerimiz ham maddenin kumaş haline gelinceye kadar olan üretim basamaklarını yerinde inceleme fırsatını buldular. Fabrika mühendisleri, meslekleri ve görevleri hakkında öğrencilerimizi bilgilendirdi. Tesis gezimizi tamamladıktan sonraki durağımız Kuşadası Adagöl Piknik Alanı oldu. Öğrencilerimiz, göl kenarında serbest zaman ve mangal keyfiyle moral buldular.

AFL'26'yı Doğaya Saldık

Okulun kapanmasına 2 ay kalmasına rağmen yoğun tempoya hala alışamayan okulumuzun çömleri çareyi kendilerini doğaya atmakta buldu. Balıkköy-Kızılcaköy arası doğa yürüyüşü etkinliğiyle huzur bulan 9. sınıf öğrencilerinden bazıları geri dönmek istemezken bazıları da bir traktöre 8 kişi binmeye çalışınca eğlenceli görüntüler ortaya çıktı.

AYDIN FEN LİSESİ 2022 YILI YERLEŞTİRME LİSTESİ

EGE AKSOY	KOÇ ÜNİVERSİTESİ (İSTANBUL)	Bilgisayar Mühendisliği (İngilizce) (Burslu)
ALİ SEMİH URAL	AMERİKA PHILADELPHIA DREXEL ÜNİVERSİTESİ	Bilgisayar Mühendisliği(Burslu)
EBUBEKR SIDDİK ERDEN	BOĞAZİÇİ ÜNİVERSİTESİ (İSTANBUL)	Bilgisayar Mühendisliği (İngilizce)
KAAN UZ	BOĞAZİÇİ ÜNİVERSİTESİ (İSTANBUL)	Bilgisayar Mühendisliği (İngilizce)
YALIN BORA ÖZSOY	BOĞAZİÇİ ÜNİVERSİTESİ (İSTANBUL)	Makine Mühendisliği (İngilizce)
DOĞUKAN OK	BOĞAZİÇİ ÜNİVERSİTESİ (İSTANBUL)	İşletme (İngilizce)
AHMET GEDİK	BOĞAZİÇİ ÜNİVERSİTESİ (İSTANBUL)	İşletme (İngilizce)
ERENALP YUCA	İHSAN DOĞRAMACI BİLKENT ÜNİVERSİTESİ (ANKARA)	Bilgisayar Mühendisliği (İngilizce) (Burslu)
EFE AYKUT ÇELİK	İHSAN DOĞRAMACI BİLKENT ÜNİVERSİTESİ (ANKARA)	Elektrik-Elektronik Mühendisliği (İngilizce)
TOLGA TUTAR	İHSAN DOĞRAMACI BİLKENT ÜNİVERSİTESİ (ANKARA)	Makine Mühendisliği (İngilizce) (Burslu)
BİLGEHAN AKIN	İHSAN DOĞRAMACI BİLKENT ÜNİVERSİTESİ (ANKARA)	Bilgisayar Mühendisliği (İngilizce)
HALİL İBRAHİM TÜRKMEN	ORTA DOĞU TEKNİK ÜNİVERSİTESİ (ANKARA)	Elektrik-Elektronik Mühendisliği (İngilizce)
GÜNEŞ CEYLAN	ORTA DOĞU TEKNİK ÜNİVERSİTESİ (ANKARA)	Elektrik-Elektronik Mühendisliği (İngilizce)
EMİNCAN BAYHAN	ORTA DOĞU TEKNİK ÜNİVERSİTESİ (ANKARA)	Elektrik-Elektronik Mühendisliği (İngilizce)
OSMAN EREN HÖRMEN	ORTA DOĞU TEKNİK ÜNİVERSİTESİ (ANKARA)	Elektrik-Elektronik Mühendisliği (İngilizce)
ÖMER OSMAN YOLCU	ORTA DOĞU TEKNİK ÜNİVERSİTESİ (ANKARA)	Elektrik-Elektronik Mühendisliği (İngilizce)
ALIAKSANDR KRASOUSKI	ORTA DOĞU TEKNİK ÜNİVERSİTESİ (ANKARA)	Havacılık ve Uzay Mühendisliği (İngilizce)
KAAN BERKE ARSLAN	ORTA DOĞU TEKNİK ÜNİVERSİTESİ (ANKARA)	Makine Mühendisliği (İngilizce)
İDE MELİS YILMAZ	SABANCI ÜNİVERSİTESİ (İSTANBUL)	Mühendislik ve Doğa Bilimleri Programları (İngilizce)
İLKE SERTER	ACIBADEM MEHMET ALİ AYDINLAR ÜNİVERSİTESİ (İSTANBUL)	Tıp Fakültesi (İngilizce) (Burslu)
YUSUF ÇAĞRI ŞEN	YEDİTEPE ÜNİVERSİTESİ (İSTANBUL)	Tıp Fakültesi (İngilizce) (Burslu)
İSMET TINAS	YEDİTEPE ÜNİVERSİTESİ (İSTANBUL)	Eczacılık Fakültesi (İngilizce) (Burslu)
HALİL GEDİZ TÜRKELİ	İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ	Endüstri Mühendisliği (İngilizce)
HÜSEYİN ÇAĞATAY KORKMAZ	İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ	Uçak Mühendisliği
YILMAZ DUMAN	TOBB EKONOMİ VE TEKNOLOJİ ÜNİVERSİTESİ (ANKARA)	Elektrik-Elektronik Mühendisliği
PINAR GEDİK	YILDIZ TEKNİK ÜNİVERSİTESİ (İSTANBUL)	Endüstri Mühendisliği (İngilizce)
MUHAMMED EREN BAĞ	TÜRK-ALMAN ÜNİVERSİTESİ (İSTANBUL)	Bilgisayar Mühendisliği (Almanca)
İREM AY KARUL	TÜRK-ALMAN ÜNİVERSİTESİ (İSTANBUL)	Hukuk Fakültesi
HASAN ALP BOSTAN	İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ	Makine Mühendisliği
FURKAN ÖZATA	ANKARA ÜNİVERSİTESİ	Tıp Fakültesi
HAMİD HASAN YAMAN	EGE ÜNİVERSİTESİ (İZMİR)	Tıp Fakültesi
İREM SONGUR	EGE ÜNİVERSİTESİ (İZMİR)	Tıp Fakültesi
İREM ÖZCAN	EGE ÜNİVERSİTESİ (İZMİR)	Tıp Fakültesi
DAMLA GÜRGEY	EGE ÜNİVERSİTESİ (İZMİR)	Tıp Fakültesi
EFE ÇİÇEKDAĞI	EGE ÜNİVERSİTESİ (İZMİR)	Bilgisayar Mühendisliği (İngilizce)
ALİ KARAHAN	EGE ÜNİVERSİTESİ (İZMİR)	Diş Hekimliği Fakültesi
BAHAR GÜLCE ÇÜÇEN	EGE ÜNİVERSİTESİ (İZMİR)	Eczacılık Fakültesi
ANIL DOĞRU	DOKUZ EYLÜL ÜNİVERSİTESİ (İZMİR)	Tıp Fakültesi
EMİRCAN ŞİMŞEK	DOKUZ EYLÜL ÜNİVERSİTESİ (İZMİR)	Elektrik-Elektronik Mühendisliği (İngilizce)
ECE KAPTI	İZMİR KATİP ÇELEBİ ÜNİVERSİTESİ	Tıp Fakültesi
EŞREF MERT SAYINTÜRK	BURSA ULUDAĞ ÜNİVERSİTESİ	Tıp Fakültesi
ONUR ŞAHİN	BURSA ULUDAĞ ÜNİVERSİTESİ	Bilgisayar Mühendisliği
BERRİN YAKAR	AKDENİZ ÜNİVERSİTESİ (ANTALYA)	Tıp Fakültesi
HALİL MERT DEVRAN	PAMUKKALE ÜNİVERSİTESİ (DENİZLİ)	Tıp Fakültesi
EMRE ÇAVDAR	PAMUKKALE ÜNİVERSİTESİ (DENİZLİ)	Tıp Fakültesi
SÜMEYYE KIRKAN	İSTANBUL MEDENİYET ÜNİVERSİTESİ	Tıp Fakültesi
ORÇUN EGE TUNCER	İSTANBUL MEDENİYET ÜNİVERSİTESİ	Bilgisayar Mühendisliği
ROJİN DOĞAN	DÜZCE ÜNİVERSİTESİ	Tıp Fakültesi
MEHMET ARDA YENİÇULHA	HACETTEPE ÜNİVERSİTESİ (ANKARA)	Endüstri Mühendisliği (İngilizce)
CEYLİN ÖYKÜ ÖZYURT	HACETTEPE ÜNİVERSİTESİ (ANKARA)	İngilizce Mütercim ve Tercümanlık
EFE MERT ÇETİN	KADİR HAS ÜNİVERSİTESİ (İSTANBUL)	Moleküler Biyoloji ve Genetik (İngilizce) (Burslu)
DAMLA OKTAR	GAZİ ÜNİVERSİTESİ (ANKARA)	Diş Hekimliği Fakültesi
YAKUP EFE TURGUT	BAŞKENT ÜNİVERSİTESİ (ANKARA)	Diş Hekimliği Fakültesi (İngilizce)
SILA İLHAN	ANKARA MEDİPOL ÜNİVERSİTESİ	Eczacılık Fakültesi

3-2-1 PEYNİR!

ELMA ŞEKERİ KOKUSU

Melike Zeynep ÖZTÜRK
AFL'24

Rastgele bir günde, rastgele anıların parçaları zihnimin tenhalarında sessiz sedasız yol alırken yürüyordum, rastgele bir yöne doğru. Körelmiş duygular, gözlerimin önünde oluşan halelerde adımlarımı takip ediyordu gittiğim yerlerde. Beni tek başıma bırakmayan yalnızlığıma neredeyse dokunabilecekmişim gibi geliyordu tanımadığım insanlardan oluşan kalabalığın içindeyken. Yalın anlamın saklı olduğu karmaşanın içindeki tüm nesnelerde ve düşüncelerde öznel gerçekliği sorguluyordum yürürken. Sisli anıların parçalarında kelimeler anlamını yitirirken, bir ağacın yaprakları balık oluyor, balıklar sonbaharın gelişiyle dallardan kurtulup bir dakikalar denizine atlıyor ve yüzüyordu durmadan. Saatler birikiyordu kaldırımlarda, su olup akıyordu zaman. Susamış kediler sokağın taşlarının arasındaki birikintilerden içerken dakikaları, bir delikten izleyen gözlerin yansıması düşüyordu su birikintilerine. Elma şekeri kokan rüzgârla uçuyordu elimden beyaz bir zarf ve benden bir şeyler, her şey rüzgârın estiği yere doğru gidiyor, uzaklaşıyordu benden. Güneş sol yanağımı ısıtıyordu, gözlerimde bir sis vardı gerçeklerin üzerini kapatan kirpikler gibi. Zihnimin içinde dönen anlamsız kelimeler ve görüntüler yürüdüğüm yeri, etrafımı görmemi engelliyordu. Duygular, düşünceler, anılar, insanlar, binalar, her şey yarımdı. Ne kendimi ne de rüzgârın sesini duyabiliyordum, karşılıklı bir sessizleşmenin hayali dolaşıyordu etrafımızda. Çok gürültülüydü her şey ve herkes.

Puslu görüntünün içinde baktığım her yerde bir iz buluyordum tanıdık gelen. İstesem de istemesem de buraya aittim ya da bir şekilde bağlıydım buradaki bir şeye, bir düşe, düşünceye; yabancı gelse de her şey ve herkes bir şekilde buradaydım, gölgem bu sokağın kaldırımlarına düşüyordu. Bir otobüs durağının yanından geçerken durmak istedim. Bilmediğim bir yere giden bir otobüste tanımadığım insanlarla uzaklaşmak, cama yansıyan bakışlarımla buluşmak ve tanımamak kendimi, kendi yansımamı. Ya da sadece beklemek istedim. Bir anlığına durmak, dakikalar akmaya devam ederken ve insanlar akreple yelkovanın önüne geçmeye çalıştıkları durmak bilmeyen koşularındayken durmak istedim. Durağın kenarına yaslanıp izlemek, değişen her şeyi. Kendimi izlemek, kaybolduğum yerden kurtulup uzaklaşmak. Yanımda bir kedi vardı, aynı hizada yürüyorduk. Kedi yavaşladığında ben de yavaşlıyordum. Onun yerinde olmak istedim bir anlığına, tanımadığım bir insanın yanında yürürken sadece yürümek, düşünmemek bir dakika sonrasını veya bir dakika öncesini. Sokaklardan geçiyordum, kaldırımlardan, ağaçların, insanların yanından. Yabancılaşıyordum olanlara, olmayanlara ve olacaklara. Rüzgâr bize gitmemiz gereken yolu gösteriyordu ama hissetmiyorduk belki. Hissizleşmiştik belki de kendi duygularımıza ve başkalarına. Gri sokakta gri düşüncelere dalmış insanlar. Koyu bulutlar ve koyu düşler içindeydi herkes.

Görünmez bir sarmaşık gibi kaplamıştı her yeri darmadağın düşünceler, duvarların arkasına sığınmış insanların etrafından dolanıyordu sokağa sarmaşık. Baktığım her şeyde ve yarına ulaşmaya çalıştığım her anda geçmiş vardı. Anlamsızlığın yansımasında buruşmuş anılar ve kâğıtlar... Açılmadan bir kenara atılmış mektup zarfları, yarısı yenmiş bir elma şekeri ve ağaçlar, bir ıhlamur, üç çınar, turunçlar... Sokağın köşesinde beni izleyen bir göz gibi anılar takip ediyordu dalgın zihnimi. Kaldıramayacağım bir yük gibi geçmiş her geçen dakika sırtıma eklenirken yorgun düşüncelerimi kurtarmak istercesine koşmayı düşündüm. Koşarak kaçmak ya da ulaşmak istedim şimdinin farkına varana kadar. O sokağın köşesinden uzaklaşmak istedim. İyi duygulardan oluşan tüm şeyler iki aynanın arasına sıkışmış görüntülerden ibaretti, ihtiyacım olan her şey yansımalar arasında gidip geliyordu. Aynalardan birinin kırılmasına çok az kalmıştı, hissediyordum, duygularımı bu özgürleştirecekti ve hapsoldukları yerden çekip çıkaracaktı.

Apartmanların arasına sıkışmış gökyüzü, akreple yelkovanın arasına sıkışmış insanlar, zihinlerde sürekliliğin sisleri arasında yaşayan silik anılar... Kafamı kaldırdım ve dar sokakta üzerime gelen binaların arasından zar zor görünen gökyüzüne baktım. Sert ve gri dünyanın tam tersiydi orası, anlayışlı ve mavi. Bir uçak geçti üzerimden, içinde mutsuz insanlar, nereye gideceğini bilmeyen. Rastgele bir hedefin peşinde, hayatın rastlantılarında karşısına çıkmış sebepsiz bir hırsın peşinde sürüklenen. Binlerce olasılığının arasından rastgele birkaç karar ve yol değişikliğiyle oluşan karakterler ve arkada bırakmaya çalıştıkça gün yüzüne çıkan anılar... İnsanlar gönderildiği adrese hiç ulaşamayan bir mektup gibi, küçük bir zarfın içinde hapsolmuş ve kaybolmuş, sürükleniyorlardı. Mutsuzdu herkes, kediler ve sokak. Karmaşa ya da huzur, yalnızlık ya da kalabalık mutlu etmiyordu artık beni, aklımın köşelerinde kalmış, sinmiş bazı hatıraların soğuk huzursuzluğu ve saç tellerimi yüzüme savuran rüzgârın getirdiği kokular arasında izliyordum sadece olup biteni. Belirsizliğin içinde sürüklenmekten ve çıkamamaktan yorulmuştum ve beklemekten, bir aynanın kırık parçalarını toplamaktan düştükleri yerlerden, kendi yansımamda kendimi aramaktan yorulmuştum. Her şeyden uzaktaydım ama bir yandan da bir parçasıydım olasılıkların.

Özlem duyuyordum rüzgârın geldiği yere, neresi bilmesem de. Şimdilerde hatırlamaya korktuğum düşleri özlüyordum. Hiç gitmediğim bir sokağın kaldırımlarını, orada açan çobançantalarını ya da çiçeklerini hiç koklamadığım bir ıhlamurun gölgesini, duyguların serbestliğini özlüyordum. Sarhoş rüzgâra ve hüzünlü bulutlara değip geçen bir uçağı özlüyordum. Ve uçaktaki küçük bir kız çocuğunu özlüyordum, elinde elma şekeri tutan, yüzündeki tedirgin gülümseme elma şekerinin parlak dış kaplamasına yansıyan, şimdilerde rastlantılarda arayan gerçekliği ve mutluluğu. Sokaklarda dolaşıp rüzgârın elma şekerinin kokusunu getirmesini bekleyen, ne olduğunu anlayamadığı şeyleri görmeyi uman gri bakışlarda. Rüzgâr burnuma elma şekeri kokuları getirirken, rastgele anıların arasında kaybolur, sessizleşirdim.

GÖZLERİMİZİN BİZİ ELE VERİŞİ

Duygular… Gerçekten birkaç kelimeyle anlatılabilecek kadar basit midir? Ya da tanımı gibi, “Bireyin ruh halinde biyokimyasal ve çevresel tesirlerle etkileşiminden doğan kompleks psikofizyolojik bir değişim” midir? Hepimizin hemfikir olduğunu varsayarak diyorum ki bu kadar sıkıcı veya birkaç kelimeye sığabilecek kadar basit değildir. Üstüne üstlük duygular hayatımızı bu kadar ele geçirmiş haldelerken. Biraz önceki cümleme “Hayır, ben tamamen mantık insanıyım” gibi itirazlarınızı duyar gibiyim. Eğer bir robot değilseniz maalesef ki yanılıyorsunuz. Çünkü bu cümleyi kuruyorsanız karşınızdaki insana değer verip açıklama yaptığınız anlamına gelir. Ve geç kalmadan bu gerçeği kabul etmeniz de gerekiyor. Emin olabilirsiniz ki bu gerçek sizi güçsüz yapmaz. Tam tersine sizi bir robot olmaktan kurtarır ve güçlü bir insan yapar. Unutmayın ki tüm duygularını özgürce yaşayabilen bir insan tüm zorluklara göğüs germiş güçlü biridir. Bu yüzden ne duygularınızdan ne de özgür olmaktan korkmayın.

Ne diyorduk? Duygularımızın tanımlanabilecek kadar kolay olmadığından ve bilimsel bir gerçeğe dayandıracak kalıplara sığmadığından bahsediyorduk. Duygular hayatımızda bizi biz yapan şeylerdir. Ne de olsa sevindiğimizde, kızdığımızda, üzüldüğümüzde, şaşırdığımızda yaşadığımızı hissederiz. Çünkü biz duygusuz birer korkuluk değiliz.

Evet duygu tanımını çok uzattım oysa bu kadarına hiç gerek yoktu çünkü birinin gözlerine baktığımızda ne hissettiğini, ne düşündüğünü anlayabiliriz. Bu arada gözlerimiz bize duygularımızı yansıtır demekte kesinlikle haklısınız. “İnsan yalan söyleyebilir. Hatta yalanına inandırmak için beden dili ile destek dahi verebilir ama gözler asla yalan söylemez.” Doğru mu yazdım bilmiyorum ama çok inandığım ve onlarca kez tecrübe ettiğim bir sözdür.

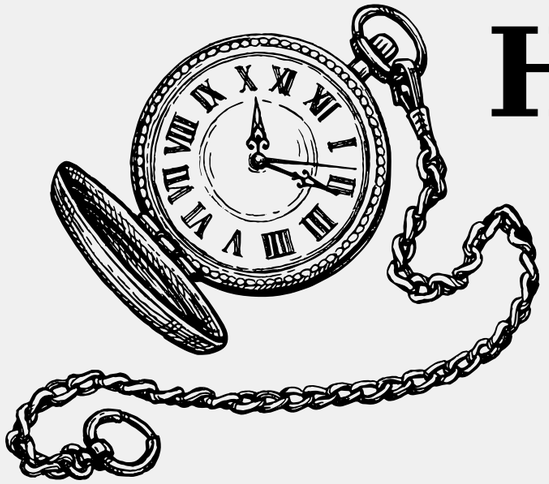

Ben duygularımızın ve gözlerimizin arasında pamuk ipliğinden yapılmış bir köprü olduğuna inanıyorum. Şimdi durun, gözlerinizi kapatın ve aklınıza getirmeye çalışın; mutlu olduğunuzda gözlerinizin nasıl parıldadığını ve insanların bunu nasıl kolayca fark ettiğini, kızdığınızda gözlerinizde beliren bir ormanı kül edebilecek kadar ateşi hatta kaşlarınızın da onunla iş birliği yaparak nasıl çatıldığını. Durun, açmayın daha gözlerinizi! Bitmedi. Üzüldüğünüzde ya da kırıldığınızda gözlerinizin üstüne tonlarca ağırlık koymuşçasına nasıl çöktüğünü ve hemen ardından gözyaşlarınızın bağımsızlığını ilan edip durmadan aktığını. Sonrasında gözlerinize yansıyan kırmızı görüntüye değinmek dahi istemiyorum. Bu arada heyecanlandığınızda veya korktuğunuzda koskocaman olan gözlerinizden bahsetmeden geçemeyeceğim.

Son olarak da size âşık olduğunuzda ortaya çıkan ve uzun süre etkisinden kurtulamadığınız gözlerinize yerleşen ışıktan bahsedeyim. Sakın inkâr etmeye kalkmayın, insan âşık olduğunda kalbi ve dili istediği kadar inkâr etse de gözlerinin onu nasıl ele verdiğini!

Ne kadar da dünyanın en normal şeyiymiş gibi anlattım değil mi? Ama maalesef ki duygular ne bu kadar normaldir ne de bu kadar basit tariflere sığar. Ama şunu da kabul etmeliyiz ki duygularımız bizi ele geçirdiği anda gözlerimize yansır. Bazen bu yansıma bizi aydınlatıp yolumuzu bulmamıza yardım ederken bazen bu yansımanın yüzünden kör olup yolumuzu kaybederiz. Yolumuzu bulmak dileğiyle…

Zehra AYDOĞDU AFL’24

HAYAT KISA

Biz insanlar çoğu zaman yapmamız gereken bir işi veya söylememiz gereken bir şeyi ertelemeyi çok severiz. Peki, size sormak istiyorum: Neden? Neden sürekli hayatta bir şeyleri erteliyoruz? Farkında bile olmadan o kadar çok şeyi erteliyoruz ki bunlar aklımıza bile gelmiyor, unutuyoruz. Genelde “Şimdi söylemesem bir şey olmaz ya, sonra söylerim.” der veya ailemizden biri bizimle vakit geçirmek istediğinde onlara “işim var, zamanım yok, ders çalışmam lazım” gibi bahaneler sıralarız. Aslında zamanı olmamak diye bir şey yoktur, ertelemek vardır. İnsanın ne kadar işi; yapılacak ödevleri, yetiştirilmesi gereken sunumları olsa da sevdiği insanlara ayırabilecek biraz olsun vakti her zaman vardır, en azından olmalı. Bir düşünün; odanızda ders çalışıyor veya işinizle alakalı bir şeyi hazırlıyorsunuz, küçük kardeşiniz gelip size onunla oyun oynayıp oynayamayacağınızı soruyor, siz zaten yapılması gereken işlerinizden dolayı gergin, stresli ve sinirlisiniz, üstüne üstlük bu soru sorulunca daha da öfkelenip başınızdan savmak için “Ders çalışıyorum, görmüyor musun? “diye çıkışıyorsunuz. Ne acı değil mi? Bence hiçbir ders veya iş sevdiğimiz insanları erteleyecek, zamanla onlarla vakit geçirmeyi unutacağımız kadar önemli değil. Sonuçta elbet bu hikâyenin sonunda kardeşiniz onu başınızdan savamayacağınız kadar uzaklarda olacak. Bırakın notunuz on puan daha düşük gelsin, bırakın da iş yerinizde yöneticileriniz sunumunuzdaki bir eksiklik yüzünden size biraz fırça atsın. Ne önemi var ki! Hayatımızda bazı anılar vardır ve bunlar cidden yaşamaya değer anlardır. Bazen kardeşinizle yarım saat oyun oynarken ona vaktinizi ayırdığınız için kardeşinizin yüzünde oluşan küçük bir tebessüm her şeye bedeldir. Cemal Süreya’nın sevdiğim bir sözü vardır: “Hayat kısa kuşlar uçuyor.” Ne de güzel demiş şairimiz. Hayat cidden kısa, yeri gelecek hepimiz neden ailemle, sevdiklerimle daha fazla vakit geçirmedim, neden onlarla bunu konuşmadım, neden bunu bana anlatmamışlardı diyeceğiz.

Biz insanlar her şey için çok geç olduğunda anlıyoruz bazı şeyleri. Geç kalınmış sözler, geç kalınmış aile yemekleri, geç kalınmış buluşmalar... Bunlar ömrümüz boyunca içimizde birer burukluk olarak yer eder. Ama bu pek bir şey değiştirmez biz çoktan ertelemişizdir. “Aman ya ne olacaksa olsun artık, içimde tutamayacağım.” diyerek söylediğimiz ve ertelemeyi reddettiğimiz bazı sözler söylerken biraz tuhaf hissettirse de sonrasında yüreğimizi ta derinlerden öyle bir özgürlük, öyle bir hafiflik kaplar ki... Her zaman bu hissi yaşamanızı tavsiye ederim. Çünkü açığa vurmadığımız her söz yüreğimizdeki kapağı kilitli olan sandıkta birikir, birikir, birikir. Nihayet kilidin anahtarını elimize alıp onları serbest bırakmaya karar verdiğimizde ise yıllardır serbest bırakılmayı bekleyen, ertelenmiş sözler bu defa çıkamaz o sandıktan. Çıkamaz çünkü sahipleri bu anlamsız dünyadan göçüp gitmişlerdir. Ardından yüreğinizdeki bu sandık yılların getirdiği toz ve pasla iyice ağırlaşır. Ve sizin yüreğiniz buna dayanamayacak hale gelip çöker. Siz de bu çöken paslı sözlerinizde boğulup gidersiniz. Benim asıl anlatmak istediğim şudur: hazır zamanımız varken sevdiklerimizle beraber daha çok vakit geçirmeli, onları tanımalıyız. Gün gelecek evde televizyon izlerken size meyve soyacak bir anneyi bulamayacaksınız. Ve inanın bana bu size yüreğinizdeki sandıktan daha da ağır gelecektir. Yine gün gelecek babanızın mezarında otururken onunla olan son yıllarınızda ona kumandayı uzatabilecek kadar bile yakın olmadığınızı hatırlayacak, keşkelerle karışık bir of çekeceksiniz. Yine gün gelecek oğlunuzun bisikleti bozulacak ve neden dedemle bunu öğrenmeye vakit ayırmamışım diyeceksiniz.

Yine başka bir gün daha gelecek hırkanız sökülecek ve babaannenizin kapısını çaldığınızda açan kimse olmayacak. Bekleyeceksiniz saatlerce yavaş adımlarla elinde yarım kalan örgüsüyle kapıya gelmesini. Ama açan olmayacak o kapıyı. Sandığınıza ağır bir yük daha eklemiş olacaksınız. Dediğim gibi bir şeyleri ertelemeyi bırakmazsak saatlerce bekleyeceğiz o kapılarda. Ve sonra gelen pişmanlıklar sevdiğimiz insanları geri getiremeyecek. Bu yüzden hazır vaktimiz varken, sağlığımız yerindeyken, sandığımızın anahtarını erkenden elimize alıp onlarla doyasıya vakit geçirelim, onları tanıyalım. Mesela hafta sonları piknik yapalım, babamız kardeşimize mangala yaklaştığı için kızsın, annemiz salatayı yaparken ona yardımcı olalım, beraber top oynayalım, birlikte denize gidelim, yolda hareketli müzikler açıp söyleyelim, arkadaşlarımızla gece kumsalda oturup çekirdek kola eşliğinde sohbet edelim, küçük kardeşimizle uçurtma uçuralım, yazın gece yarısına kadar bisiklet sürelim, beraber alışverişe çıkalım mesela. Babamıza reyonların yerini gösterelim, kardeşimiz alışveriş arabasını sürsün. Bunlar kulağa çok küçük şeyler gibi gelse de kalbe çok anlamlı ve büyük gelirler. Umarım bu dünyadaki serüvenimiz bunlarla dolu geçer. Unutmayın ki kalbe anlamlı gelen şeylerle geçirilen bir hayatta daima “keşke” yerine “iyi ki” vardır.

Zeynep Sena HAŞICI AF126

HAYAL GÜCÜ

HER ŞEYİ YAP MAYA YETER Mİ?

Doğduğumuz andan beri sahip olduğumuz; insanlarla iletişim kurabilmemize yardımcı olan, sağlıklı bir şekilde düşünebilmemizi sağlayan, yeni fikirler yaratabilmeye, kendi sınırlarımızın ötesine geçmemize yardım eden hayal gücü olmasaydı nasıl yaşardık? Bu güzelim dünyada hayatta kalmamızı sağlayan asıl şey hayal gücü değil midir?

İmgelem sayesinde her şeyi yapabiliyoruz: Yeni fikirler üretmek, insanlarla iletişim kurarken bize anlatılanları zihnimizde canlandırmak, eğlenebilmek, resim çizebilmek, yeni şarkılar yazabilmek, oyunlar oynayabilmek... Yine hayal gücümüz kitap okurken okuduğumuz eserlerin içinde kaybolmamızı sağlıyor, sayfaların satırları arasında dolaştırmıyor mu bizleri?

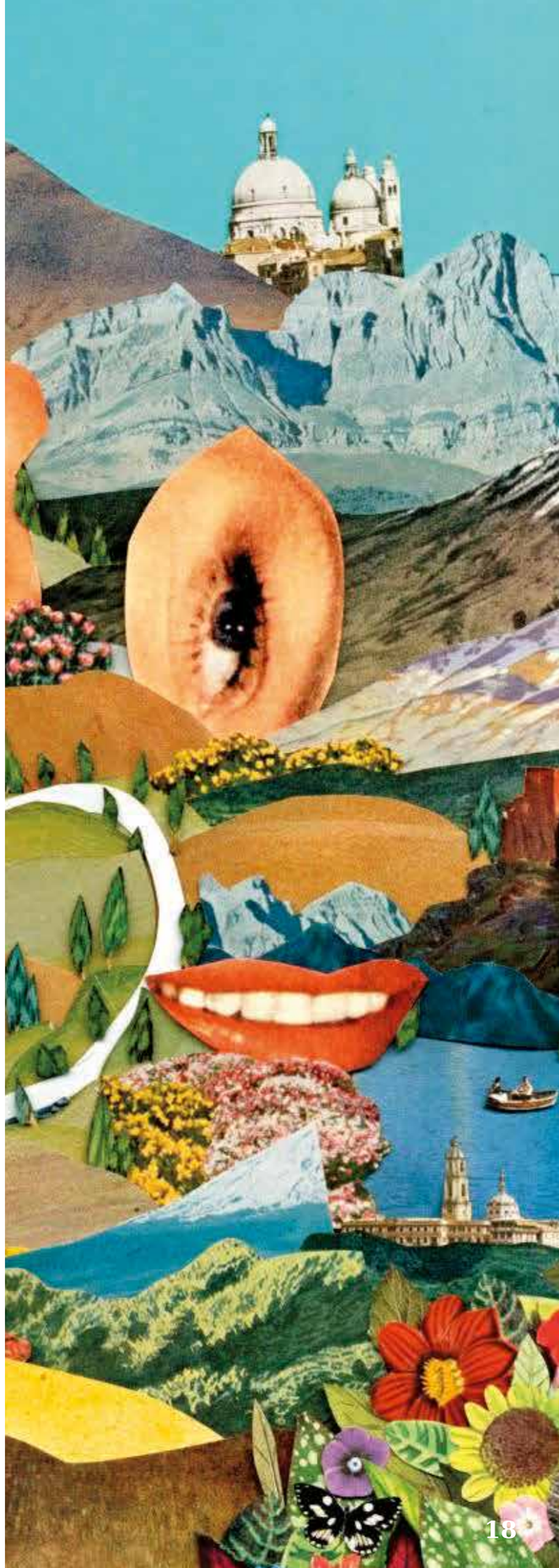
• İmajinasyonu ölçmeye yarayan en güzel ölçü aletlerinden biri olan betimleme sayesinde kendi zihnimiz içinde özel bir alan oluşturabiliyoruz.

• Hayal gücümüz sayesinde doğru düzgün düşünebiliyoruz. Bu sayede günlük konuşmalarımızda karşımızdakini anlayabiliyoruz.

• Hayal gücü ile empati de yapabiliyoruz. Nitekim kendimizi karşımızdaki kişinin yerine koyarken asıl yaptığımız onun yerinde olduğumuzu hayal etmek. Yani hayal gücümüz bir nevi iyi bir insan olmamızı da sağlamakta. Bazen evde otururken sıkılır, dışarıya çıkarız. Gökyüzüne şöyle bir göz gezdiririz. Gece ya da gündüz olması fark etmez. Eğer gündüzse bembeyaz bulutları görürüz. Bunları bazen pamuk şekere, bazen ejderhaya, bazen dondurmaya, bazen ise hiç beklemeyeceğimiz şeylere benzetebiliriz.Ya da geceleyin yıldızlara bakarız. Birbirine yakın duran yıldızları aklınızda kendi aralarında çizgilerle birleştirerek bazı hayvanlara, cisimlere ve daha birçok şeye benzetebiliriz. Hiç yapmadıysanız bile önemli değil. Sizden önce yapanlar illaki olmuştur. Mesela ben. Peki hangi güç bunların hepsini yapmayı sağlıyor dersiniz? Elbette hayal gücümüz. Tabii ki hepimiz hepsini farklı şeylere benzetiyoruz, ya da hepsi için farklı farklı düşünüyoruz.

Beray GOCAR AFL'26

Örneğin öğretmenimizin sınıftan bir yazı ödevi istediğini düşünelim. Hepimizinki aynı olabilir mi? Tabii ki olamaz. Hepimizin yazdıkları birbirinden farklı olur. İşte bu hayal gücümüzün kendimize özel olduğunun kanıtlarından biridir. Hayal gücünün nesnel tanımı düş gücü, imgelemdir. Kendinizi en küçük halinizle bir düşünün. Hemen her şeye atlayıp her şeyi süper güç olarak görürsünüz. Bunlar bizlere çok normal gelse de o yaşta normal olan şeyi tam olarak bilmediğinizden her şey size süper, muhteşem gelir. Ve bunlar sizin aklınıza kazınır. Hayal gücümüzde yaşamaya devam ederken ufkumuzu daha da genişleterek çevremizi daha geniş bir bakış açısıyla görmeyi sağlar. Mesela oyun oynarken oradan buraya atlayıp bir örümcek adam olabiliyorsunuz. O yüzden oyuncakları oynamayı çok seversiniz ya. Onlarla kendi dünyanızı yaratabilirsiniz. İç dünyanız size özeldir. Hiç kimse göremez. Orası kilitli bir odadır. İnsanlar hayal gücünüzün değerinin ne kadar büyük olduğunu ya da odanızın ne kadar düzenli veya dağınık olduğunu göremezler. Görmeleri için sizin elinizdeki anahtarlarla kilitli kapıyı açmanız gerekir. Bu da size kalmış. Cesaretinizi toplayıp açarsanız hayal gücünüzün size götürdüğü yerlere gidip neler olabileceğine şahit olabilirsiniz. Eğer açmazsanız da o gizli oda sadece size özel olarak kalmaya devam eder. Hayal gücü keşfedilmek ister. Başkaları da onu görsün ne kadar etkileyici olduğuna şahit olunsun ister. Bu yüzden o kilitli odadan çıkabilmek için debelenip durur. Bu yüzden her yerde bir etkisini görebiliyoruz. En ufak bir şeyi en alakasız başka bir şeye benzetebiliyor ya da çok yaratıcı fikirler çıkartabiliyor. Hayal gücü, bilimde ve felsefede müthiş öneme sahiptir. Ancak felsefe ve bilim düşünsel alanları, yöntem bakımından birbirinden önemli bir noktada ayrılır. Hayal gücü, bilmediklerimizle ilgili fikirler yürütme işidir ve bu bakımdan felsefi anlamda çok kıymetlidir.

KüÇüK şEyLeR

Merhaba, bu yazıyı hayatımızda önemini fark etmediğimiz küçük şeylerin hayatımıza nasıl yansıdığını anlatmak için yazıyorum.

Çünkü hayat neredeyse tamamen gün içinde başımıza gelen küçük şeylerden meydana geliyor. Hayatımız boyunca hedeflerimize ulaşmak için çabalıyoruz, ömrümüzün sonuna geldiğimizde ise hedeflerimiz doğrultusunda başarılı ya da başarısız olmamız fark etmeksizin bizi o noktaya getirdiğini düşündüğümüz şeyler sadece göze çarpan büyük detaylar oluyor. Belki hayatı daha iyi yaşamamızı sağlar küçük detayları önemsemek, sadece bize değil içinde bulunduğumuz topluma da fayda sağlar. O zaman konumuza geçelim. Bahsettiğim gibi hayat çoğunlukla küçük şeylerden oluşur. Her gün yemek yersiniz her gün uyursunuz her gün konuşursunuz. Bu eylemler arasında bir hata yaparsak dünyanın sonu gibi gelmez, değildir de. Bu eylemler arasında hata yapmakta korkulacak bir şey yoktur. Bir gün geç yattığınız için hayatınızın değişmesi neredeyse imkansızdır. Fakat bu eylemlerin dehşet verici tarafı alışkanlık haline gelmeleridir. Demişler ya atalarımız "Damlaya damlaya göl olur" diye. Biz bu atasözünü çocukluktan beri hep para biriktirmekle ilişkilendiririz ancak damlaya damlaya biriken tek şey para değildir. İyi veya kötü alışkanlıklar da birikir, daha sonra bahsedeceğimiz öbür şeyler de. Evet, yapmamız gereken bir iş birazcık ertelesek hiçbir şey olmaz deriz. Fakat erteleye erteleye bir bakmışız yapılması gereken işlerimiz son dakikaya kalmış. Devamında ya yapmamız gereken işi hiç yapmayız ya yarım yamalak yaparız. Bu da hayatın ufak bir parçasıdır bizim için "Bir ödevden bir şey olmaz" deriz. Ama dedim ya alışkanlıklar diye, gün gelecek bu erteleme alışkanlığı yüzünden istediğin mesleği yapamayacak hale geleceksin. Ya da tam tersi her zaman doğruyu söyleme huyun sayesinde insanlar sana güvenip sana destek olacak. Bu hayatımızdaki küçük etkenlerin sadece bir yönüydü. Öbür önemli yönü ise yalanlardır. Yalanlar insanın kendi ağzı ile kendisini içinden çıkılamaz düğümlere sokmasına sebebiyet verir. Zor bir durumda kalınca mümkün olduğunca hızlı bir şekilde kendimizi kurtarmaya çalışmak insanın doğasında vardır. Bu kaçış yolu zamandan zamana değişir belki yalan söylersiniz belki sınavda kopya çekersiniz belki suç işlersiniz. Bunların hepsi temelinde yalana dayanır. Elbette tüm yalanlar küçük yalanlar değildir ancak hayatımız boyunca birkaç kere hayat değiştirici bir yalan söylememiz gerekir. Ne olursa olsun her yalan eninde sonunda bir sonuca ulaşır, gerek sebebiyet verdiği sıkıntılar aniden ortaya çıksın gerek yavaş yavaş gelsin. Bir gün arkamızı dönüp baktığımızda yalanlarımız bizi pişman edecek en önemli küçük detaylardır. Çünkü yaptığımız çoğu küçük şeyin dışında onlar sürekli olarak aklımızdadır. Çünkü yanlış olduğunu bile bile söyleriz yalanları. Hayatta bazı olaylar vardır ki hiç öngörülemeyecek gibi görünen sonuçlar çıkarırlar. Bazıları diğerlerinden daha açık sonuçlara sahiptir ama bu olaylar alışkanlıklar veya yalanlar gibi damlaya damlaya göl olmaz. Bunlar daha çok büyük bir olayın olmasına sebep olan küçük olaylardır.

Şöyle düşünün, herhangi bir insanlarla tanışmak çok da mühim değildir ama tanıştığınız kişinin sizin gelecek hayatınızda hedefinize ulaşmanıza katkıda bulunan bir işte büyük bir payının olması işte o önemli bir olaydır. Bu insanla tanıştığınız gün sizin hayatınızın değişmesine sebep oldu belki de ama siz o esnada farkına varamamıştınız. Bu örnek sonucu ancak zamanla belli olan bir olaydır ve sonucu zamanla hayatımıza yansır. Ancak bazı örnekler vardır ki sonuçları ilk andan beri tahmin edilebilir. Bunlar da alışkanlıklara benzer ancak daha hızlı sonuç verirler. Örneğin uykuluyken araç kullanmak gibi. Uykulu bir şekilde araba kullanmak görünüşte yapana önemsiz bir detay gibi gelir çünkü insan her zaman davranışlarının yansımasını göremez. Ne olacak diye düşünürüz, kaza yapıp tüm hayatımız değişene kadar. Son olarak en az önemsenen küçük şeye geldik. Bu önceki her şeyden farklı olarak bir birey için küçük bir olay olmak zorunda değildir çünkü bu olaylar toplum için küçük olaylardır. Bizler her zaman büyük sorunların sorumluluklarını üstümüzden atmak için deriz ya "Tüm Dünya'yı ben mi değiştireceğim? " veya "Bu ülkeyi ben mi değiştireceğim?" diye. Evet, biz değiştirebiliriz bu toplulukları çünkü dediğimiz gibi "Damlaya damlaya göl olur." İçinde yaşadığımız toplumları sadece biz değiştiririz çünkü her ne kadar farkına varmasak da biz değiştirmek istediğimiz toplumun tam kendisiyizdir. Yeterince insanın ortak amaçları doğrultusunda çalışması ile başarı mümkündür sadece çünkü bir toplumda asla ve asla büyük olay diye bir şey yoktur. Büyük gibi gözüken olaylar bile bir araya birikmiş küçük olaylardır. Afetler, gelenekler, savaşlar, siyaset. Bunların hepsi doğal afetler bile küçük şeylerin bir araya gelmesidir. Afetler kalabalık insan guruplarının umursamazlığından. Gelenekler aynı insanların zevklerinden, savaşlar aynı insanların başka insanlarla olan etkileşiminden, siyaset ise bir grup insan tarafından seçilen bir grup insanın ülkeleri yönetmesinden meydana gelir. Tabi biz bu olayları asla böyle bilmeyiz çünkü hayat boyunca hep olaylarda önemli olan birkaç kişiden bahsedilir. Fatih'ten bahsedilir ama askerlerinden yeterince bahsedilmez. Halbuki ordular küçük parçaları olan insanlar olmadan hiçbir işe yaramazlar.

Hayat boyunca değişim deyince aklımıza hep Fatih olmak Atatürk olmak gelir. Ama şunu da unutmamak gerekir "Ordular olmadan liderler de olmaz".

Uzun lafın kısası hayatı önemsemek gerekir. Çünkü yaptığımız her şeyin olumlu ya da olumsuz yaptırımları vardır. Yani hayatımız üstünde yansımaları vardır.

Alper GÖKTUĞ AFL'26

Formula'nın Güneşi

TRRRUM TRRRUM TRRUM TRR... Hayır arkadaşlar, ne ben Nazım Hikmet'im ne de bu yazı fütürist bir şiir. Sadece üzerine konuşacağımız dünyayı süsleyen motor sesleri; bu, Formula araçlarının sesi. Bu araçlar sizlerin de az çok bildiği gibi sıradan araçlar değil, 200km/h hıza 5 saniyede ulaşıp hızı fark etmeksizin 100 metrelik mesafede durabilen harikalar harikası makineler. E tabi araç hızlandıkça sürmek de bir tık, belki biraz daha tık zorlaşıyor. Şu yazıyı okuyan kaç kişi saatte 300 kilometreden hızlı gidebilen bir araçla bir pisti 70 kere turlayabilir ki? Bahsettiğim düzeyde araç kullanabilecek yeteneğe ulaşmak hem çok vakit hem de çok cesaret ister. Öyle ki gerekli yeteneklere sahip olsanız bile uzun bir kuyruğa girmeniz gerekecektir. Gridde 10 takım ve her takım başına 2 pilot var, ya en iyilerden de iyi sürmelisiniz ya da babanız bir takıma sponsor olmalı.

Formula 1 dünyası bugüne kadar birçok yetenek -bazen de yeteneksizlik- abideleri gördü ki bunlardan en iyisinin Michael Schumacher olduğu su götürmez -tamamen objektif görüştür odamda onun posterinin olması kesinlikle etkili değil- bir gerçek. Ne yazık ki talihsiz bir kaza sonrası -kazayı yarış esnasında değil, kayak yaparken yaşadı bu arada, biraz trajik biraz komik- komaya girdi ve ne yazık ki bir daha yarışamadı. Eee her tahta bir kral oturmalı değil mi? Kral diyebileceğimiz hâlâ yarışan eski kurtlardan sadece Sebastian Vettel ve Fernando Alonso kaldı. Ama Sebastian Vettel'in son sezonu olduğu için onu kırmamak amaçlı bu seferlik o kral oluversin, gelin size Alman medyasının tabiriyle "Bebek Schumi" den bahsedeyim.

Sebastian Vettel 1987'de Almanya'da, Happenheim'da doğdu. Henüz 8 yaşındayken kartingle pistlere merhaba dedi. Rahatlıkla söyleyebilirim ki daha o yaşından çok karizmatik ve başarılı bir pilot olacağını belli ediyordu. 18 yaşında Formula 3'te 64 puan alarak sıralamada kendine beşinci sırada yer buldu, sezonun en iyi çaylağı olarak tüm ilgileri kendi üzerine çekmeyi başarmıştı. Formula 1'de ise kendine ilk defa 2006'da Sauber takımından kovulan Jacques Villeneuve yerine 3. pilot Robert Kubica'nın pilot koltuğuna oturtulmasıyla 3. pilot olarak Türkiye GP'sinin antrenman seansında yer buldu. Bu seansta en hızlı turu atan genç Alman adeta "Ben geliyorum" dedi. Tüm bu olaylardan sonra yeteneği fark edilen Vettel 2007'de Yine Sauber'de test pilotu olarak işe başladı. Kubica'nın Kanada'da talihsiz -kimin tarafından baktığınıza göre değişebilir tabii- bir kaza geçirmesi sonucu Amerika GP'sinde yarışmıştı. Bu yarışta 8. sırayı alarak 1 puan kazanan Seb, F1 tarihinin en genç puan alan pilotu olma rekorunu kırdı.

2007 Temmuzu'nda Sauber takımından ayrılan Vettel kendine Toro Rosso takımında koltuk buldu. Bu sezonda Vettel Çin GP'sinde 4. olarak yeni başlamakta olan kariyerinin en iyi sonucunu aldı. 2008 sezonunda ise daha deneyimli ve griddeki diğer isimlerden daha genç, daha atılgandı. O zamanlar 2 yaşındaydım ama biri 2008 Monza Yarışı dese sanki yarışı yerinde izlemişim gibi hissederim. Sıralama turlarında inanılmaz bir performans sergileyerek pole pozisyonunu -yarışa başlanabilecek en ön pozisyon- kazandı ve yarışı dominant götürüp en yakın rakibine 12 saniyeden fazla fark atarak "F1 tarihinde yarış kazanan en genç pilot" unvanının sahibi oldu. Tam da bu yarıştan sonra Alman medyası Vettel'e "Bebek Schumi" lakabını taktı, Vettel'in idolünün onun gibi Alman olan Michael Schumacher olduğunu söylemeden de geçmeyeyim. Ama Seb. alçakgönüllülük ederek "Yedi defa şampiyon olmuş bir efsaneyle karşılaştırılmak düpedüz saçmalık. Kaldı ki bu başarıyı tekrarlamamız bile bizim için çok zor olacak" şeklinde bir açıklama yaptı. Eh işte bildiğimiz Seb., her zamanki gibi gönülleri kazanmayı biliyor.

2009'da ise daha rekabetçi olan Red Bull Racing takımında pilotluğa başladı. Bu sezon bahtsızlıklar silsilesiyle dolu, bahsettikçe içim kararıyor o yüzden çok merak ettiyseniz kendiniz araştırın lütfen, beni Vettel'ciğimin üzüntülerini anlatmak zorunda bırakmayın. Sene oldu 2010. Tüm sezon boyunca dönemin diğer parlayan ismi Fernando Alonso ile şampiyonluk mücadelesi verdi. Son yarışa kadar süren mücadeleyi Vettel son yarışı istediği gibi bitirerek kariyerindeki ilk şampiyonluğunu ve "F1 tarihinin en genç şampiyonu" unvanını kazandı. İnanın bana tüm bunları zaten biliyordum ama yazıyı yazarken bu kadar başarı bana biraz fazla geldi, çok büyük adam çok. Hamilton P2, Button P3... Rosberg P4... Kubica- Kubica P5. DU BIST WELTMEISTER! 2011 sezonu ise tamamen bir dominasyon sezonuydu. Seb o kadar dominant bir sezon geçirdi ki 2011 sezonu yerine Vettel sezonu desem bile yerinde olurdu. Vettel 2. kez dünya şampiyonu olmuştu ve idolü Schumacher'in yolundan gidiyordu ama o yoldan tükenmeden geçmek herkese nasip olmaz tabi.

Neyse oraya sonra geleceğiz. Sırada 2012 sezonu var. Bu sezon bir önceki sezona göre daha rekabet dolu bir sezondu. Son yarış olan Brezilya GP'ye en yakın rakibi Alonso'yla sadece 13 puan farkla gelmişti. İlk turlarda temas yaşayarak en arka sıraya düştü, herkes dedi ki "Eyvah, gitti şampiyonluk!". Ama Vettel'den bahsediyoruz, o şapkadan tavşan çıkaranlardan değil tavşandan şapka çıkaranlardandı. Alonso yarışı 2. bitirirken Vettel son sıralardan 6.lığa kadar tırmandı ve 3. dünya şampiyonluğunu söke söke aldı. 2013 yılında ise neredeyse 2011'in aynısı yaşandı, Vettel devasa bir üstünlükle şampiyon olarak arka arkaya 4 kez şampiyon olan 3 sürücüden biri olarak -günümüzde bu istatistiğe sahip 4 pilot var, Fangio, Schumacher, Vettel ve Hamilton.- kendini tarihe yazdırdı. 2014 sezonunda araçlarda meydana gelen devasa değişikliklere -Turbo Hybrid Çağı- çok daha rahat ayak uyduran Mercedes tamamen dominant bir sezon geçirdi. Artık takımında mutlu olmayan Vettel idolünün izinden giderek kendine en çok yakışacak tulumun kırmızı tulum olacağını düşündü ve Ferrari'de yarışmaya başladı. 2015, 16 ve 17de yüzü gülmeyen Vettel 2018 yılında kısmen rekabetçi bir arabaya kavuşmuştu. Kendi evindeki Almanya GP'ye en yakın rakibi Hamilton'dan 8 puan önde gelen Seb bir pilotaj hatası yaparak pist dışına çıktı ve Serhan Acar'ın -Formula 1 sunucusu- o sözleri duyuldu: İkinci sektörde sarı bayraklar var... VEEEE SEBASTIAN VETTEL BARİYERLERDEEEEEE... DİREKSİYONU YUMRUKLUYOR SEBASTIAN VETTEL... YARIŞIN LİDERİ YARIŞIN DIŞINDA... Ferrari'de hangi pilotun yüzü gülmüş de seninki gülecekti be yiğidim, neden yaptın kendine bunu be Vettel'im? 2019 ve 2020 sezonları da aynı bahtsızlıkla -Ferrari isimli bahtsızlık- geçti. 2021de ise o çok sevdiği, âşık olduğu takımdan, Ferrari'den ayrılarak Aston Martin'de yarışmaya başladı. Her ne kadar Ferrari'ye Vettel'i bir kez bile şampiyon yapacak başarıyı göstermediği için çok sinirli olsam da itiraf etmeliyim ki kırmızı Seb'e herkesten daha çok yakışıyordu. Vettel 2022'de ise, bu sene, emekliliğini açıkladı. Bu yazı yazılıp editörlere gönderildikten sonra Vettel yalnızca 4 yarış daha yarışacak. Siz okurlara bu çağrım zamanında yetişir mi bilmiyorum ama Formula 1 dünyasıyla hiç alakanız olmasa bile bu efsaneye veda etmek için bir pazar günü açın ve sadece Vettel'i izleyin, rica ediyorum. Yapacaksanız da yapmayacaksanız da size teşekkür ediyorum. Veya durun yazıyı Vettel'den bir alıntıyla bitireyim: "Grazie, Grazie Ragazzi...".

İsmail SARIKAYA AFL'24

HAYALLERİM

Bir karaelmas olsam Zonguldak'ta
Taş yürekleri eritmek için
Bir kuğu olsam göllerde
Gönüllere güzellik katmak için
Bir arı olsam kovanda
Elvan elvan çiçekler bulmak için
Bir rüzgâr olsam havada
Her yere barış türküleri götürmek için
Bir gülücük olsam yüzlerde
Çocukları mutlu etmek için
Bir Lokman Hekim olsam dünyada
Tüm hastalara şifa vermek için
Bir ışık olsam gözlerde
İnsanlığı aydınlatmak için
Bir saat olsam duvarlarda
Zamanın değerini göstermek için
Bir silgi olsam zihinlerde
Kötülükleri silmek için
Bir akarsu olsam kurak yerlerde
Susuzluğu gidermek için
Bir yağmur olsam
Can çekişenler için
Bir gökkuşağı olsam semada
Unutulan çocukluğu hatırlatmak için
Bir kitap olsam raflarda
Herkesin öyküsünü okutmak için
Bir ev olsam sokaklarda
Evsizlere yuva olmak için
Bir Karun olsam bankalarda
Fakirliği ortadan kaldırmak için
Bir Mevlana, Yunus Emre olsam kalplerde
Hoşgörü ve doğruluk aşılamak için
Bir çekirdek olsam Aydın incirinde
Birlikte kardeşçe yaşamak için
Bir troposfer olsam dünyayı çevreleyen
Dünyaya sevgi, barış yağdırmak için.

Zeynep CANKAYA AFL'26

BİR ŞEHİR

Şimdi yukarıda tüm ışıklar
Aydınlatırken koca şehri
Ve direkler dimdik durup
Yaralarken yüreğimi
Düşünüyorum da ne kaldı,
Bu şehirden bana armağan ne?

Işıklar bütün sana düşmüş
En güzel yansıması hayatın
Bir kuşun gölgesi bile yok.
Yorgun gibisin, biraz ağlamaklı
Neden böyle gözlerin hülyalı?

Şimdi sen söyle, gideyim mi
Uzak bir şehirde, yeni bir ışık altında
Yeniden etrafı seyredeyim mi,
Yeniden yaşayıp yeniden güleyim mi?
Ne yansıtır bana yeni ışık
Sevgiden, kendimden daha fazla?

Sanırım böyle ilerliyor yansıma
Işıktan sana, senden bana
Ve ben kalmışken karanlıklar içinde
Gözlerin ruhuma bir aydınlık bağışlar.
Şimdi yukarıda tüm ışıklar
Aydınlatırken koca şehri

M. Çağan GÖKTAŞ AFL'24

Edebiyattan Yansımalar

Kuş Hatıraları

(…)
Belki kırık bir rüya denizi
belki suya düşürdüğümüz suretimizin
cep aynamıza nüktedan bir yansımasıydı her şey.
(…)
~İbrahim Sadri~

Sevi Şiiri

(…)
Ben senin en çok bana yansımanı sevdim
Bende yeniden var olmanı, benimle bütünleşmeni
Mertliğini, yalansızlığını, dupduruluğunu sevdim
Ben seni sevdim, ben seni sevdim, ben seni…
~Ümit Yaşar OĞUZCAN~

Yansıyan Gözlerin Işığında

Yansıyan gözlerle bak hayata,
Gerçeğin izlerini taşıyan ayna,
İçindeki dünyayı yansıt,
Kendine ve dünyaya ışık saçan yüreğe sahip ol.
~ChatGPT~

Geldim İşte

Sülfür inceldi ve en yorgun yerinden kırıldı ayna
Tenhaydı düşlerim, geceydi, çıkıp geldim işte
Su ve ateş bir de gülünç yalnızlığım var sana
Getirebildiğim, kokularını yitirmişti çünkü güller
(…)
Sülfür inceldi ve en yorgun yerinden kırıldı ayna
Ayna puluydu bunca yıl nice sır taşımaktan
Kırılmanın sesini duydum ve onu getirdim sana
Unutulmaya geldim işte onarılmaya değil

Kov beni kabilenden ama bekliyorum demek bu
~Ahmet Telli (1946) Varlık 1017, Haziran 1992~

Yabancı

Ben, yalnız ve sürekli bir yabancı,
Bu dünyada ne istediğini bilmeyen.
Gökyüzünde yansıyan bir yıldız gibiyim,
Hüzünlü bir masalın kahramanıyım.
~Charles Baudelaire~

Güzelliğe Yolculuk

Güzelliğe doğru bir yolculuğa çıkıyorum,
İçimdeki gözle görülmez aşkı bulmak için.
Her şey bana ait, her şey içimde,
Yansımalarla dolu bu sonsuz evrende
~Mevlana~

Ayrılık Sevdaya Dâhil

(…)
Gittikçe genişleyen yakılmış ot kokusu
Yıldızlar inanılmayacak bir irilikte
Yansımalar tutmuş bütün sahili
(…)
~Attila İlhan~

Giderken

(…)
Huzurun cezaevinden kaçmış göz kapaklarıma
Ağustos çiçekleri solmuş, bir hayal kalmış
odamda
Beni bana benzetmek istiyor aynalar
(…)
~Oğuzhan Akay(1955) Adam Sanat 84~

Yalnızlığı Denemek

"İçi dışı uzay tozu yansımalar
Sahi mi yalan mı anlayamazsın
Bir rüya gemisi iskele sancak
Dokunup geçiyor hayallerine
Ağlayasın gelir ağlayamazsın
~Attila İlhan~

Tabuların Yansıması

Emirnaz SARI AFL'26

Toplumdaki bireyler birbirleriyle etkileşim halindedir. Buna bağlı olarak bireylerin söz ve davranışları birbirleri ve toplum üzerinde büyük bir etki yaratır. Önce bir birey diğer bireylere bir fikir sunar ve bu fikir çoğu kişi tarafından kabul görürse eğer o fikir giderek yayılır ve değişmez bir kuralmış gibi bizim önümüze koyulur. Bizim de bir çoğumuz topluma uyum sağlayabilmek için sorgulamadan bu fikirleri kabul ederiz.

Peki bu fikirleri kabul etmek bizim için ne kadar doğru bir karardır? Gelin bu soruya beraber cevap bulmaya çalışalım.

Örneğin erkekler ağlamaz tabusu, anlaşıldığı üzere erkeklerin ağlamasının suçmuş, ayıpmış gibi gösterilmesine yol açıyor. Bunun sonucu olarak erkekler ağlamaktan çekiniyorlar, ağlarken başkaları tarafından görülmek onlarda utanç duygusu yaratıyor; duygularını rahatça yansıtamıyorlar. Başka bir örnek olarak kız çocukları okula gitmez tabusu. Kızlar birçok baskıyla erken yaşlarda okullarından alınıyorlar ve aileleri tarafından toplumun istediği kişilere dönüştürülüyorlar. Kendilerine sorulan ve sorulacak sorulara istenilen cevaba yakın cevaplar vermek üzere yetiştiriliyorlar. Okula gidemeyen kızlar, yaşları ilerledikçe içlerinde "Keşke"lerden bir dağ oluşturuyor, bir nevi hayata geriden başlamış oluyorlar.

Şimdi başlangıçtaki sorumuza geri dönecek olursak daha birçok örneğe baktığımızda aynı sonuca varacağız: Aslında yansıtamadığımız duygular, davranışlar ve daha nice şeyler toplumun bizde bıraktığı bir etkinin yansımasıdır.

Toplumdan ne kadar çok etkilenirsek kendimizden, benliğimizden, duygularımızdan da bir o kadar uzaklaşıyor; toplumun olmamızı istediği yeni bireyler yaratmaya çalışıyoruz. Önemli olanın kendi istediklerimiz değil toplumun istedikleri olduğunu düşünüyoruz. Ama şunu hiçbir zaman unutmayın ki önemli olan toplumun düşüncelerinin esiri değil kendi düşüncelerinizin kahramanı olmanız.

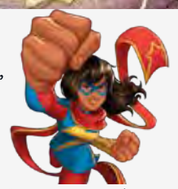
AFL'nin Süper Kahramanları

Ömer Erdem KİREMİT
Umut Barış CAN
AFL'24

Aydın Fen Lisesi'ne ilk geldiğinizde her biri sıkıcı birer öğretmen olarak görünmüşse de zaman geçtikçe tıpkı bizim gibi anlayacaksınız ki aslında hepsi öğretmen kılığına girmiş, apayrı evrenlerden süper kahramanlar.

İngilizce öğretmenimiz Serkan Tiren'i Batman'e benzetmekte hiç zorluk çekmedik. İlk bakışta oldukça ciddi ve hayattan sıkılmış gibi görünüyor ancak biraz daha tanıdığımızda içinde hepimizin iyiliğini isteyen biri olduğunu görebiliyoruz. Tıpkı Batman'in şehirde gölgelerde dolaşması gibi Serkan Hoca'mız da Erasmus projeleri ile Avrupa'nın şehirlerini dolaşıyor. Enerjik halleri ve derslerde bizlere söylediği şarkılar da işin cabası...

Beden eğitimi öğretmenimiz Dilek Uygun da her işe uzanabilmesi, her spora yatkınlığı ve esneklikliği ile Ms. Marvel'dan biraz olsun eksik değil.

Kimya öğretmenimiz Süleyman Çelik, bilime ve kimyaya olan sevgisi ve diğer birçok alanda da sahip olduğu geniş bilgilerle Doctor Octopus'u aratmıyor. Hem kahramanımız hem de öğretmenimiz zekâsıyla bizleri hayran bırakıyorken öğretmenimizin Doctor gibi hesaplama hatalarına düşmeyeceğini biliyoruz. Onun sırtından çıkan dört robot kolu yok belki fakat hiçbir derste yanından eksik etmediği küçük değneği var.

Almanca öğretmenimiz Yıldıray Fidan ise aerodinamik vücudu, karşısındakileri ezmesi veya yutması (kendi deyimiyle kafalarını ısırması) ile Hulk'ın özelliklerini birebir yansıtıyor. Bir de yeşile dönüşebilse farklarını anlamak gerçekten zor olur.

Deli dolu, özgür ruhlu, tatlı Harley Quinn'i düşününce aklımıza gelen ilk isim Türk Dili ve Edebiyatı öğretmenimiz Emine Altınsoy oldu. İkisi de gerektiğinde eğlenmeyi, gerektiğinde ise sözünü dinletebilmeyi iyi biliyor.

Sayılarla AFL

Okulun bahçesinde kaç tane bank vardır?

a)15 b)17 c)21 d)24

Z kütüphanede kaç tane cam kapaklı dolap vardır?

a)21 b)22 c)23 d)24

Spor salonunun yanındaki beton top sahası kaç metrekaredir?

a)287,80 b)345,43 c)402,64 d)458,78

Okulda kaç öğrenci vardır?

a)339 b)348 c)377 d)392

Seçmeli ders seçme kağıdında kaç ders vardır?

a)1 b)12 c)21 d)30

Okul binasında kaç tane kapı vardır?

a)53 b)62 c)69 d)72

Hülya OLGUN'un gözlük numarası kaçtır?

a)0.75 b)1.0 c)1.25 d)1.5

Biyoloji laboratuvarında kaç tane mikroskop vardır?

a)5 b)18 c)22 d)30

AFL'de sayılar... AFL'de ilk güne son 13 gün... Peki AFL'deki son güne kaç gün kaldı? İlk gün sabah 8.30'daki derse yetişmek için erkenden kurulan alarmın yerini son gün üniversite sınavına yetişebilmek için erkenden kurduğun alarm alacak. Peki gerçekten son gün mü? AFL sadece üniversite mi kazandırır öğrenciye. Şu an bu yazıyı AFL'deki sayıların çoğunu bitirmiş biri olarak yazıyorum. Son bir sene. 4 sene diye başladığım yolda kaldı 1. Ya bizimkine daha çok var dediğim mezuniyet törenlerinden sıradaki bizim olacak. Yazılı haftasına kalan günleri saymak yerine artık YKS'ye olan günleri sayıyorum. 378 gün sonra sınav. Al işte AFL de biten sayılardan olmazsa olmazı. Son 1 gençlik haftası Aflde sayılar diyince sizin aklınıza ne geliyor bilmiyorum ama benim aklıma gittikçe azalan tükenen yaklaşan tarihler geliyor. Korkutuyor. Ve tabii heyecanlandırıyor. Bizim Afl den gitmemize 4 yıl yok artık. Bir yıldan daha eksik bir zamanımız var o sıraları devretmeye. O kadar hazır değiliz ki hiçbirimiz bu akıllı tahtadan bir daha maç izlememeye. O kadar hazır değiliz ki yemekhanede son kez eline sağlık ustam demeye. O kadar hazır değiliz ki bir daha gençlik haftasında yarışamayacak olmaya. O kadar hazır değiliz ki kantinde langırt oynamamaya ve o kadar hazır değiliz afl den gitmeye. ama afl git diye fısıldıyor bir yerden sonra. Hayallerinin peşinden git. Belki senin hayalin değildi bilemem ama benim için gerçekleştirilen bir hayal. Daha iyi hayal kurduran bir okul.Sayılar her yerde. Kaldırımdaki taş sayısında da var hesap makinesindeki tuşlarda da; dersten sıkıldığında dışarı baktığın pencerede de var pencereden görünen karşı evin balkonundaki saksılarda da. Bu konuda hemfikiriz bence. Her yerde. Dolayısıyla da AFL'de de varlar. Aslında AFL'nin sayılarla arası biraz karışık. Yeni gelenlerin arası iyi. Her şey daha yeni başlıyor onlar için. Onların sayıları bol. Henüz sayılarının bitmesine ne kadar az kaldığının farkında değiller. Fakat eskiler için pek de öyle değil. AFL'deki sayılarımız tükendiği için veda ediyoruz AFL'ye. AFL bize yeniden sayı vermediği için, veremediği için sona eriyor günlerimiz. O yüzden eskiler sevmez pek sayıları. Bitiyorlar, gidiyorlar, azalıyor ve tükeniyorlar; geri gelmemek üzere.

Ve mezun oluyorsunuz. AFL'deki sayılarınız sona eriyor.

Elif KOÇAR
AFL'de 377 günü kaldı.

AFL22'YE SORDUK

AFL bir şarkı olsaydı sizce ne olurdu?
Damla GÜRGEY: Benim için o şarkı Oasis'ten "Wonderwall" olurdu. Çünkü şarkının nakaratında "Belki beni kurtaracak olan sensin ve en sonunda sen benim dayanağımsın" diyor. Yeni bir ortama alışmaya çalışırken kurtarıcılar arkadaşlarımız oluyor. Yani şarkı sözleri bağlamında bana lisede edindiğim dostlukları ve bu dostlukların nasıl yıllardır bizim dayanağımız olduğunu anlatıyor. Ayrıca küçük bir detay Serkan Hoca online ders zamanı derse başlamadan şarkı açardı. Bu şarkı da açtığı şarkılar arasındaydı.

AFL'den önceki ve sonraki siz arasındaki en büyük fark nedir?
Rojin DOĞAN: AFL sayesinde ayakları üzerinde dimdik durabilen, hayalleri peşinde koşabilen, idealist ve arkadaşlık ilişkilerine değer veren, daha sosyal, insanlarla çok daha iyi iletişim kurabilen bir bireye dönüştüm. Aynı zamanda AFL'den önceki ben okulu bir eğitim yuvası olarak görürken AFL'den sonra gerek arkadaşlarımın dostlukları gerek hocalarımızın bize şefkatli davranışları ve her daim yanımızda bulunmaları sayesinde okulun bir eğitim yuvasından ibaret olmadığını, tam bir aile ortamı olduğunun farkına vardım.

AFL'nin tozlarını üstlerinden henüz atmış olan 2022 mezunlarına birkaç küçük soru sorduk. Aldığımız cevaplar bize tekrardan "iyi ki AFL" dedirtti

---

Yıllar sonra baktığınızda AFL'de görmek istediğiniz şey nedir?
Ebubekir Sıddık Erden: Yıllar sonra baktığımda hala hatırladığım okulun orada olmasını isterim. Hocaları, öğrencileri, etkinlikleri ve toplulukları ile değerlerini hala yaşatan hatta daha da geliştirmiş bir okul görmek isterim.

AFL'yi tek kelime ile anlatır mısın?
Ahmet Gedik: Basamak. Aslında kelime her şeyi açıklıyor ama merdiven imgesi yani en uçta hedef ve AFL de bu merdivende bir basamak bence.

Ben bunu AFL'de öğrendim dediğiniz ve bize vermek istediğiniz bir tavsiye var mıdır?
Ege AKSOY: Hayatta karşıma sadece akademik olarak değil farklı alanlarda başarılı insanların da çıkabileceğini o yüzden kendimi farklı alanlarda geliştirmem ve farklı deneyimlere daima açık olmam gerektiğini AFL'de öğrendim.

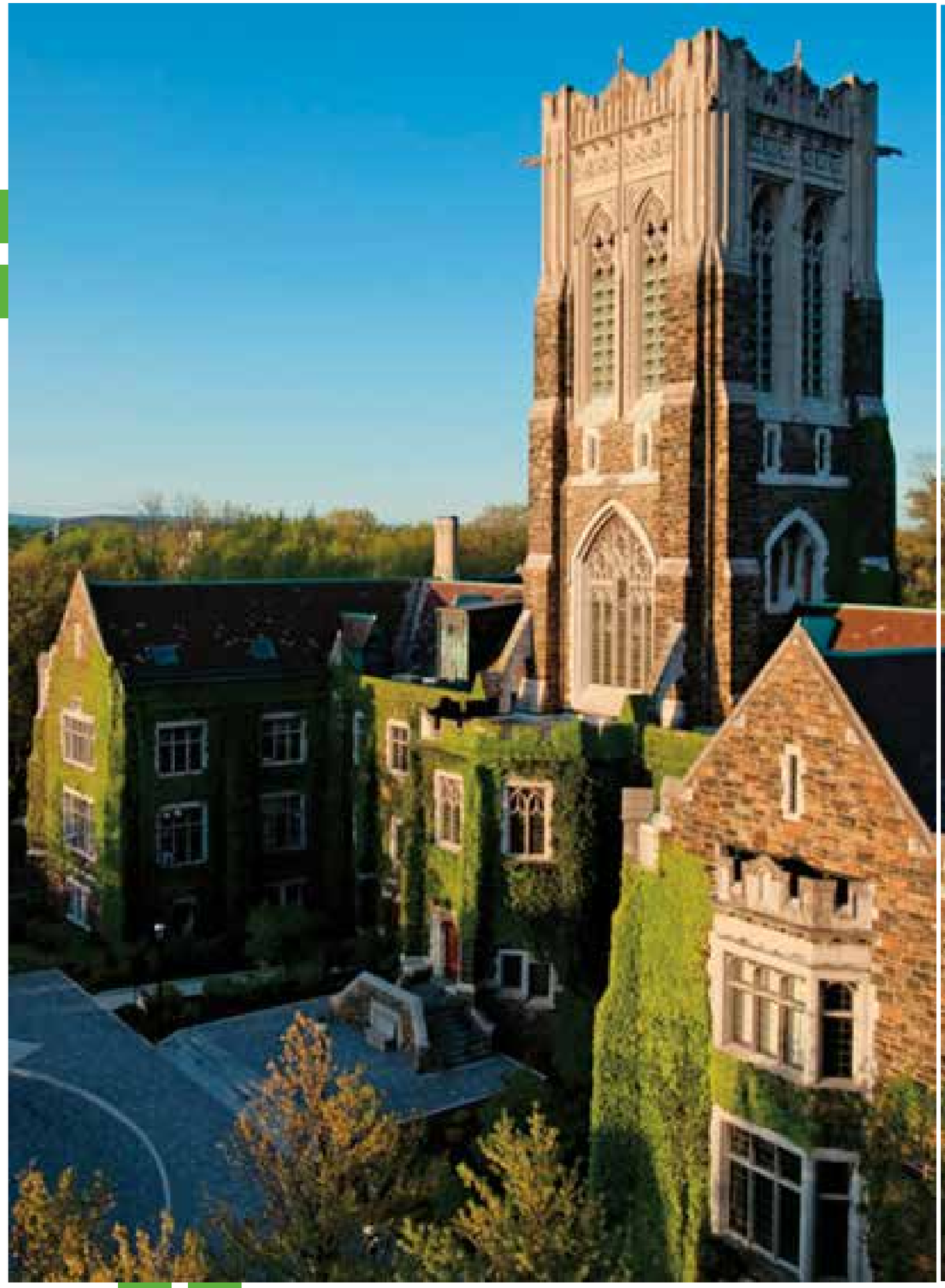
Okul hayatınız boyunca iyi ki yaptım veya keşke yapmasaydım dediğiniz şeyler nedir?
Doğukan Ok: İyi ki yurtta kalmışım, yurt hayatını yaşamışım ve keşke ilk yıllarda derslere başlamasaydım böylece daha güzel olabilirdi.

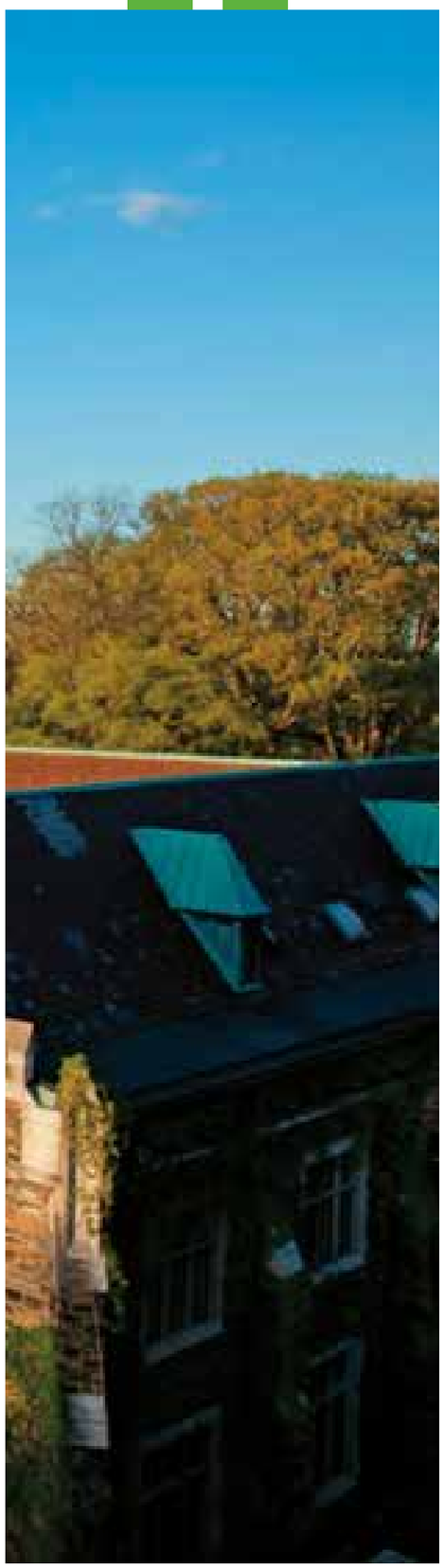
Yıllar sonra lise hayatınızı düşündüğünüzde ilk aklınıza gelecek anınız ne olurdu?
Sıla İlhan: Biz 9. sınıftayken bütün sınıfların katıldığı bahar şenliklerin ben halat çekme takımındaydım ve daha ilk karşılaşmamızda kaybetmiştik ama buna rağmen sınıfça birinci olmuştuk. Bizim için hem çok gurur vericiydi hem de lise hayatımız için güzel bir başlangıçtı.

AFL hayatınız bir kitap ya da film olsaydı adı ne olurdu?
Kaan Berke Arslan: Açlık Oyunları olurdu. Çünkü 9. sınıfta daha küçücükken hayatımıza yön verecek bir durumun içine girdik. Dostluklarımız oldu açlıklarımız oldu (gerçek manada). Beraber çok eğlendik, asla unutulmayacak olaylar yaşadık ama her şeye rağmen 12. sınıfta ayırıcı bir sınavla bu yaşadığımız tüm eğlence ve macera geçmişin tozlu raflarında yerini almak dışında bir şey yapmadı. Şimdi hepimiz ayrı ayrı kendi hayatlarımıza yön vermeye devam ediyoruz.

AFL'yi bir şeye benzetseniz bu ne olurdu?
Kaan Uz: Kuluçka. Çünkü kendimi birçok açıdan geliştirdiğim bir yer oldu lise. Beni özellikle üniversite yıllarına iyi hazırladı.

Gelen cevaplardan gitmelerinin üstünden daha sadece 1 yıl geçmesine rağmen mezunlarımızın okulumuzu çok özledikleri belli. Yeni gelenleri uyaralım arkadaşlar: AFL bir bağımlılıktır.

PARANIN DAĞILIMI ÜZERİNE BİR DENEY: AFL TOKEN

Bilindiği üzere tarihin tozlu sayfalarından itibaren çeşitli maddi kavramlardan bahsedilmekte. Bu kavramları “Meta” olarak adlandırabiliriz. Metaların el değiştirmesi durumuna da “Ticaret” diyebiliriz. Eski zamanlardan beri metalar her zaman el değiştirmiştir ve değiştirecektir. Ancak zamanla sadece değiştirme biçimi değişmekte ve şekillenmektedir.

Metaların el değiştirme sürecinde takas dönemlerinde karşılık olarak başka metalar verilmiştir. Ancak Lidyalılarla beraber bu meta-meta ilişkisi farklı bir boyut kazanarak “Meta-Para” ilişkisi dediğimiz bir ilişkiye dönmüştür. Peki nedir “Para”. Para, aslında kısaca “İstendiği zaman metaya dönüşebilen varlıklardır.” şeklinde tanımlanabilir.

Günümüz modern çağlarında para kavramı nüfusa paralel olarak, çoğu zaman aralığına göre kat ve kat daha fazladır. Bu tedavülde bulunan varlıkların ise çeşitli kurum ve kişilerde toplandığını görüyoruz. Hatta İngiliz yardım kuruluşu Oxfam'ın raporuna göre dünyanın en zengin yüzde 1'lik kesiminin serveti, geri kalan yüzde 99'luk kesimin servetinin toplamına eşit. Bu raporu okuduğum zaman çok şaşırmıştım ve bu durumu güzide okulumuz ve öğrencileri üstünde test edebilme fikri aklıma geldi.

Kendi adıma para bastıramayacağıma göre en mantıklı ve makul araç BlockChain teknolojisi üzerinde bir chain eklemekti. Bu ekleme sürecinde BSC (Binance Smart Chain) üzerine bir kodlama yaptım. Burada kolay ve hızlı swap (Değişim) için gerekli kodlamalardan sonra Chain (Ana yapı)’e entegrasyon sürecini gerçekleştirdim.

Genel AFL Token (AFLT)’e bakarsak 100.000 arz olarak programladım ancak piyasaya 90.000 arz kapasitesi sundum. Piyasaya sürme işlemini PancakeSwap isimli platformda gerçekleştirdim. Piyasaya sunduktan sonra okulda birkaç kişiye de AFLT gönderdim. Deneyin genel beklentisi ve plan programı insanların kendileri arasında fark gözetmeden, meta karşılığı olup olmadan swap işlemi gerçekleştirmeleri ve en çok AFLT’nin kimde toplanacağı konusuydu. Ancak deney başarısızlıkla sonuçlandı. Burada çeşitli analizler yapınca yeterli dağıtım yapamadığımı ve BSC ağının swap ücreti çok fazla olduğu için dağılımı gerçekleştiremediğimi anladım.

Ancak “pes etmek” kelimesinin tam anlamını bilmediğim için AFLT v2.0 için kolları sıvadım. Ardından 3-4 ay boyunca bu problemler üzerine analizler ve teknik düzeltmeler üzerinde çalıştım. Lehigh Üniversitesinde katıldığım Finansal Mühendislik Konferansında tam da benim yaşadığım problemler üzerine seminer veriliyordu. Tabi bu sırada etüt yoklaması alınıyor bu da ayrı bir konu. Semineri veren Prof. Patrick Zoro’ya yaşadığım sorunlar hakkında soru sordum ve kendisi anlayışla sorularımı cevapladı. İlk başta inanamamıştım sonuçta ABD’den bir profesörle etkileşime geçmiştim. Ardından konferans sonunda Prof. Patrick Zoro bana seslendi ve iletişim bilgilerini verdi ve istediğim zaman kendisine soru sorabileceğimi söyledi. 3-4 aydır üzerine düşündüğüm problemleri Lehigh Üniversitesi (arkaplanda) sayesinde çözebilmek ayrı bir sevindiriciydi. Bununla beraber Prof. Patrick Zoro eşliğinde AFLT v2.0 için daha sağlam adımlarla ilerliyorum. Umarım ilerleyen zamanlarda Lehigh Lab.larında projemi geliştirebilirim. Seneye de AFLT v2.0 üzerine yazabilmek dileğiyle.

Armanç GEDİK
AFL'24 (11. Sınıf)

Fotoğrafın Doğuşu

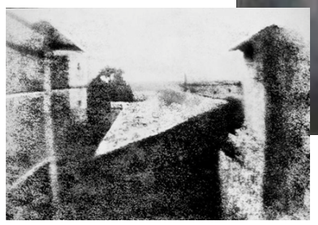
İnsanlar binlerce yıldır gerek mağara duvarlarındaki çizimleriyle gerekse resim, heykel gibi sanat dallarıyla geçici düşünce ve varlıkları kalıcı hale getirerek tarihe iz bırakmaya çalıştılar. Son yıllarda ise kameralı cep telefonlarının piyasaya sürülmesiyle birlikte artık hayatın istediğimiz her anını kayıt altına alabiliyoruz. Peki neredeyse 200 yıl önce bir anı ölümsüzleştirmek istesek bunu nasıl yapabilirdik?

Fransız mucit Nicéphore Niépce 1826 veya 1827 yılında “Pencereden Le Gras’a Bakış”(Point de vue du Gras) isimli fotoğrafı çekerek fotoğrafçılığı başlatan isim oldu. Fotoğrafı çekmek için “yuda bitümü” adında ışığa duyarlı bir madde kullandı. Yuda bitümünün bu özelliği Niépce’den önce de biliniyordu. Niépce, bitümünü lavanta yağında eriterek cilalı kalay levha üzerine ince bir kaplama şeklinde uyguladı.

Orijinal Levha

Gernsheim’ın Düzenlenmiş Versiyonu

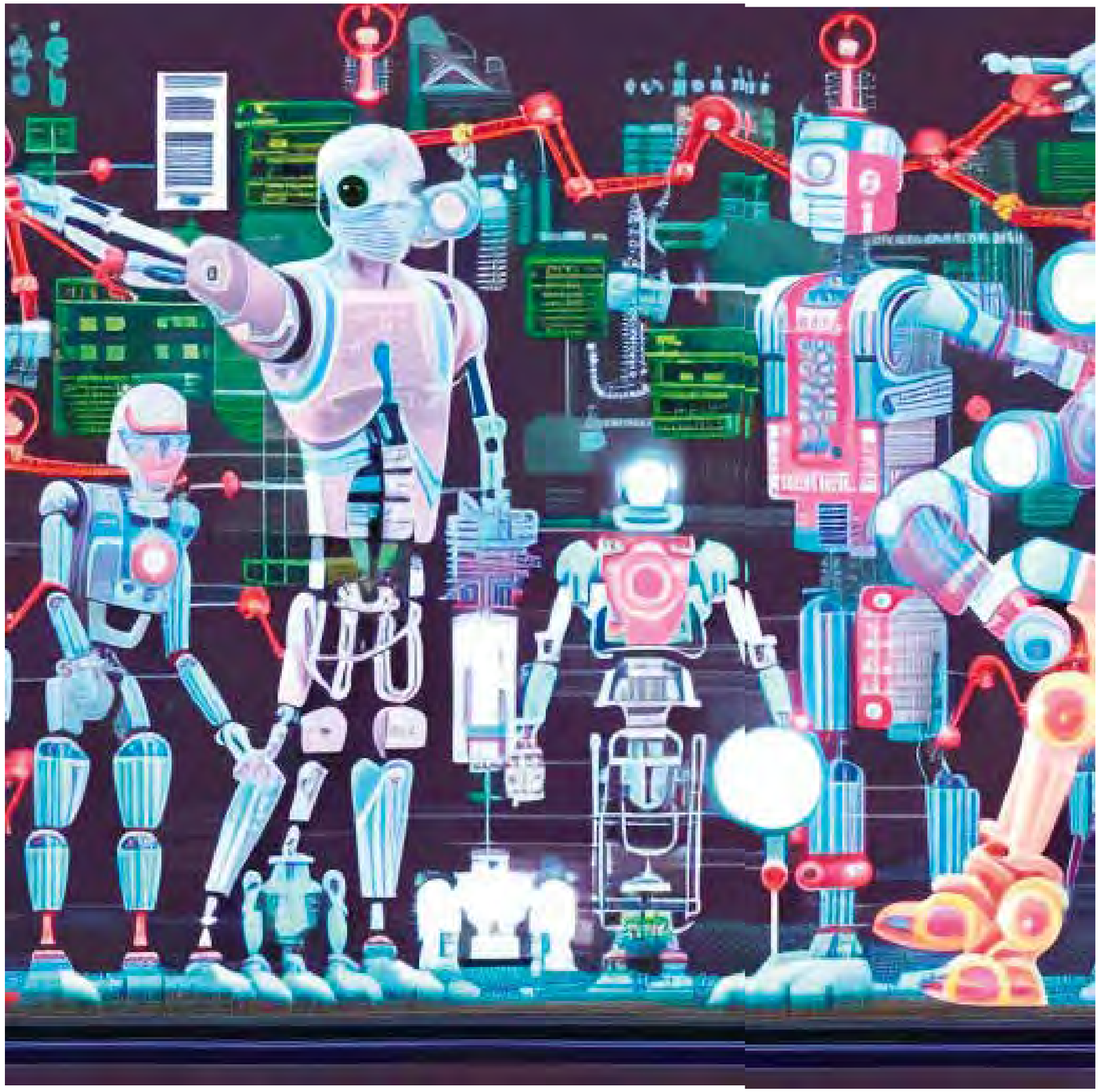
Levhayı bir karanlık kutuya (camera obscura) koydu ve ikinci kattaki çalışma odasının bir penceresinin yanına yerleştirdi. Birkaç gün güneş ışığına maruz kaldıktan sonra levha, avlunun, binaların ve ağaçların görüntüsünü verdi. Ama orijinal levhaya ilk bakışta levhanın bazı yerlerinde tümsekler oluştuğu fark ediliyor. Bu tümsekler, 1952’de fotoğrafın izini sürüp fotoğrafı ortaya çıkaran tarihçiler Helmut Gernsheim ve eşi Alison Gernsheim tarafından Kodak Araştırma Laboratuvarındaki bir uzmana fotoğrafın kopyasının yaptırılmasından sonra ortaya çıktı. Bu tümsekler de ışığın görüntünün görünürlüğünü engelleyecek uzmana fotoğrafın kopyasının yaptırılmasından sonra ortaya çıktı. Bu tümsekler de ışığın görüntünün görünürlüğünü engelleyecek şekilde yansımasına neden oldu. Daha sonra Helmut Gernsheim kopyalardan birini görüntüyü daha anlaşılır kılmak için düzenledi. Orijinal fotoğraf şu anda Amerika Birleşik Devletleri’nin Texas eyaletinin Austin şehrindeki Harry Ransom Center Müzesinde bulunmaktadır.

Uygar ŞENYÜZ AFL'24

Yapay Zekâ ve Geleceğin Meslekleri

Geleceğin meslekleri neler olacak? Bu sorunun cevabını ararken, yapay zekanın rolünü göz ardı etmemek gerekiyor. Yapay zekayı, insan zekasını taklit eden veya aşan bilgisayar sistemleri olarak tanımlayabiliriz. Yapay zekâ teknolojileri, hayatımızın pek çok alanında kullanılıyor ve iş dünyasında da büyük bir etki yaratıyor. Peki, yapay zekâ gelecekteki meslekleri nasıl şekillendirecek? Bu yazıda, yapay zekâ ve iş dünyası arasındaki ilişkiyi farklı açılardan ele alacağız.

Yapay zekâ teknolojileri, iş dünyasında verimlilik, hız ve kaliteyi artırmak için kullanılıyor. Örneğin, veri analizi, müşteri hizmetleri, pazarlama, üretim gibi iş süreçleri daha kolay ve etkili bir şekilde yürütülebiliyor.

Yapay zekâ aynı zamanda yeni iş fırsatları da yaratıyor. Örneğin, yapay zekâ tabanlı uygulamalar geliştiren şirketler, sektörler arası rekabeti artırıyor ve yeni pazarlar oluşturuyor. Yapay zekâ teknolojileri, farklı sektörlerde de çeşitli uygulamalara sahip. Sağlık sektöründe teşhis, tedavi ve ilaç geliştirmede; otomotiv sektöründe otonom araçlar, akıllı trafik sistemleri; finans sektöründe kredi skorlama, yatırım danışmanlığı; eğitim sektöründe kişiselleştirilmiş öğrenme, sınav değerlendirme; perakende sektöründeyse ürün tavsiye ve fiyat optimizasyonunda kullanılıyor.

Yapay zekâ teknolojileri, iş dünyasında yeni meslekler de ortaya çıkarıyor. Örneğin, veri analisti, yapay zekâ uzmanı, robotik mühendisi gibi meslekler yapay zekanın gelişimiyle birlikte önem kazanıyor. Bu mesleklerde çalışmak için hem teknik hem de yaratıcı becerilere sahip olmak gerekiyor. Ayrıca, bu mesleklerde sürekli öğrenme ve kendini geliştirme de önemli bir faktör.

Yapay zekanın insanlarla nasıl iş birliği yapabileceği de önemli bir konu. Yapay zekanın insanların işlerini desteklemesi ve yardımcı olması gerekiyor. Örneğin yapay zekâ karar verme süreçlerinde insanlara alternatifler sunabilir veya riskleri değerlendirebilir ancak son kararı insanların vermesi gerekiyor. Ayrıca, yapay zekanın insanların duygusal ve sosyal ihtiyaçlarını da karşılaması gerekiyor. Örneğin, yapay zekâ insanlarla empati kurabilir veya insanlara motivasyon sağlayabilir.

Yapay zekâ teknolojilerinin etik açıdan da bazı sorunları beraberinde getirdiği biliniyor. Örneğin, veri gizliliği, algoritmik adalet, yapay zekanın insanların yerini alması gibi konular tartışmalı. Bu konularda yapay zekanın sınırlarını belirlemek ve denetlemek gerekiyor. Ayrıca yapay zekanın insan haklarına, değerlerine ve kültürüne saygılı olması gerekiyor. Bu değişime uyum sağlamak için hem bireylerin hem de kurumların kendilerini geliştirmesi ve yenilemesi gerekiyor. Yapay zekâ teknolojilerinin getirdiği faydaları ve potansiyel riskleri de dengeli bir şekilde ele almak gerekiyor.

Sonuç olarak yapay zekâ, geleceğin meslekleri üzerinde büyük bir etkiye sahip. Yapay zekâ teknolojileri, iş dünyasında verimlilik, hız ve kaliteyi artırırken yeni iş fırsatları ve meslekler de yaratıyor. Farklı sektörlerde yapay zekâ uygulamaları hayatımızı kolaylaştırıyor. Ancak, yapay zekanın insanlarla iş birliği yapması ve etik sorunlara dikkat etmesi de önemli. Yapay zekâ teknolojilerinin getirdiği değişime uyum sağlamak için hem bireylerin hem de kurumların kendilerini geliştirmesi ve yenilemesi gerekiyor. Yapay zekâ teknolojilerinin getirdiği faydaları ve potansiyel riskleri de dengeli bir şekilde ele almak gerekiyor.

AFL'26 Efe AĞLAMAZLAR

Nasreddin Hoca

Hiç Nasreddin Hoca'nın gerçek bir kişi mi yoksa anlatıldığı gibi hayal ürünü mü olduğunu merak etmiş miydiniz? Ben, birbirinden bağımsız bir sürü hikâyesi olan fakat bu hikâyelerin her birinde aynı kendine has kişilik özellikleriyle toplumdan ayrılan; aynı eleştirici, mizahçı kişiliğiyle Nasreddin Hoca'nın, toplumun farklı bireyleri tarafından anlatılıp tesadüfen tek bir kişi olarak simgelenmiş hayal ürünü bir karakter olmadığını düşünüyorum. Bazı kişilerinse Nasreddin Hoca'nın aslında bir başka tanınmış kişi olan Ahi Evran ile aynı kişi olabileceğini düşündüğünü biliyor muydunuz? Peki bu doğru olabilir mi?
Öncelikle Nasreddin Hoca'nın nerede, ne zaman ve nasıl yaşadığına kısaca bir bakalım:

Çoğu kaynakta doğru kabul edilen bilgilere göre nüktedan bir kişiliği olan Nasreddin Hoca; Anadolu Selçuklu Devleti döneminde, Hortu ile Akşehir civarında, tahminen 1208-1284 yılları arasında yaşamıştır. Sivrihisar'da medrese öğrenimi görmüştür. Daha sonra babasının ölümü üzerine Hortu'ya, köyüne dönüp imamlık yapmıştır. Sonraları Akşehir'e gidip dönemin önemli hocalarından ders dinlemiş; Mevlevîlik, Yesevîlik veya Rufailik yoluna mensup olmuş; İslam'la ilgili çalışmalar yapmıştır. Burada kadılık da dahil olmak üzere bazı mülki görevlerde çalışmıştır. Akşehir'in çevresindeki bölgelerde de kısa süre bulunmuş; halka İslam'ı, iyiliği, birlik-beraberliği ve dayanışma ruhunu aşılamıştır.

Ahi Evran

Şimdi ise Ahi Evran'a bakalım:
Tam adıyla Pîr Mahmud bin Ahmed "Nasirûddin" Ahî Evran bin Abbas Velî'nin, 1171 yılında İran'ın Batı Azerbaycan tarafında bulunan Hoy kasabasında doğduğu düşünülmektedir. İlk eğitimini burada almıştır. Bundan sonra Horasan ve Maveraünnehir bölgesine gelip o yöredeki büyük üstatlardan dersler almıştır. Yesevîlik tarikatının kurucusu Ahmet Yesevi'nin öğrencilerinin sohbetlerine dahil olmuştur. Ayrıca Hacı Bektaş-ı Veli ve Mevlâna ile de aynı dönem içerisinde yaşamıştır. Asıl mesleği debbağlık olan Ahi Evran, esnafların piri seçilmiş ve esnaflar arasında dayanışma, dürüst iş yapma gibi konuları desteklemiştir. Hayatının bir döneminde Denizli, Konya, Kayseri gibi şehirleri de gezmiş, halka birlik olmayı, iyiliği, güzelliği, dayanışmayı ve İslam'ı öğütlemiştir.

Sonraları Kırşehir'e yerleşen Ahi Evran, Ahilik teşkilatının kurulması ve yayılmasında önemli rol oynamış, tahminen 1262 yılında ise burada vefat etmiştir.

Öncelikle bu iki insanın neredeyse yıl olarak bile aynı dönemde, Selçuklu Devleti'nin Moğol istilasına denk gelen; bu istiladan kaçan esnaf, sanatçı, aydınların Anadolu'nun belirli kısımlarına sığındığı döneminde yaşadığını biliyoruz.
Genç yaşta aldıkları eğitim; dine, benzer tarikatlara olan ilgileri ve bu yöndeki çalışmaları; bilgili, dindar olmaları ve dönemin olaylarına bakış açıları ile de birbirlerine oldukça benzediklerini söyleyebiliriz.
Evet, belki tıpatıp aynı yerde doğdukları aktarılmıyor. Fakat daha sonra gittikleri şehirler, yöreler birbirine çok yakın ve hatta çoğu şehir aynı bile.
İkisinin de Moğol istilasına karşı Anadolu'da İslam'ı yaymak, halkı birlik ve beraberliğe teşvik etmek için çalışmalar yaptıkları söyleniyor. Dönemin padişahının ise Moğollara karşı parçalanmayıp güçlü kalmak amacıyla önemli, tanınmış ve bilgili kişileri bu bölgelere gönderdiğini biliyoruz.
Haritaya baktığımız zaman doğdukları ve öldükleri söylenen yerlerin bile aslında ne kadar yakın olduğunu görebiliriz. Örneğin aynı yörede ve zamanında aynı şekilde Konya iline bağlı olan Akşehir ve Kırşehir'in arasındaki mesafe, günümüzde karadan gidildiğinde üç yüz kilometre civarında. Bu sayı ilk başta kulağa fazla gelebilir fakat bulundukları yerlerden çıkıp uzak mesafeler kat etmiş olan; daha sonra Denizli, Konya, Kayseri gibi şehirlere kadar giden bu kişiler için günümüzde zaten az olan bu farkın o dönemde de fazla olduğunu söyleyemeyiz.
Ayrıca bulundukları bölgelerin halkı, coğrafi özellikleri, kültürel yapısı da birbirine oldukça benzer olduğu için yaşadıkları yerlerin zaman içerisinde hayatları aktarılırken az da olsa karıştırılmış olabileceği ihtimalini göz ardı etmemeliyiz.
Bunların yanında sadece bulundukları bölgeler, aldıkları eğitim, yaptıkları ve öğütledikleri şeyler değil; kişilikleri açısından da benzer yönleri bulunmaktadır. Ahi Evran'ın nüktedan bir kişiliği olduğu bilinmektedir. Pek çok kitabı olan Ahi Evran'ın kitaplarından iki tanesi de fıkra kitabıdır. Bu fıkralar ise hem olay hem içerik hem de üslup bakımından Nasreddin Hoca fıkralarına benzemektedir.
Mesleklerine gelecek olursak Ahi Evran da Nasreddin Hoca gibi hayatının bir kısmında kadılık yapmıştır. Ayrıca Nasreddin Hoca'nın fıkralarında İmad adında bir yardımcından söz edilmektedir. Ahi Evran'ın da İmad adında, ona çok yakın bir öğrencisi olduğu bilinmektedir.

Bunun gibi pek çok örnek verilebilir fakat konuyu bütün detaylarıyla burada işlemek uzun sürer. Bu konuya "Ahi Evren Hace Nasirüd-din Mahmud ve Ahi Teşkilatının Kuruluşu" isimli kitabında Prof. Dr. Mikail Bayram, detaylı bir şekilde değinmiştir. Ayrıca bu konuda hemfikir olan farklı tarihçiler de mevcuttur.
Ben, kendi araştırdığım bilgilerle bu görüşü sizlere anlatmak istedim. Daha fazla araştırmak isteyen olursa Prof. Dr. Mikail Bayram'ın kitabını okuyabilir, bu konuya değinen belgesel ve benzeri içerikleri de izleyebilir.
Okuduğunuz için teşekkür ederim. Hoşça kalın.

Halil Eymen ÜNÜVAR
AFL'25

ASOSYALLİK

Melis Sena KUTLU AFL'26

Yalnızken kendinizi mutlu hissediyor musunuz? Çoğu insan kendi başınayken modu düşük olur ve kendini değersiz hissedebilir ama bazı kişiler aksine rahat ve mutlu olur. Çok fazla arkadaşınız olsun ister miydiniz? Çevresiyle iletişim kurmayı, vakit geçirmeyi seven insanlara sosyal insan denir. Sosyal kelimesi, dostluk ve yoldaşlık eden, cana yakın anlamlarına gelir. Bu kelime Fransızcadaki "social" kelimesinden türemiştir. Bu kişilik özelliğinin tam tersine sahip olan insanlara asosyal insan denir. Genel olarak asosyal insan kimdir diye bakacak olursak yüz yüze ya da sosyal medyada sohbet ederken rahat olamayan, eleştirilmeyi sevmeyen, kendilerine müdahale edilmesinden rahatsız olan insanlara denir. Günümüz açısından değerlendirilecek olursa sosyal veya asosyal olma durumunu farklı şekillerde inceleyebiliriz. Akran grubumuzdaki bazı kişiler sınıfta ya da okul dışı faaliyetlerde çok asosyal olabiliyorlar fakat internet ortamında daha rahat bir şekilde sosyal gözükebiliyorlar. Gerçek bir ortamda çok sakin ve durağan hatta çok masum gözüken biri sanal ortamın neden olduğu özgür ve bağımsız olma durumundan kaynaklı olarak çok sosyal bir şekilde davranabiliyor ama bu insan gündelik yaşamında sanal ortamda iletişim kurduğu insanlara selam vermeyi geçtim göz teması kurmaktan bile kaçınabiliyorlar. Bununla birlikte bazıları sanal ortamdaki sosyal olma durumunu siber zorbalığa kadar götürebilmektedirler. Sizce bu tür insanlar asosyal olarak tanımlanabilir mi? Bunun aksine günlük yaşantısında karşılıklı ilişkilerinde çok aktif olan lider özellikler gösteren, duygu ve düşüncelerini anlatmakta hiç zorlanmayan, gruplar içerisinde kendini çok rahat hisseden bireyler ikili iletişime geçtiğinde utangaç ve suspus olabiliyorlar.

Günümüz teknolojilerinin bizlere sağlamış olduğu sosyal medya platformlarında birçoğumuz bu tür durumlarla karşılaşmışızdır. Sizin çevrenizde de böyle insanlar var mı? Genellikle 12-20 yaş arası bireyler daha demin bahsettiğim durumları daha yoğun yaşayabiliyorlar. Bunun biraz ergenlik çağının arttırdığı çekingenlik ve utangaçlık duygularından kaynaklandığı inkâr edilemez bir durum.

Asperger sendromu, sosyal etkileşimde zorluklar ve sınırlı, sıradan ilgi ve etkinlikle tanımlanan bir rahatsızlıktır
Sonuç olarak, özellikle ergenlik çağlarında bariz bir şekilde ortaya çıkan asosyallik durumumu yetişkinlik çağına gelindiğinde azalıp kaybolabilir.

Buna karşın asosyalliği yenebilmek için yapabileceğimiz davranışlar şunlar olabilir:
- Dışarı çıkın
- Gezin, seyahat edin
- Yeni arkadaşlar edinin
- Hobilerinizi geliştirebileceğiniz kurslara kaydolun
- Kendinize değer verin
- Spor yapın
- Göz temasını arttırın

Asosyallik psikolojik bir rahatsızlık mı?
Asosyallik psikolojik bir rahatsızlık olarak adlandırılıyor. Buna benzeyen birden fazla kişilik bozukluğu var. Şizoid ve şizotipal kişilik bozukluğu, otizm, asperger sendromunu vb. örnekler verebilirim. Kısaca tanımlarına bakmak gerekirse;

Şizoid kişilik bozukluğu, insan ilişkilerine ilgi eksikliği, yalıtılmış bir yaşam tarzı, yalnız yapılan eylem ve etkinlikleri tercih etmek, içe dönüklük, duygusal soğukluk, davranış ve ilişkilerin mekanik ve tekdüze olması ile karakterize kişilik bozukluğudur.

Şizotipal kişilik bozukluğu, şiddetli sosyal anksiyete, düşünce bozukluğu, paranoid düşünceler, derealizasyon, geçici psikoz ve çoğu zaman sıra dışı inançlar ile karakterize zihinsel bir bozukluktur.

Otizm, üç yaşından önce başlayan ve ömür boyu süren, sosyal etkileşime ve iletişime zarar veren, sınırlı ve tekrarlanan davranışlara yol açan beynin gelişimini engelleyen bir rahatsızlıktır.

Peki, asosyallik belirtileri nelerdir?
- Bir durum hakkında yorum yapmaktan çekinme
- İlgi odağı olmaktan tedirgin olma
- İnsanların önünde konuşma yapmaktan korkma
- Gerekmedikçe insanlarla iletişim kurmak istememe
- Sorumluluk alma ve işi devam ettirmede zorluk çekme
- Kendini ifade edememe
- Sürekli sıkılgan bir ruh haline sahip olma
- İnsanların yanında sebepsizce kendini kasma
- Önemli bir iş olmadığı sürece evden çıkmak istememe
- Tanıdığı insana selam vermekten çekinme

TAMAM SHUD

İpek DOĞRU AFL'24

Takvimler 1948 Aralığının ilk gününü gösteriyordu. Avustralya'da güneşli bir yaz günüydü. Saat öğleden sonra 7'ye geliyordu.

Bir çift yürümek için Somerton Sahili'ne gitmişti. Bir adam kayalıklarda oturur vaziyette duruyordu. Sağ kolunu kaldırıp indirdi. "Sarhoş olmalı" diye düşündüler. Öyle ki birkaç dakika sonra oradan geçen bir grup insan da adamı hiç umursamadı. Ertesi sabah aynı çift yine sahilde yürümeye çıktı. "Sarhoş" adamın ne durduğu yer ne de duruşu değişmişti. Polise haber verdiler.

Gazetelerde uzunca bir süre "Somerton Adamı" olarak anılacak bu adamın karakteristik bir kulak yapısı vardı. 40-50 'li yaşlarda olmalıydı. Yakasında yarısı içilmiş bir sigara duruyordu. Ayakkabıları cilalı, kıyafetleri temizdi. Bakımlı bir adamdı. Yaz olmasına rağmen üstündeki kıyafetler oldukça kalındı. Kıyafetlerinin etiketleri kesilmişti. Üstünde ne bir cüzdan ne de bir kimlik vardı. Ceplerinde; alüminyum bir tarak, bulunmadan bir gün önce Somerton Sahili'nden Henley Sahili'ne doğru yola çıkmış bir trenin hiç kullanılmamış bileti, yine Somerton'dan Glenelg'e bir otobüs bileti, bir paket meyveli sakız, Bryant & May marka kibritler ve oldukça pahalı bir marka olan Kensitas sigaralarının da aralarında bulunduğu toplamda 7 sigara bulunan bir Army Club sigara paketi vardı.

Somerton Adamı Gizemi olarak bilinen Tamam Shud davası, 1 Aralık 1948'de ölü bulunan kimliği belirsiz bir adamın çözülmemiş davasıdır.

Otopsi yapıldı. Bacakları oldukça kaslıydı. Ayakları garip bir şekilde bükülmüştü. Bu da adamın sık sık topuklu resmi ayakkabılar giydiğini gösteriyordu. Kalbi ve karaciğeri tıkanmıştı. Dalağı normal bir insan dalağının 3 katıydı. Göz bebekleri ise anormal derecede küçüktü. Midesinde ölümünden üç saat önce yenmiş bir patatesli börek vardı. Doktorlar ve polis zehirlendiğini düşündü ancak vücudunda hiçbir zehre rastlanmayınca hepsi hayrete düştü.

Tren istasyonu 12 Ocak'ta, 30 Kasım'dan beri orada olan bir valizin duyurusunu yaptı. Valiz çok uzun süredir orada olduğu için artık sahipsiz kabul ediliyordu. Adamla ilgisi olma ihtimaline karşı valiz incelendi. Valizin içinde Avustralya'da bulunmayan bir makara Barbour marka turuncu ip de vardı. Adamın kıyafetlerine tekrar bakıldığında pantolonunda gizli bir cep olduğu fark edildi. Bu cebi dikmek için kullanılan iplik ise valizdeki iplikle aynıydı. Cebin içinde Ömer Hayyam'ın "Rubailer" adlı kitabının son sayfasından koparılmış bir kâğıt parçası vardı. "Tamám Shud" yazıyordu. Farsçada "Bitti" demekti. Polisler son sayfasının bu kısmı koparılmış bir Rubailer kitabı aramaya başladı.

Somerton adamının parmak izleri bütün dünyaya gönderildi. Fotoğrafları gazetelerde yayımlandı. O sıralarda kayıp ilanı verilmiş kişilerin akrabaları cesedi tanımlamak için çağrıldı. Hiçbir sonuç çıkmadı. Adam ve mesleği ile ilgili birçok teori ortaya atıldı. Bacakları oldukça kaslı olduğu için dansçı ya da balet olduğunu düşündüler. Soğuk Savaş yeni başlamıştı. En çok üstünde durulan teori de onun bir Sovyet ajanı olduğu hakkında olanlar oldu.

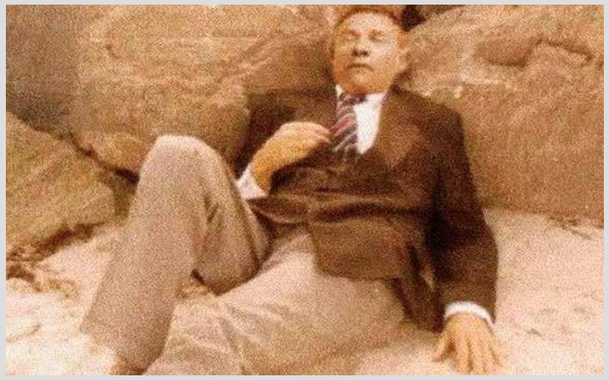
Süreç içerisinde bir adam elinde Rubailer ile polislere geldi. Cesedin bulunmasından birkaç gün sonra, arabasında bu kitabı bulduğunu söyledi. Arabasını, camı tam kapalı olmadan park etmiş olmalıydı. Kitap arabanın arka koltuğuna atılmıştı. Ama adam başta pek önem vermemişti. Olayı öğrenince kitabın arka sayfasına bakmıştı. Bir kısmı koparılmıştı. Bu boşluk Somerton adamındaki parçayla uyuşuyordu. Kitabın arka kapağında bir telefon numarası ve çentikler vardı. Belli ki kitabın üstünde bir şeye yazı yazılmıştı ve izi de kapağa geçmişti. Kitabın üstündeki izlerden ne yazıldığı ortaya çıktı. Ancak yazı şifreliydi. Ne yazdığı hiçbir zaman çözülemedi. Numara ise cesedin bulunduğu noktaya 5 dakika uzaklıktaki bir eve aitti. Bu evde Jessica Thomson -yakında evleneceği adamla beraber- oturuyordu.

Jessica şüpheli davranıyordu. Mesela evli olduğunu söylüyordu ama o sırada evli değildi. Somerton adamıyla aralarında romantik bir ilişki vardı ve bunun ortaya çıkmasından mı korkuyordu? Belki de adamın casus bağlantılarından dolayı konuşmak istemiyordu.

Jessica davayla ilgili bir şey bildiğini hep reddetse de Alfred Boxall adlı bir adama "Rubailer"in bir kopyasını verdiğini söyledi. Jessica, 2. Dünya Savaşı sırasında askeri hemşireydi. Boxall ise bir memurdu. Ordu hastanesinde tanıştığında vermişti kitabı. Polis, adamın Alfred Boxall olduğunu düşündü ama birkaç gün sonra Alfred Boxall'ın hayatta olduğunu ve hala Rubailer'in kopyasının onda olduğunu öğrenince hayal kırıklığına uğradı.

Jessica cesedi görmesi için polis merkezine getirildi. Dedektifin notları arasında Jessica'nın "bayılacak derecede şaşırdığı" yazıyordu. O bir hemşireydi, ölüm ve hastalık onu bu kadar korkutmamalıydı. Zaten savaşta yeterince görmemiş miydi? Üstelik ona gösterilen Somerton adamının gerçek bedeni bile değildi. Alçıdan bir büst çıkarmışlardı, Jessica sadece bunu görmüştü. Adamı tanıdığı besbelliydi. Bütün bağlantıları yalanlamaya devam etti. Ama geçen yıl -Somerton adamı 1948'in sonunda ölmüştü. Kitap ise 1949 Temmuz'unda ele geçirilmişti. Yani Jessica 1949 yılında sorguya çekilmişti. O yüzden mevzu bahis "geçen yıl" ibaresi Somerton adamının geldiği zaman hakkında söylenmişti. O evde yokken bir adamın onu görmeye geldiğini paylaştı. Komşusu söylemişti.

Jessica'nın Robin adında bir oğlu vardı. Somerton adamına çok benziyordu. Somerton adamının 10-20 milyonda bir görülen genlerine, karakteristik kulak yapısına ve dişlerine Robin de sahipti. Aynılardı. Ayrıca Robin bir baletti. Jessica 2007, Robin ise 2009 yılında hayata gözlerini yumdu. Yıllar sonra Jessica'nın kızı bir televizyon kanalına çıktı ve "Annemin karanlık bir tarafı vardı. Somerton adamını tanıdığını ama bu işin polisi de aşacağını bana söylemişti. Belki de ajandı." sözlerini söyledi. Rubailer'in polislerdeki kopyası 50'li yıllarda kayboldu ve bir daha bulunamadı. Tren istasyonunda bulunan kahverengi valiz ise 1986 yılında tahrip edildi.

Bu noktada adamın nasıl öldüğüyle dair iki fikir vardı. Birincisi bunun bir intihar olduğuydu. Peki ama neden? Evlilik kayıtlarına göre Jessica'nın eşi, Prestige Johnson, 1936'da başka biriyle evlenmişti ve kayıtlara göre hâlâ daha evliydi. Jessica 1946'da hamileydi ve 1947'de Glenelg'e taşındı. Gelecekteki kocasının soyadını aldı. 1947 Haziranı'nda oğlu doğdu. 1950'de ise Bay Johnson 1936'daki evliliğini sonlandırdı. Jessica ile evlendi. Jessica'nın Alfred Boxall'a Rubailer'in bir kopyasını verdiğini bilen dedektifler; Jessica'nın 1945-1946 yılları arasında – Prestige ve Alfred'dan başka- birden fazla adamla görüştüğü fikrini ortaya attı. Çekici bir kadındı. Bu adamlardan bir tanesi Somerton adamı olamaz mıydı?

Belki de Somerton adamı çocuğun kendi oğlu olduğunu düşünüp o kadar yol gelmişti. Son bir kez Jessica'yı kendine âşık etmek, onunla ve oğluyla beraber bir hayat kurmak istemiş olması gayet olasıydı.

Jessica'yı bulamadı. Komşusuna sordu. Başka bir adamın Jessica ile evleneceğini öğrendi. Uzaklaştı; Jessica'nın evinden, oğlundan, yarım kalmış hayallerinden... Ama kaçamadı, ölümden kaçamadı. Bu tür bir ihtimale karşı yanında getirmiş olduğu zehir şişesine sarıldı. Belki de biliyordu. Jessica'yı unutamamıştı yine de. Çok âşıktı, ufak bir ihtimalin heyecanı için gelmişti. Kim uydurmuştu ki dünyaya mutlu olmak için geldiği yalanını? Zehri okyanusun kenarında içti, şişeyi okyanusa fırlattı, okyanusa kustu. Sonra duvara doğru yürüdü, sırtını duvara verdi. Ve okyanusa baktı, günahlarını örten o mavi su yığınına... Güneşin batışını izlemek istemişti son bir kez. Sigarasını yaktı, kendi hayatını yakmıştı zaten çoktan. Sigarası da hayatı gibi yarım kaldı. Bütün bunlar cesedin bulunduğu yerde neden bir boğuşma izi ya da kustuğuna dair bir işaret bulunamadığını açıklıyordu.

Diğer fikir ise onun bir casus olduğu üzerineydi. Avustralya Hükümeti kısa bir süre önce ASIS'i (Avustralya Gizli Haber Servisi) kuracağını açıklamıştı. Üslerinden biri Woomera kasabasındaydı. Oldukça gizli füze fırlatma ve istihbarat işleri yapılıyordu. Somerton Sahili'nin bulunduğu Adelaide şehrine yakındı. Somerton adamı Woomera'dan Glenelg'e doğru yola çıkmış olsa Somerton'a da pek tabii vakit ayırabilirdi. Bu noktada adamı öldürdüğü düşünülen zehre dair hiçbir izin bulunamadığını da göz önünde bulundurmak gerekiyordu.

Yani adamı öldüren zehir; kimsenin bilemeyeceği kadar nadir ve vücudu sonrasında hiçbir testle izi sürülemeyecek kadar da hızlıca terk eden bir zehirdi. Kulağa tam da ordu tarafından geliştirilmiş gibi gelmiyor muydu? Savaşın bilime yaptığı katkı açıktı. Adelaide adli tabibi ise farklı düşünüyordu. Bu tür zehirlerin kolayca bulunabileceğini, her eczanede olduğunu söyledi.

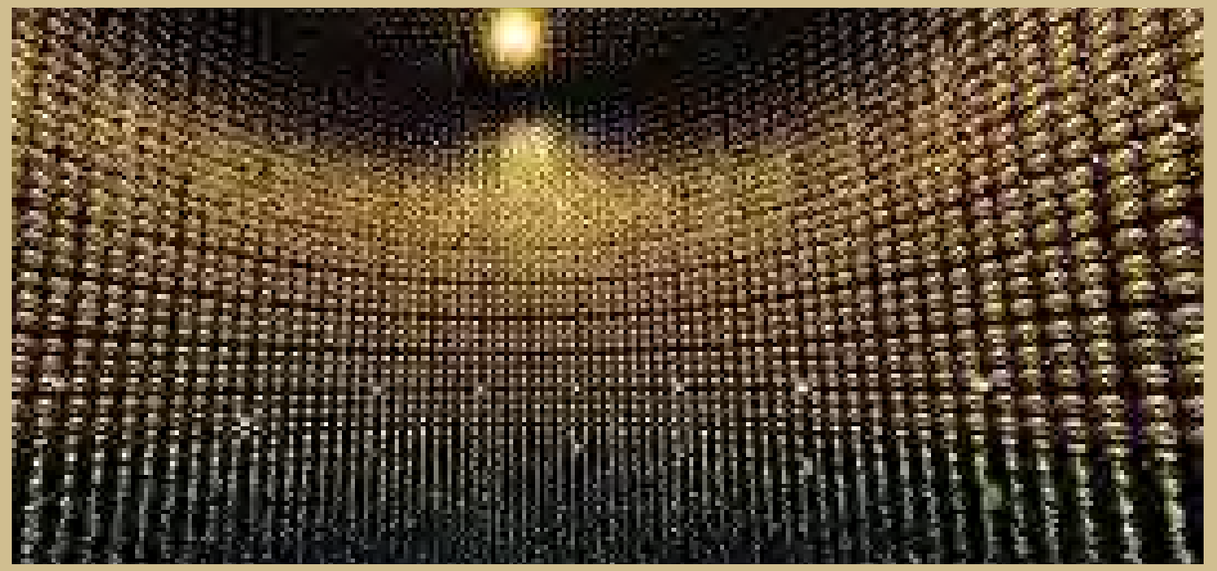
Somerton adamı ümitsiz aşkından dolayı mı ölmüştü? İntihar mı etmişti? Bir cinayet miydi? Hükümetin geliştirdiği gizli bir kimyasal silah mıydı? Bilgisi olan herkesin eczaneden alabileceği bir ilaç mıydı? Adamın kim olduğu mu daha önemliydi yoksa nasıl öldüğü mü? Sonuç olarak o da bu dünyadan geçip gitmemiş miydi? Adı neydi? Ne iş yapardı? Kaç kişiye aşık olmuştu? Kaç kişiye en derin sırlarını açmıştı? Kaç kişinin "hikayesi"nde kötü karakterdi? En sevdiği yemek neydi? Peki ya renk, renkleri sever miydi? Belki de bütün yetişkinler gibi siyah beyaz bir adamdı o. Ölüm bu kadar normal bir şeyken, hayatın bir parçası iken insanlar sadece ölümüne takıldı. Bir zamanlar birilerinin oğluydu, en yakın dostuydu. Onu dinlemek isteyen, onsuz yaşayamayan birileri vardı. Hayır, o artık ne şuydu ne de buydu. O bir "ceset"ti artık. Kesip biçilmeye hazır bir et parçasıydı. "İnsan"lığından eser kalmamıştı - diğerleri çok mu insandı sanki-. Bu noktada her şey tamamen zihinlere ve hayal gücünün ne kadar köpüklü olduğuna bağlıydı.

Yıl 2022 olduğunda Adelaide Üniversitesi'nde fizikçi ve "Somerton Adamı" uzmanı olan Profesör Derek Abbott, mezarı tekrar açıp adamın DNA'sını almayı başardı. Saçından aldıkları DNA örneği dünya etrafında milyonlarca insan tarafından yüklenmiş örnekler ve aile ağaçlarıyla karşılaştırıldı. Adamın adı Carl Charles Webb idi. Melbourn'dan gelen 43 yaşında bir mühendisti. Webb ailesinin bir fırını vardı. Görünen o ki Carl, taşınana kadar fırın işlerine yardım ediyordu. Sol kolunda hafif yanık lekeleri vardı. Mutfaktan dolayı olmalıydı.

Futbol oynuyordu, birkaç sakatlık geçirmişti. Tutkulu bir briç oyuncusuydu. At yarışlarına düşkündü. Yakın arkadaşı yoktu Carl'ın. Şiddetli, öfkeli, tehditkar bir adamdı. Ölüm hakkında şiirler yazardı. Eski eşi Dorothy, boşanma evraklarına bunları yazmıştı.

Dorothy bir keresinde eve geldiğinde Carl'ın oldukça fazla sayıda phenobarbital hap aldığını gördü. Dorothy onun kurtulmasına yardım etti, Carl daha da fazla şiddet uygulamaya başladı. Dorothy dairelerinden taşındı. Ertesi yıl Carl, Adelaide'e – Güney Avustralya- taşındı. Neden, neden Adelaide?

Öğrenildiği üzere Dorothy de Güney Avustralya'ya taşınmıştı. İşin içine yine tahminler girdi. Büyük ihtimalle Dorothy'i görmeye gitmişti. Sevdiği kadın onu terk edip de kendisi ile baş başa kalınca anlamıştı belki de ne kadar zor bir adam olduğunu. Kaç şişe devirmişti? İçer miydi ki? Ya da sadece eski hayatına geri dönmek için alıştığı bir yüz arıyordu. Arkadaşı da yoktu zaten. Dorothy'i gerçekten sevmiş miydi?

CPT simet-risi

Seraz AYAZ AFL'24

Günlük hayatta CPT simetrisinin doğrudan bir kullanımı bulunmamaktadır. Fakat fizik bilimleri ve matematikteki temel kavramlar, pratik hayatta kullanılan birçok teknolojinin geliştirilmesine katkıda bulunmuştur. Örneğin, elektrik, manyetizma ve elektromanyetizma alanındaki çalışmaların sonucunda, günümüzde kullandığımız elektronik cihazlar, elektrikli araçlar ve kablosuz iletişim teknolojileri gibi birçok unsur geliştirilmiştir. Bu nedenle, CPT simetrisi gibi temel fizik kavramları, pratik hayatta doğrudan kullanılmamalarına rağmen, teknolojik gelişmeler ve endüstriyel uygulamalar için hayati öneme sahiptir.

Simetri kelimesi duyulduğunda akla gelen ilk şey bir nesnenin aynada yansıması olur. Ama evrende simetri sadece yansımadan ibaret değildir. CPT simetrisi aslında farklı türlü simetriler olabileceğinin en büyük örneğidir.

CPT simetrisi, kuantum mekaniği ve özel görelilik teorisiyle ilgili en temel simetrilerden biridir. Bu simetri, evrende var olan parçacıkların davranışları hakkında gözlemlenen bir simetridir ve kozmolojik süreçlerin anlaşılmasında önemli bir rol oynar.

CPT simetrisi, üç ayrı simetriyi bir araya getirerek oluşur: C simetrisi, P simetrisi ve T simetrisi. C simetrisi, bir parçacığın yükünü negatife çevirdiğimizde, P simetrisi bir parçacığın sol-sağ el simetrisini ters çevirdiğimizde elde ettiğimiz simetridir. T simetrisi ise zamanda geriye doğru hareket eden bir parçacığın davranışlarının aynı parçacığın ileriye doğru hareket ederken gösterdiği davranışlara eşit olduğunu ifade eder

CPT simetrisi, yüksek enerjili parçacık fiziği, kuantum alan teorisi ve kozmolojik süreçlerin araştırılması için önemli bir araçtır. Parçacıkların davranışları hakkında bazı özellikleri bilmemizi ve kuantum alan teorisi modellerinin matematiksel olarak tutarlılığını sağlar. Kuantum alan teorisi modelleri, parçacıkların bir araya gelerek diğer parçacıklarla etkileşime girdiği süreçleri ifade eder. Bu modellerde, bazı etkileşimlerin sürekli olarak artması veya azalması gibi matematiksel tutarsızlıklar ortaya çıkabilir. CPT simetrisi, bu tutarsızlıkları gidererek, teorinin matematiksel olarak tutarlı olmasını sağlar. CPT simetrisi kullanılarak nötrino ve anti-nötrinoların davranışları hakkında bilgi edinilebilir. CPT simetrisi, kuantum alan teorisi modellerindeki matematiksel tutarlılığın yanı sıra, nötrino ve anti-nötrinoların davranışlarının anlaşılması için de önemlidir. Nötrinolar, evrende yaygın olarak bulunan temel parçacıklardan biridir. CPT simetrisi, kozmik ışınların kaynağının araştırılmasında önemli bir araçtır. CPT simetrisi ayrıca kozmik ışınların kaynağının anlaşılması için de kullanılır. Kozmik ışınlar, uzaydan gelen yüksek enerjili parçacıklardır ve kaynağı hâlâ tam olarak anlaşılamamıştır.

CPT simetrisi, teorik fiziğin önemli fenomenlerinden biridir. Ve bugün hâlâ geçerliliğini koruyan ve geçerliliğini çürütemeyen bir simetri türüdür.

GÜNAHIYLA SEVABIYLA MARGARET THATCHER

"CHURCHİLL'DEN SONRA EN İYİSİ. VEYA EN KÖTÜSÜ..."

Çağan Yıldız AFL'26

Margaret Hilda ROBERTS İngiltere Dartford'da bir bakkal ailenin ikinci kız çocuğu olarak dünyaya geldi. O zamanlar tarih 1925'i gösteriyordu. Babası aynı zamanda bir yerel politikacıydı.

Margaret şüphesiz zeki bir kızdı ve Oxford Üniversitesi Kimya Fakültesine kabulü bunu kanıtlar nitelikteydi. Kimya bölümünde önemli çalışmalar yaptı. Hepimizin Burger King dondurması diye bildiğimiz dondurmayı keşfeden ekipte yer aldı. Fakat ilgisini çeken muhteşem bir şey vardı: Politika. Ve Muhafazakar Parti'ye katıldı.

Margaret partiye yeni fikirler getirmek istiyordu. Ama cinsiyetinden dolayı tabiri caizse onu kimse takmıyordu. Bir kişi hariç. O kişiyse boşanmış zengin işadamı olan Denis Thatcher'dı.

Bir şekilde Dartford'da Muhafazakârlardan aday olmayı başarabilse de seçimleri kazanamadı. Bu sırada artık bir bakkal kızını kimsenin takmadığını gören Margaret, Denis'le evlendi ve ünlü bir işadamının eşi oldu.

Birkaç sene sonraysa ikizleri Mark ve Carol doğdu. Bu arada Finchley'den seçimi kazandı ve Muhafazakâr Parti milletvekili oldu. 1970 yılında kurulan yeni hükümette eğitim bakanı oldu. Neoliberal politikalar inandı ve yaptığı ilk iş, çocuklara dağıtılan sütü kesmek oldu. Bu olay basında büyük yankı buldu ve "THATCHER THATCHER MİLK SNATCHER" (Süt hırsızı Thatcher) diye adı çıktı. Ama hala onun fikirlerini pek dinleyen yoktu.

Muhalefetteki işçi partisi onun ciyaklayan bir yılan olduğunu söyleyerek dalga geçiyordu. Kısa bir süre sonra hükümet düştü. Parti yetkililerini uyandırmak için zaten seçilmeyeceğini düşünerek parti başkanlığına adaylığını koydu. Şapkasını attı, sert bakışlar kazandı ve sesi otoriterleşti. Ve mucize oldu. Thatcher muhalefet lideri olmuştu. İngiltere'nin ilk kadın parti başkanıydı. Kısa süre içinde seçimleri de kazandı. Artık İngiltere'nin ilk kadın başbakanıydı. Ciyaklayan yılan, Demir Leydi'ye dönüştü.

Thatcher'ın dedikleri doğru çıkmıştı. Ülkedeki sendikalar greve gitmeye başladı. Lakin Thatcher kömür stoklamıştı ve grev başarısız oldu. Kuzey İrlanda'da ayrılıkçı örgüt IRA terör estiriyordu. IRA'ya karşı sonuna kadar savaş dedi. IRA ise onun otelini patlattı. 11 ölü olan saldırıda Thatcher banyoya birkaç dakika erken girse ölüyordu.

İngiltere hızlıca finansallaştı ayrıca Amerika'da başkan Ronald Reagan'la arkadaşlık kurdu. 1990 yılına geldiği zaman 11 yıldır başbakandı ve kabine artık onun gitmesini istiyordu. Onlara göre Thatcher çok otoriterdi. Ve ilk ihanet bakan Heseltine'dan geldi. Sıradan hepsi Thatcher'a ihanet etmeye başladılar ve parti oylamasında Thatcher'a aday olmaması için yalvardılar. Thatcher bunu kabul etti ve istifasını sundu. Bir üniversitede rektörlük yapmaya başladı.
Thatcher 15 sene sonra eşini kaybetti. Ölümü kabul edemedi ve psikolojisi bozuldu. Ölmüş kocasıyla kahvaltı yapıyordu. 2013'te Thatcher hayatını kaybetti.

"U dönüşü yapmamı bekleyenlere söylüyorum. İsteyen dönebilir. Leydi dönmeyecek." Margaret Thatcher

PSİKANALİZ

İnsanın kişilik oluşumu çocukluk döneminde yaşanan deneyimlerin ve dürtülerin etkileşimi sonucunda bilinçaltında şekillenen bir süreçtir. Dolayısıyla bu süreçte yaşanmış travmaların ve karşılaşılmış olumsuz durumların insanın kişiliğine yansıması kaçınılmazdır. Bu yansımaların çözümlenmesi ise psikanalizin alanıdır.

Psikanaliz, Avusturyalı nörolog Sigmund Freud tarafından geliştirilen bir psikoterapi yöntemi ve psikolojik kuram sistemidir. İnsan davranışlarının; kişinin bilinçdışı düşüncelerinin, duygularının ve içgüdülerinin bir yansıması olduğunu savunur. Bu bilinçdışı süreçleri anlamaya ve kişinin psikolojik sorunlarını çözmeye odaklanır.

Psikanaliz kuramı bir dizi temel prensip ve kavram üzerine inşa edilmiştir. Bunlar arasında İd, ego, süper-ego, bilinçdışı ve savunma mekanizmaları gibi kavramlar bulunmaktadır.
İd, ego ve süper-ego zihnin üç temel bileşenidir.
•İd: Doğuştan gelen içgüdü ve temel arzuların kaynağıdır.
•Ego: Gerçeklik prensiplerine göre hareket eden ve içgüdüsel arzularla gerçek dünya arasında denge sağlamaya çalışan yapıdır.
•Süper-ego: Kişinin benimsediği ahlak ilkeleri ve toplumsal normları temsil eder.

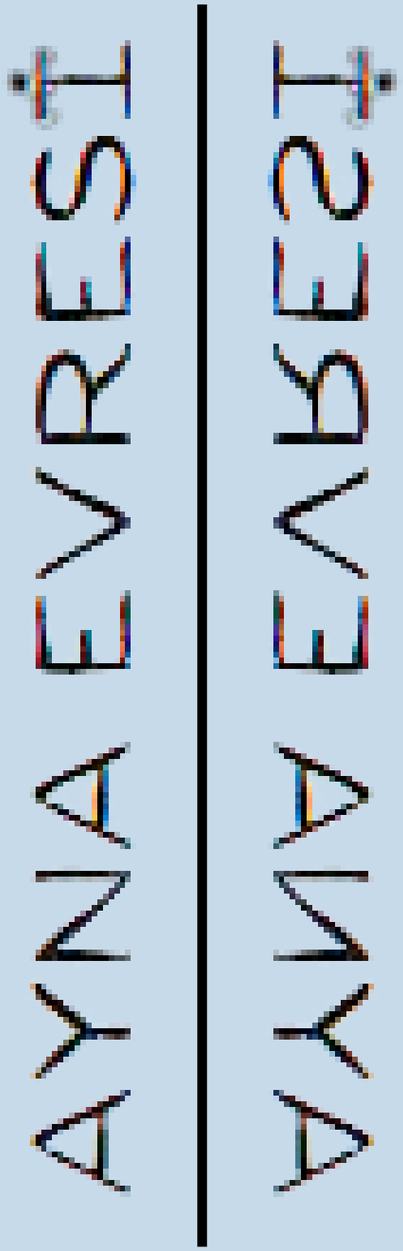
Bilinçdışı, bilinçaltı olarak da bilinen; doğrudan farkında olmadığımız anılar, duygular, dürtüler gibi zihinsel içeriklere sahip zihinsel alandır.

Savunma mekanizmaları ise insanın stresli ve tehditkar durumlarla başa çıkmak için kullandığı psikolojik süreçlerdir. Kişinin duygusal dengesini sağlamasına yardımcı olurlar. Geri itme, inkâr, yansıtma ve bastırma gibi türleri vardır.

Psikanaliz kuramı bu kavramlar ışığında terapi yoluyla hastaları sağlıklı bir psikolojik duruma ulaştırmayı hedefler. Psikanalitik terapide yöntem; hastanın geçmiş deneyimlerini, rüyalarını ve serbest çağrışımlarını terapistle paylaşmasını içerir. Terapist, terapi esnasında hastanın istemsiz hareketlerini ve yanılsamalarını gözlemleyerek bazı yorumlamalarda bulunur. Elde ettiği verileri ve yorumlamalarını birleştiren terapist hastanın bilinçdışını keşfetmeye ve anlamaya çalışır.

Çağlar KÜYÜK AFL'24

İnsan bebeklerinin aynadaki yansımalarıyla ilk tanışma anlarını ve verdikleri tepkileri gösteren videolara sıkça rastlayabilirsiniz. Aynadakinin kendi yansımaları olduğu gerçeğine alışma anlarını izlerken kendinizin o halini merak edebilirsiniz: İlk gördüğümde ne hissettim? Karşımdakinin yansımam olduğunu anlamam ne kadar zaman aldı? Ve en önemlisi, böylesine ilginç bir ilk deneyim bende neleri değiştirdi? Ünlü psikanalist Jacques Lacan'ın ayna evresi konsepti, bu deneyimin insan gelişimi için ne anlam ifade ettiğini anlamamıza yardımcı olabilir. Ayna evresi, benliğin oluşumunda önemli bir adımdır ve bebeğin kendisini "Ötekinin" gözünden görerek kendine dair bir imge oluşturmasını ifade eder. Hayvanların ve insanların aynadaki yansımalarına aynı tepkiyi vermediklerini görmüş olabilirsiniz. İnsan bebeği yansımasıyla etkileşiminde büyük bir heyecan ve neşe duyup etkileşime geçmeye çalışırken hayvanlar çoğunlukla yansımalarını tehdit olarak görebilir veya umursamayabilirler. Lacan'a göre bu durum tesadüf değildir. İnsan yavruları hayvan yavrularından çok daha uzun süre bakıma muhtaç kalırlar ve ilk 6 ay boyunca kendi benliklerini kavrayamazlar. İlk 6 ayın sonundaki sütten kesilme dönemi bebeğin anneye olan muhtaçlığının azaldığı ve özerklik kazanmaya başladığı dönemdir. Bu dönem benliğin ortaya çıkmasıyla sonuçlanır ve bu konumda bebeğin aynadaki imgesini tanıması onun için "ontolojik bir zaferi" ifade eder ve aynadaki imgesiyle ilgilenir. Dolayısıyla insanlarla hayvanların biyolojik farklılığı toplumsal farklarla kesişerek ayna deneyimine verilen tepkilerdeki farklara sebep olmuştur. Ayna evresinin gerçekleşmesi için yansıtıcı bir yüzey gerekli değildir. Bu öteki insanların (anne, baba, bakıcı vb.) şahitliğiyle de gerçekleşebilir. Bebeğin düzensiz ve parçalı deneyimleri ve dürtüleri "Ötekinin" onaylamasıyla bebek için bir bütünlük ifade eder ve bebek kendini ilk defa eyleyen bir bütün olarak görür. İmge aracılığıyla ben ve ötekiler arasında ayrım yapabilir hale gelir. Sonuç olarak Lacan'ın ayna evresi psikanalizin önemli kavramlarından biridir ve bebeklerin aynadaki yansımalarıyla ilk karşılaşma anlarında yaşadıkları durumu anlamamıza yardımcı olabilir. Bir daha böyle bir videoyla karşılaştığınızda bu anın bebek için benliğinin ortaya çıkışının ontolojik zaferi olduğu aklınızda bulunsun.

Serdar SARIYILDIRIM
AFL'24

Çocukluğumuzun Kişiliğimize Yansıması

Çocukluğumuz, kişiliğimizin temellerinin atıldığı önemli dönemlerden biridir. Kişilik gelişimi bu dönemde gerçekleşir. Bu dönemde yaşanan deneyimler, duygular ve iletişimler; kişilik gelişimimizde ve hayatımızın geri kalanındaki davranışlarımızda büyük rol oynar.

Çocukluk dönemimizdeki olumlu deneyimler bizim kendimize olan güvenimizi arttırır, bizi psikolojik ve sosyal olarak sağlıklı bir birey haline getirirken; olumsuz deneyimler kendimize olan güvenimizi düşürebilir, çeşitli psikolojik bozukluklara sahip olmamıza yol açabilir.

Arkadaşlık İlişkilerinin Kişiliğe Etkisi

Çocuğun arkadaşlarıyla kurduğu ilişki, arkadaşlarının kişiliği çocuğun kişiliğinin gelişmesinde rol oynar. Olumlu arkadaşlıklar, çocuğun özgüvenini geliştirmesine, pozitif bir benlik algısına sahip olmasına yardımcı olur. Olumlu arkadaşlıklara sahip çocukların sosyal becerileri gelişir. Olumsuz arkadaşlıklar, çocuğun özgüvenini düşürür, olumsuz davranışlar sergilemesine neden olur. Olumsuz arkadaşlıklara sahip çocuklar sosyal ortamlarda uyumsuzluk yaşarlar.

Çocuğun Kendi Deneyimlerinin Kişiliğe Etkisi

Başarılı olduğu bir alan (spor münazarası, resim yarışması vb.) çocuğun özgüvenini olumlu yönde etkiler. Çocuk başarılı olduğu alanda ilerleyerek geleceğini bu alanın üzerine inşa edebilir. Fakat çocuk başarısız da olabilir. Aslında çok normal olan bu durum çocukta özgüven kaybına neden olabilir.

Eğitimin Kişiliğe Etkisi

Eğitim bireyin gelişmesinde ve bilinçlenmesinde önemli rol oynar. Eğitim; çocukların özgüvenlerini, öğrenme isteğini etkiler. Kaliteli ve uygun bir eğitim alan çocuk yeteneklerinin farkına varır, çocuğun özgüveni ve öğrenme isteği artar.
Kalitesiz veya kendisine uygun bir eğitim alamayan çocuk, yeteneklerinin farkına varamaz, dolayısıyla kendisini başarısız hisseder. Çocuğun özgüveninde ve öğrenme isteğinde düşüş meydana gelir.

Çocuğun ailesiyle kurduğu ilişki, kişiliğinin şekillenmesinde çok önemli bir faktördür. Ailedeki bireylerin çocukla ve birbirleriyle olan iletişim biçimi, bağ şekli çocuğun kişiliğinin şekillenmesinde rol oynar. Ailede sevgi, saygı, anlayış hakim ise çocuğun kendine güveni artar ve çocuk sağlıklı iletişim kurmaya yatkın olur.
Fakat ailede ihmal, şiddet, istismar hakim ise çocuğun kendine olan güveni azalır ve çocuk içine kapanık, sağlıklı iletişim kuramayan bir birey haline gelmeye yatkın olur.
Çocuğun ailesiyle kurduğu ilişki, kişiliğinin şekillenmesinde çok önemli bir faktör olmasının yanı sıra çocuğun ilerideki hayatında kurduğu ilişkiler ve gösterdiği tutumlar üzerinde de etkin rol oynamaktadır. Ailenin sevgi gösterme biçimi, anlayışlı ve ilgili olması gibi faktörler çocuğun gelişimini etkiler.

Milan ve Kay Yerkovich, anne-babanın tutumlarının çocuğun gelecekteki ilişkilerindeki tutumuna etkilerini 5 tip olarak incelemiştir.

Bunlar:
- Memnun edici tipler
- Kurban rolündeki tipler
- Kontrolcü tipler
- Kararsız tipler
- Kaçınıcı tipler

Kontrolcü Tipler

Çocukluğunda anne-babasının ihtiyaç duyduğu bakımı ve ilgiyi karşılamadığı çocuklar, ebeveynlerinin eksikliğini kendileri kapatmaya çalışırlar. Kendi ihtiyaçlarını kendi giderdiği için çocukta "kendi kendime yeterim" hissiyatı oluşur ve yaşamında iş birliği yapması gereken zamanlarda iş üzerinde kontrol sahibi olmaya çalışır. İşin sonucunda kendi istediğinin olması için çabalayabilir, takım arkadaşları üzerinde baskı kurabilir.

Kurban Rolündeki Tipler

Yetiştiği ortamda şiddete maruz kalan veya tanıklık eden çocuklarda görülür. Bu çocuklar dikkat çekmezlerse şiddet görmeyeceklerini düşündükleri için içlerine kapanır, dikkat çekmemeye çalışırlar. İlerleyen yaşlarında ise hayatlarına aldıkları insanlar, onlara çocukluklarında maruz kaldıkları tavrı sergileyecek insanlardır. Bu insanların yanında geçmişte yaşadıklarından dolayı bilindik hissederler; yaşadıkları ortamda bir problem, kaos olmadığında sorun olduğunu düşünürler.

Memnun Edici Tipler

Beklentisi yüksek olan ve çocuğunun başarılarıyla yetinemeyen ebeveynlerce yetiştirilen çocukların edindiği tutumdur. Çocuk, kendisini anne-babasını mutlu etmeye adar, kendisinin nasıl mutlu olacağını bilemez. İlerleyen yaşlarda ise kendisini yetersiz hisseder, mutlu olmak için başkalarının onayına ihtiyaç duyar.

Kararsız Tipler

Çocukluğunda anne-babasının tutarsız davrandığı çocukların edindiği tutumdur. Çocuk ebeveynlerinin ona karşı ne hissettiğini bilemediği için "ebeveynlerim ben terk edebilir" tutumu edinir ve her zaman diken üstünde hisseder. İlerleyen yaşlarında edindiği sosyal çevrede de bu tutumu sürdürür. Bu şekilde yetiştirilen çocuklar gereğinden fazla alıngan olabilmektedir.

Kaçınıcı Tipler

Çocuğun ihtiyaç duyduğu ilgiyi, sevgiyi anne-babasından göremediği durumlarda ortaya çıkar. Çocuk ebeveynleri tarafından ihmal edilince "ben sevilmeyi hak etmiyorum" düşüncesi içerisine girer ve gitgide içine kapanır. İlerleyen yaşlarında sosyal çevresine kendisini açamaz, kendisinden bahsedemez. Terk edilmekten, sevilmemekten korktuğu için insanlarla derin ilişkiler kurmaktan kaçar.

Zeynep DOĞAN
AFL'26

KANUN-I ESASİ'NİN İLANININ TERSANE KONFERANSINA YANSIMASI

Osmanlı anayasacılık hareketleri 1876 yılına gelindiğinde Kanun-ı Esasi'nin ilanı sayesinde, Batıda yaklaşık bir asır önce başlayan anayasal yönetim olgusunun Osmanlı İmparatorluğu'nda da uygulamaya konmasına neden olmuştur. Kanun-ı Esasi'ye giden yolun ilk aşamasında Tanzimat döneminin başarısızlıkla sonuçlanması bulunmaktadır. Bu dönemin, oluşan yeni şartların doğal bir sonucu olarak 1871'de kapanmasının ardından yaşanan beş yıllık süreçte iç dinamiklerin olgunlaştırdığı şartlar, tıpkı Tanzimat ve Islahat Fermanlarında olduğu gibi dış dinamiklerle birleşerek Kanun-ı Esasi'nin ilanı sonucunu doğurmuştur. Böylece geniş anlamıyla Sened-i İttifak'ın imzalandığı 1808 yılından başlatılabilecek altmış sekiz yıllık tarihi bir süreç, Türk tarihinin ilk yazılı anayasasını ortaya çıkarmıştır.

1.Kanun-ı Esasi'ye Giden Yol

1875 tarihindeki Hersek İsyanının ardından Osmanlı İmparatorluğu'nun aldığı tedbirler ve yaptığı yenilikler isyanın bastırılmasında etkili olamayınca Alman, Avusturya- Macaristan ve Rusya İmparatorlukları Osmanlı İmparatorluğu'na karşı bir nota hazırlamıştır. Andrassy Notası olarak bilinen bu diplomatik girişim 31 Ocak 1876 tarihinde Babıâli'ye sözlü olarak tebliğ edilmiş, Babıâli de 12 Şubat 1876 tarihinde notayı kabul etmiştir. Bu girişimin ardından da isyan bastırılamaması ve Nisan ayında da Bulgar İsyanının başlaması Osmanlı iç siyasetinde siyasi bir krize neden olmuştur. Bu buhran ortamının ancak tüm tebaanın temsilcilerinden oluşan bir meclis kurmak ve meşrutiyet idaresine geçmek şeklindeki köklü bir reformla önleneceğini ileri süren Mithat Paşa aradığı fırsatı 30 Mayıs 1876'da Sultan Abdülaziz'in, 31 Ağustos 1876'da ise Sultan V. Murat'ın tahttan indirilmesiyle yakalamıştır. Meşrutiyetçi görünen bir veliaht olarak Şehzade Abdülhamit ile anayasa ilanı ve devlet işlerinde yalnız sorumlu danışmanların görüşlerine başvurulması hususlarında anlaşmış ve onun tahta çıkmasına yardımcı olmuştur.

İç siyasette bu gelişmeler yaşanırken 18 Haziran 1876'da başlayan Karadağ savaşlarının sonbaharda da sonuçlanmaması üzerine Birleşik Krallık devam eden Balkan sorununu görüşmek üzere uluslararası bir konferans toplanmasını önermiştir. İç sorunu olmasına rağmen isyanları bastıramamasından ötürü Osmanlı İmparatorluğu bu öneriyi kabul etmek durumunda kalmıştır. Bu sırada Mehmet Rüştü Paşa'nın sadrazamlıktan çekilmesi, Sultan II. Abdülhamit'i o anın şartlarında tek kurtarıcı olarak görülen Mithat Paşa'yı bu makama getirmek zorunda bırakmıştır. Mithat Paşa'nın tam da bu anda uygulamak istediği anayasa düşüncesinin temelinde biri siyasal, diğeri de diplomatik olmak üzere iki temel amaç bulunmaktadır. Siyasal amaç, Alman birliği modeline göre ve adem-i merkeziyet esasıyla tasarlanan, birbirine tutturulmuş yerel özerklikleri olan vilâyetler ya da bölgeler topluluğu olarak federal bir devlet örgütlenmesidir. Diplomatik amaç ise Balkan sorununu görüşmek üzere toplanacak uluslararası konferansa, bu modelde bir anayasanın ilanı sonrasında katılarak Batılı devletlerin baskılarını engellemektir.

2.Tersane Konferansının Toplanması

23 Aralık 1876 tarihinde Haliç Tersanesindeki Bahriye Nezareti'nde toplanmasından ötürü "Tersane Konferansı" adı verilen Konferansa Birleşik Krallık, Fransız Cumhuriyeti, Avusturya-Macaristan İmparatorluğu, Rusya İmparatorluğu, İtalya Krallığı, Prusya Krallığı ve Osmanlı İmparatorluğu temsilcileri katılmıştır. Konferansa giden süreçte bir an önce anayasanın ilanı için adeta saatle yarışan Mithat Paşa, nihayetinde amacına ulaşmış ve 23 Aralık 1876 günü Konferansın başladığı sabah saatlerinde Beyazıt Meydanında büyük bir kalabalık huzurunda Kanun-ı Esasi ilan edilmiştir. Hariciye Nazırı Saffet Paşa, yabancı delegelere toplantı esnasında duyulan top seslerinin anayasanın ilanını müjdelediğini, artık meşrutiyet idaresinin bütün Osmanlı ülkesindeki Müslüman ve Hristiyanların özgürlüklerinin güvencesi olduğunu ve bu toplantıya lüzum kalmadığını ifade etmiştir. Rus temsilci İgnatief ise Saffet Paşa'nın konuşmasının ardından o gün için belirlenen gündem maddesinin müzakeresine geçilmesini teklif etmiştir. Nitekim o tarihte Fransız basınında çıkan şu haber metni, yabancı delegelerin Kanun-ı Esasi'nin ilanına gösterdikleri kayıtsızlığı ortaya koymaktadır:

"Sultan hâlâ hasta. İmparatorluğu ondan bile fazla. Midhat Anayasası yaşamak için fazla güzel. Doğumu şehre ve dünyaya topçu atışlarıyla duyurulsa da Avrupa'nın gözleri artık Türkiye'nin atmaya çalıştığı barutla kamaşmıyor. Top gümbürdediğinde toplanan tam yetkili temsilciler gözünü kırpmadı ve Saffet Paşa'nın hazırladığı tiyatral etki sefil bir şekilde başarısız oldu".

Kanun-ı Esasi'nin ilanı Konferansın gerçekleşmesine engel olamadığı gibi Osmanlı İmparatorluğu'ndan kabul etmesi beklenilen taleplerde de hiçbir olumlu etki yaratmamıştır. Nihayetinde 18 Ocak 1877'de Mithat Paşa'nın başkanlığında toplanan 180 kişilik bir meclis, Konferansta ileri sürülen haksız teklifleri kabul ederek haysiyetsiz bir duruma düşmektense, gerektiği takdirde savaşı kabul etmeyi devletin şanına daha yakışır bulmuştur. Nitekim bu süreç, Osmanlı İmparatorluğu'nun çöküşünde büyük etkisi bulunan 1877-1878 Osmanlı-Rus Savaşı ile sonuçlanacaktır.

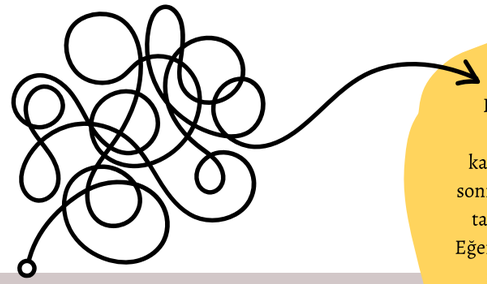
3.Sonuç

Modern Türk tarihini derinden etkileyen anayasacılık hareketi, 19. yüzyılın başlarından itibaren çözülmenin öncül belirtilerini yaşayan Osmanlı İmparatorluğu'nun siyasal seçkinleri tarafından çoğunlukla bu soruna yönelik bir çözüm ve restorasyon projesi olarak ele alınmıştır. Bu nedenle Osmanlı anayasal belgelerinin oluşumunda, devleti anayasal bir statüye kavuşturma ülküsünden daha ziyade iç veya dış dinamiklere karşı devletin çöküşüne engel olma amacı etkili olmuştur. Bu durumun çarpıcı örneklerinden biri de Kanun-ı Esasi'nin ilan sürecidir. Tersane Konferansı, Kanun-ı Esasi'nin en azından ilan takvimini doğrudan etkilemiş bulunmasına rağmen Kanun-ı Esasi amaçlananın aksine Tersane Konferansı üzerinde hiçbir etki yaratamamıştır. Nitekim Sadrazam Mithat Paşa, mimarı olduğu Kanun-ı Esasi'nin ilanından henüz 26 gün sonra Sultan II. Abdülhamit'e sunduğu bir takrirle Anayasadan beklentisini geleneksel Osmanlı bürokrasisinden farklı şekilde ifade etmiş; ancak belki de kendisinden başka kimsenin iştirak etmediği bu beklentiye rağmen mevcut şartlarla varılacak sonucu da yine kendisi öngörmüştür: "…Kanun-ı Esasi'yi ilandan muradımız yalnız mesele-i Şarkiyenin (Doğu sorunu) hüsn-ü tesviyesine (çözümüne) medar olmak ve Avrupalıların aleyhimize açılan ağızlarını kapamak nümayişinden ibaret bir cemile değildir… Bina-yı devleti tamire çalıştığımız sıradasiz adeta yıkmak istiyorsunuz…".

Emre GEZER
AFL'10

PARADOKSLAR

İnsanoğlu var olduğu andan itibaren etrafında gelişen şeyleri merak etmiş, birilerine veya kendi kendisine sorular sormuş, bu sorulara cevaplar aramış, bazılarının ise cevaplarını bulamamıştır. Paradokslar, bu cevapsız kalan sorulardandır. Biraz karışık gelmiş olabilir ancak paradokslar her daim karmaşık olmak zorunda değildirler, hatta basit temellere dayanırlar. Mesela:
"Bu cümle yalandır." cümlesi bir paradokstur.
Üstünde düşünürseniz hiçbir şekilde bir sonuca ulaşamayacağınızı fark edeceksiniz. Bu cümle ne doğru, ne de yanlış bir ifadedir.

Avukatın Paradoksu (Protogoras Paradoksu)

Hukuk fakültesini bitiren bir genç, ünlü bir avukatın yanına staj için başvuruda bulunur. Ünlü avukat bunu bir şartla kabul eder: Genç avukat ilk davasından kazandığı parayı kendisine ödemelidir. Anlaşırlar, bir sözleşme imzalanır. İki sene sonra staj bittiğinde genç avukat anlaşmanın adaletsiz olduğunu söyler ve birbirlerine tazminat davası açarlar. Duruşmada ünlü avukat her türlü parayı alacağını söyler. Eğer genç avukat kazanırsa ilk davasını kazanmış olacağı için parayı ödemelidir. Genç avukat kaybederse ünlü avukat tazminat davasını kazandığı için para yine ona ödenecektir. Ancak genç avukat karşı çıkar, hiçbir şekilde para ödemeyeceğini iddia eder. Çünkü bu tazminat davasını kazanırsa hiçbir miktar ödemeyecektir. Zira davayı kaybederse hiç dava kazanmadığı için yine ödeme yapması gerekmez.

Zamanda yolculuk yapıp babanız doğmadan önce dedenizi öldürdüğünüzü varsayalım. Bu durumda babanız ve dolaylı yoldan da siz ölmüş olurdunuz. Ancak siz ölüyseniz dedenizi kim öldürdü?

Bu paradoks bizi paralel evrenler teorisine götürüyor. Ancak bunları kanıtlayamadığımız için bu sorulara kesin cevaplar veremiyoruz.
Daha üstüne düşünülecek bir sürü paradoks var.

Eğer ilginizi çektiyse;
- Zenon'un paradoksları
- Taş paradoksu
- Kara delik (bilgi) paradoksu
- Euplides (kum yığını) paradoksu
- İkizler paradoksu

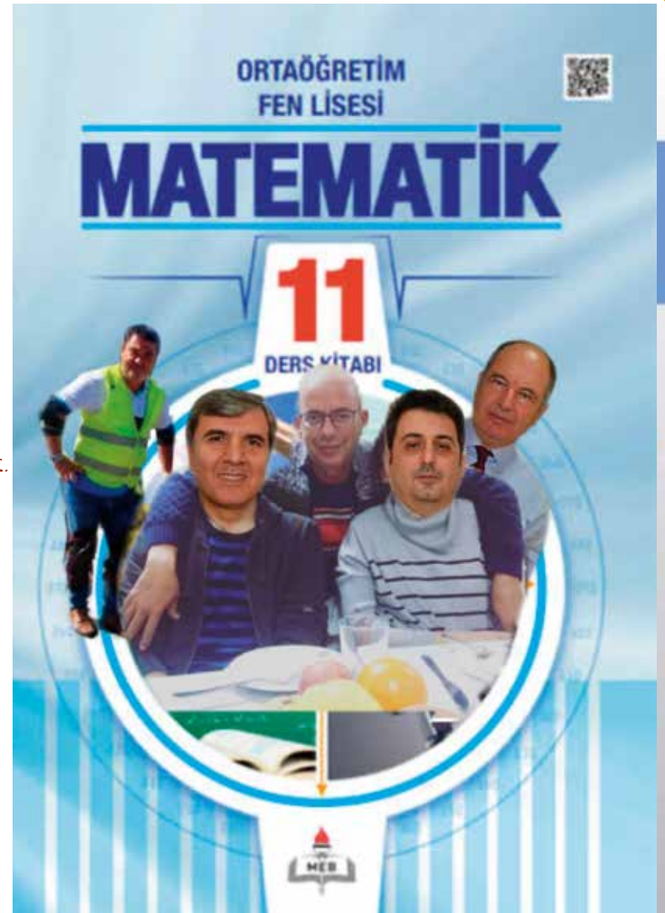
gibi paradokslara da göz atabilirsiniz.

Elif ÖZDEMİR
AFL'26

DERS KİTAPLARINI BİZ TASARLASAYDIK

Diyelim ki derstesiniz, dikkatiniz dağıldı ve arkadaşınız da uyuyor. Doğrusu hiçbir şeyde yapasınız yok. Ne yaparsınız? Birçoğunuz önündeki kitabı karalar, fotoğraflarına bir şeyler çizer. Utanmıyor musunuz kamu malına zarar vermeye? Günebakan ile bu derde son veriyor, size çizmeye kıyamayacağınız ders kitapları sunuyoruz. İyi dersler!

AFL'DEN ÇIKAN BİR ÇİZER

Erinç Kargan

AFL3'ün başarılı çizer-yazar-reklamcısı Erinç Kargan geçtiğimiz günlerde okulumuzu ziyaret etti. Tasarımcılığından 21 sene sonra Günebakan'ı bu kez bize röportaj vererek destekledi. Üç çizgi romanı, uzun yıllar reklam sektöründe deneyimi, yurt dışı serüveni, özgün ruhu ile bizlere ilham oldu.

Fen Lisesinden çıkan bir çizer olmak nasıl bir duygu, neler hissettiriyor size? Okulda zamanınızı nasıl geçiriyor, çizim açısından neler yapıyordunuz?

Açıkçası burası bir fen lisesi olmasına rağmen sanat alanında bizi çok besleyen bir yerdi. Hayatımda en fazla kitap okuduğum dönemlerden bir tanesiydi mesela. Arkadaşlarımızla kendi aramızda çok fazla kitap ve film değiştiriyorduk. Günebakan gibi bir dergi çıkartıyorduk. Dinletiler yapılıyordu. Ağır bir müfredat olduğu ve o zamanlar sosyal medya gibi şeyler de olmadığı için insan kaçacak, tutunacak yer arıyor. Belki bu yüzden bizim zamanımızda böyle şeylerle ilgilenen çok fazla insan vardı. Yani buradayken kendimi ifade edebilecek birçok platform buldum.

Çizersiniz ama aynı zamanda da yazarlık yapıyorsunuz. Bunların yanında başka bir meslek yapıyor musunuz ya da yapmanız gerekiyor mu? Yani çizer olduğunuzda farklı meslekleri bir arada yapmak mümkün mü?

Ben Boğaziçi Üniversitesine gittiğim zaman Üniversitenin yapısından dolayı okuduğunuz bölümden bağımsız çok farklı alanlara yönelebiliyordunuz ki bu okulun verdiği kültürle de alakalı bir şey. Ben ilk mezun olduğumda reklam sektöründe çalıştım ve yöneticilik yaptım, bir süre sonrasında zaten sadece çizmeye ve yazmaya odaklandım. Sonuçta kendi aklınızda yapmak istediğiniz bir takım projeler oluyor fakat bir yandan da para kazanmanız gerekiyor ama ben bir şekilde çizerek de para kazanabildim. Çünkü reklam şirketlerine, oyun şirketlerine, film dizi sektörüne çalışabiliyordum. Hem çok fazla markayla hem de Netflix gibi platformlara çalıştım ve hâla da çalışmaya devam ediyor, bir yandan da kendime ayırabildiğim kadar zaman ayırmaya çalışıyorum. Bu Türkiye'de zor olduğu için bir sene önce Berlin'e taşındım bir sene önce.

Peki yurt dışına çıkış süreciniz nasıl gelişti?

Yine buradan mezun iki arkadaşım vardı onlarla tatile gitmiştik pandemiden sonra. Ben de çok bunaldığım bir dönemdeydim çünkü pandemide reklam sektörünün işleri çok artmıştı. Arkadaşım da Amerika'da çalışıyordu. O da Amerika'yı hiç sevmiyordu. Bana Berlin'e taşınacağını söyledi. Ben de gitmek istedim. Berlin zaten kültür-sanat alanında canlı ve sevdiğim bir şehir.

Bizim arkadaşlarımızda da çok fazla Berlin'de yaşamak isteyen var onlara bir şeyler söylemek ister misiniz?

Berlin'de çok fazla Türk var. Benim de hem liseden hem de üniversiteden çok fazla arkadaşım olduğu için yabancılık çekmeden gidilebilecek iyi yerlerden birisi bence. Çünkü herhangi başka bir ülkeye gitseniz daha çok yabancılık çekebilirsiniz ama orada daha yumuşak bir geçiş oluyor.

Size önce lise yıllarınızı sonra üniversite yıllarınızı soracağım. Şu an lisede güzel çizim yapan bu alana yönelmek isteyen ama bir şeylerden çekindikleri için yönelemeyen arkadaşlarımız var. Onlara neler önerirsiniz?

Ben derslerde çizim yapıyordum zaten her şeyden önce, birazcık karışık bir süreç. Boğaziçi Üniversitesindeyken de bir hocamın dersi vardı onlara katılıyordum sonra Bilgi Üniversitesinde aynı hocamın asistanlığını yaptım. O benim için güzel bir temel oldu ama reklam sektörüne girdikten sonra uzun bir süre çizmedim. Çizgi işi de yetenekten ziyade zaman ayırmanızla alakalı. Müzik aleti çalmak gibi düşünebilirsiniz. Ben yıllarca yapmadığım için çizgiye odaklanma süresi geçirmek durumundaydım. O sırada da kendi hikâyemi yazıp çizdim. O mesela sektörel anlamda çalışırken bana çok yardımcı oldu. Tabii şu anda YouTube'da çok fazla kaynak var öğrenebileceğiniz. Orada öğrenip kendiniz de vakit ayırmalısınız. Tabii devam edip bırakmamak lazım çünkü özellikle lisede ve üniversitede hem çevrenizin sizden birtakım beklentileri oluyor, kendinizi hem kendinize hem de diğer insanlara kanıtlamak istiyorsunuz. Bunlar devam ederken asıl istediğiniz şeyi biraz göz ardı etmek durumunda kalabiliyorsunuz. Ama ne olursa olsun bir yanından tutup bırakmamak önemli. Ben mesela çizmeyi bırakamadım. Aradan yıllar geçse de çizgiye döndüm çünkü yaptığım diğer şeyleri kendim için yapmadığımı fark ettim. Aslında özellikle işi bıraktıktan sonra lisedeki Erinç bu duruma ne derdi diye sordum. Ben Berlin'deyim işim gücüm var ya da Boğaziçi'ne gittim senin baktığın yerden burası çok güzel gözüküyor ama benim baktığım yerden de senin durumun çok güzel gözüküyor. Şu an mesela daha çok soruyorum yani o ne yapardı, o ne hissederdi. Çünkü o zamanki Erinç sanki daha korkusuz, ne istediğini bilen ve kendinden emin biriydi. Bu yüzden ben bir şey yapacağım zaman hep ona soruyorum. Onun kafası çevredeki dış faktörlerle ve herhangi başka endişelerle daha çok kirlenmemiş bir kafa. Ona soruyorum, o ruh haline ulaşmaya çalışıyorum çünkü oradaki ruh halim gerçekten çok daha yaratıcı ve kirlenmemişti bence.

Sizin 3 tane kitabınız varmış sanırım. Bu kitapların çıkış noktası neydi?

Aslında o kitaplar benim için bir okuldu yani size bahsettiğim tekrar çizgi pratiğini kazanmak için yapıldı. Çok memnun kaldığım sonuçlar değil ama bir standardı olan kitaplar. Benim için hem yapısal olarak yazma konusunda hem de çizgi konusunda pek çok şeyin çalışıp çalışmadığını denediğim bir okul oldular. Birazcık yapmak için yaptığım kitaplar yani metin olarak çok fazla benden bir şey içermiyor. Ama sonuçta ne olursa olsun bence çizgi roman ve yazmak yaptıkça gelişen şeyler. Ben bu sene özellikle yazmaya daha fazla yöneldim ama Berlin'de düzenimi oturtunca tekrar çizgi roman yapmak istiyorum.

Peki ilk kime okuttunuz o kitabı? İlk kimlere gösterdiniz?

Şimdi zaten bir şeyi gösterdiğinizde kimse size çok kötü olmuş demiyor ama o ilk birkaç saniyedeki tepkiler önemli bence. Aslında birkaç birlikte yazdığım, çizdiğim insanlar oluştu onlara gösteriyorum. Yani hem meslektaşlarım hem de yakın arkadaşım olan insanlardan başlıyorum çünkü her yakın arkadaşınız size pek objektif yorumlar yapamayabiliyor o yüzden mümkün olduğunca yapabilecek insanlardan başlıyorum. Bir de hiç alakası olmayan insanlara gösteriyorum. Bir de ben bir hikâyeyi bitirdiğim zaman ilk bir hafta falan aşırı kötü olduğunu düşünüyorum. Yani bu kadar saat oturup nasıl bu kadar kötü bir şey yapabildin gibi bir psikolojim oluyor onu da yavaş yavaş topluyorum.

Peki Boğaziçi yıllarınızı severek anlatıyorsunuz bizlere. O yıllar hakkında neler söyleyebilirsiniz. Neden işletme seçtiniz ya da Boğaziçi yıllarınız nasıldı bize biraz anlatabilir misiniz?

Benim puanım geldikten sonra karar verdiğim bir şey oldu. Galatasaray Üniversitesinde Endüstri Mühendisliği ve Boğaziçi Üniversitesinde Makine Mühendisliği tutuyordu ama fen lisesinde okuduktan sonra tekrardan mühendislik okumak bana pek mantıklı gelmedi açıkçası. Hem ilgimin de orada olmadığını düşündüm. Ablam da Boğaziçi mezunu olduğu için o da aynı üniversitede işletme okumamı önerdi çünkü hem kolay bölüm hem burada seni besleyecek bir sürü kulüp aktivitesi ve seçmeli ders var, hem Boğaziçi Üniversitesi de o anlamda bütün o aktiviteleri çok profesyonelce yapan bir üniversite. Devam zorunluluğu da yoktu yani işletme gerçekten kolay bir bölüm o sayede diğer şeylere de vakit ayırabildim açıkçası. Tabi ben 2008'de üniversiteden mezun olduğumda illüstrasyon, sosyal medya gibi şeyler yoktu ben de reklam sektörüne yöneldim. Hem daha yaratıcı hem de işletme adına öğrendiklerimi kullanabilecektim. Ama hayat sizi bir tarafa doğru sürüklüyor orada da geçim derdi para sıkıntısı gibi konular yüzünden lisedeki gibi istediğiniz kararları alamayabiliyorsunuz. Ama kendi adıma konuşursam bir şekilde yolunu buldum.

Fen Lisesinden bir çizer olarak çıkmak sizin için zor oldu mu o rekabet ortamında. Sizin için avantajları ve dezavantajları ne oldu?

Ben hiç öyle hissetmedim açıkçası. O biraz sizin nelere vakit ayırdığınızla alakalı. Yani okuduğunuz kitaplar, izlediğiniz filmler, kafa yorduğunuz şeylerle alakalı. Kimse sizin nereden mezun olduğunuza bakmıyor açıkçası. Çizgi roman yapmak da o kadar kolay bir iş değil çünkü sahneleri oluşturuyorsunuz, özgün bir hikâye anlatma şekliniz oluyor.

Reklam sektöründe daha çok yönetici olarak çalıştım ama sonrasında çizer olarak başladığımda kafamda ben bunu gerçekten yapabiliyor muyum yani çizgim yeterli mi sektör standardında çizebiliyor muyum gibi soru işaretleri oldu. Bu da kendimi biraz zorlamama sebep oldu çünkü gereğinden fazla iş aldım kendimi kanıtlamak için. Bu da beni para olarak ne kadar iyi etkilese de psikolojik olarak negatif etkiledi. O zamanlar zaman baskısıyla bir iş yapmanın çizgimi de geliştirdiğini düşünüyordum ama sonrasında fark ettim ki yeteri kadar sektör standartlarını karşılayabiliyorum. Yani mezun olduğun okul değil gerekli vakti ayırıp ayırmamak önemli. Eğer çizdiğiniz şey sektör standartlarındaysa bir şekilde oluyor.

O zaman son bir soru soralım. Günebakan'ın bu seneki teması yansıma. Yansıma hakkında bize neler söyleyebilirsiniz?

Günebakan ismi biliyorsunuz bizim dönemimizde değişti ki ben de Günebakan yazarlarından birisiydim. O yüzden Günebakan bizim için kendimizi yansıtabildiğimiz bir alandı ki bunu bulmak cidden çok önemli. Çok fazla insan çok fazla güzel yazı yazıyordu benim Günebakanla ilgili aklımda kalan şey buydu. Belki ben de dâhil insanların tekrar kendini keşfetmesi, farklı alanlara yönelmesi için bir sebep de oldu Günebakan. Ben daha sonra üniversitede de dergicilik yaptım ki ayrı bir hazzı olan bir şey bence. Şu anda dijitale döndü her şey ama o elinde tutmanın verdiği haz bence çok başka. O yüzden Günebakanın yeri bende hep farklıdır.

Yansıma her şeyden önce bence yanıltıcı olabilecek bir şey. Ben şu an seninle konuşurken de kendim hakkında bir şeyler yansıtıyorum. İnsanlarla kurduğumuz bağ, ürettiğimiz şeyler anlamında. Bu sanatsal olmak zorunda değil bir şeyi olabildiğince gerçek ve samimi bir şekilde yansıtmak önemli olan ve çok kaybedilen bir şey. Günlük hayatta da sadece kendimde değil bağ kurduğum insanlarda da kaybolduğunu gördüğüm bir şey. Ben biraz öyle bakıyorum. Yani yansıma dediğimiz şey bence çok sahte olabilecek bir şey. Yani zaman zaman bunu kendimize ne kadar çok sorsak o kadar iyi. Yansımalar dünyasında yaşıyoruz sonuçta. Sosyal medya gibi mecraların hepsi yansımadan ibaret. Yani gerçek ve yansıma tamamen birbirine karışmış şekilde ama ben o gerçeği arıyorum çünkü bence kaybedilen şey o. Bir de üniversite sınavına gireceksiniz mesela bu sizin için çok büyük bir şey ama hayat, üniversite sınavından veya gireceğin iş görüşmesinden ibaret değil. O an sana hayatın altüst olmuş gibi gelebilir ama hayatının altı üstünden daha güzel olabilir. Yani hayat bir To-do List ile yaşanabilecek kadar basit değil bence.

Bir de yansıma demişken şunu söyleyeyim. Sonuçta hepimiz öleceğiz ve ölüm de çok gerçek bir şey. Ama kimse ölünce çok başarılı bir avukattı çok parası vardı gibi şeyler konuşmayacak. Günün sonunda yaşayıp gidiyoruz birileriyle birtakım bağlar kuruyoruz, birilerinin hayatlarına ister istemez dokunuyoruz. Arkamızda küçük tortular bırakıyoruz. Mesela ölen kişinin sevdiği şarkıyı duyduğumuzda aklımıza gelmesi gibi veya sevdiği bir yemek önümüze geldiğinde bu yemeği çok severdi dememiz gibi geriye kalan tortular böyle küçük şeyler oluyor. Tabi bir şeyler başarmak önemli ama kendini kendine nasıl yansıttığın, kendini hayatta nasıl tanımladığın çok önemli ve geride kalan tortular da insanlarda bıraktığın yansımalar gibi şeyler oluyor.

ANNE KURABİYESİ

BİR DİĞER ADIYLA 1-2-3 KURABİYESİ

Anne kurabiyesi klasik, nenelerimizden süregelen ve düzenlenerek değişik şekillerde sunulan bir tatlı. Benimki hiç klasikliğini bozmayan, 1-2-3 kurabiyesi olarak da bilinen hali. 1 yumurta, 2 su bardağı şeker, 3 su bardağı yoğurt ve aldığı kadar unla yapılıyor. Cıvık bir hamur olduğundan şekil vermesi biraz zor ama eldiven giyip yağlarsanız bu sorunu da çözebilirsiniz. Tabii burada sanayi tipi yapıyor ve miktarları katlıyoruz. 12 yumurta, 6 bardak yoğurt, 3.2 kg un kullanılıyor. Portakal ve limon kabuğu rendeleyebilir değişik tatlarla zenginleştirebilirsiniz. 180 derece fansız fırında üstü kızarana kadar pişirebilirsiniz. Üstüne şeker serperek, yumurta sarısı sürüp bıçakla artı atarak servis edebilirsiniz. Zaten tüm kurabiyeler bundan farklı malzemeler çıkarılarak yapılıyor. Mesela unu azaltır nişasta koyarsanız kafelerde gördüğünüz kuru kurabiye olur. Tüm tarif sizin elinizde!

İçindekiler;

- **yumurta**
- **şeker**
- **yoğurt**
- **un**

Ben 52 yaşındayım çıraklığı sayarsak 40 yıldır, çocukluğumdan beri bu işin içindeyim. Profesyonel olarak da 18 yıldır ustayım.

Ben en çok güveç, orman kebabı, islim kebabı, tas kebabı gibi et yemeklerini özellikle ızgara işlerini yapmayı seviyorum. Çünkü lezzeti çok öne çıkan yemek çeşitlerinden ve ustalık gerektiren bir ürün. Bunu sağlayabilmek bizi mutlu ediyor. Bizim mutluğumuz yemek yiyenlerin yüzünü gülümsetebilmek elbette etin de püf noktaları var. Hangi bölgeden verdiği önemli örneğin gerdan gibi çok zor pişen bir et varsa önce ete kendi suyu çektirilir ve tekrar su ilavesiyle yumuşatılır ve soğanın asidi ile tekrar pişirilerek lezzetli hale getirilebilir. Aşçı olsam da pastane işlerini çok severim. Hobi olarak diyebilirim. Kendi çapımda videolar çekip paylaşıyorum da. Sebze yemekleri de çok önemli tabii, mesela zeytinyağlı enginar dolması çok zahmetli ve enfes bir yemek. Yunanistan'ın Ege kıyılarının yemek kültürü var bizimle ortak noktalarıyla sonuçta yüzyıllardır buralarda etkileşimler var.

PAŞAMEL SOSLU TAVUK

HAYIR, BEŞAMEL DEĞİL "PAŞAMEL"

İçindekiler;

- **1 bardak süt**
- **3 yemek kaşığı un**
- **70-100 gram tereyağı**
- **kemiksiz tavuk eti**

Zor bir yemek değil ama dikkat edilmesi gereken hususlar var. Beşamel sosunun iyi tutması, kaşar peynirinin bol olması, tavuğun kemiksiz olması gerekiyor. Baget, but gibi kemikli etlere de yapılır ama sosu olduğu için doğrudan ağza atılması gereken bir yemek. 1 bardak süt, 3 yemek kaşığı un, yaklaşık 80 gram tereyağıyla olur. Tereyağı ocağa alınıp biraz sıvı yağ ile çoğaltılıp unla bir güzel kavrulur. Bir yandan süt hazır edilir. İkisi karıştırılır. Varsa mahlep veya Hindistan cevizi atılabilir. Karışım kaynatılır. Bu esnada tavuk ön suyu ile haşlanır. Tavuklar tepsiye dizilip fırınlanır ve üstü kızarır. Ardından fırın kızgınken her yerine nüfuz edecek şekilde sosuyla buluşturulur. Hemen sonra üzerine kaşar peyniri eklenir. Kaşarın içine zerdeçal koyarak sarı renk verebiliriz. Bunlar gıda sektörünü tatlı hileleri özellikle çorbacılarda çok kullanılır. Ardından tavuklar tekrar fırına verilir. Üstü kızarınca fırını kapatıp o sıcaklıkta bekletir ve kaşarın kurumdan iyice erimesini sağlarız ve servis ederiz. Bu tür yemekler rüzgâr almaması ve atmosferinin bozulmaması için sıcak ve etrafı kapalı ortamlarda servis edilir esnaf lokantalarının da mantığı budur. Yanında ister makarna ister pirinç pilavı ister püre ister bezelyeli püre yapıp tüketebilirsiniz.

Ben kendini çok eleştiren biriyim yalan yok alıngan biriyim. Yemeklerimi kendim yer ve kendimce kritiğini yaparım ama benim yaptığım kritiği biri söyleyince zoruma gider. Sonra hak veririm tabii. Aynada gördüğümüz kendi resmimizdir aslında aynaya gülersen ayna da sana gülümser aynaya somurtursan ayna da sana somurtur. Sizler bizim geleceğimizi yansıtıyorsanız. Belki karşımda bir hâkim belki önemli bir devlet adamı var. Biz burada dokuzlar ilk gelince lakaplar takarız. "Bu öğrencide .... tipi var" deriz ve mezun olana kadar öyle anarız hatta bazen söyleriz ve çok hoşlarına gider. Hayata pozitif bakarsan her şey sana pozitif döner. Köpeğe çömelip sakince yaklaşırsan havlamaktan vazgeçer o da yanına gelip kuyruğunu sallar ve sevgi ister. O havladı diye sen de taş atarsan kim kime koparana!

HOCA-QUIZ

AFL'YE DÜŞSEN POLIS ÖZEL HAREKÂT MI ARISTOTALES MI TALK SHOWCU MU GÖNÜL GRUP MU OLURDUN?

1) Hangi Winx perisisin?

A Flora B Stella
C Tecna D Musa

2) Yaz tatilinde köye gider misin?

A Köyde yaşıyorum B Rası neresi?
C "Biz bir gün köydeyken..." D Yyy kokar orası!

3) Hangi ülkede yaşamak istersin?

A Çine b Finlandiya
C Alamanya D Slovenya

4) CERN'e gittin mi?

a Ha evet orası B "Bir gün CERN'ün 25. katındayken..."
c Nasipte varsa d Nereye?

5) Hangi playlisti dinlersin?

A Rahatlatıcı kuş sesleri
B Cumhuriyetin 200. yılında dinlenecek şarkılar
C SerdarOrtaçşarkılarımp3indirdur
D Senfoni Orkestraları

6) Favori rengin ne?

a Lacivert b Mor
c Turuncu D Su yeşili

7) En sevdiğin replik nedir?

a Sen Anadolu'ya geç bence B Aristo gibi düşün
C Eine, swan, drei Fıldrei D Mesela vegan yoğurtlar var

8) Dört diziden hangisini tercih edersin?

A Çok gezenti b Muhteşem Yüzyıl
C Arkadaşım Hoş Geldin d Aşk-ı Memnu
(Tolg Show)

POLİS ÖZEL HAREKÂT
-Favori hayvanınız inektir.
-Doğaseversinizdir.
-Kasket koleksiyonunuz vardır
-Doğal elementiniz mağğnezyumdur.
-Çine ülkesi vatandaşısınızdır.

A'LAR ÇOĞUNLUKTAYSA:
POLİS ÖZEL HAREKÂT
Nihat Afşin, Süleyman Çelik, Mustafa Önal, Sezai Küçük, Nurettin Kılıççäte

ARİSTOTALES GRUP
-Favori hayvanınız ornitorenk veya dodo kuşudur.
-Disiplin kurulunu tam kadro oluşturursunuz.
-Öğle aralarınız altın günleriyle geçer.
-En önemli özelliğiniz cahillikle savaşmaktır.

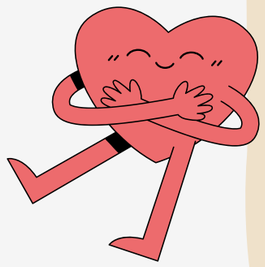
B'LER ÇOĞUNLUKTAYSA:
ARİSTOTALES GRUP
Emine Tiriç, Gül Arpa, Özgül Çaban (fahri üye), Emine Altınsoy, Hülya Olgun, Ayşegül Metin, İbrahim Demiral

TALK SHOW
-Favori hayvanınız kangurudur.
-Siz hiç ağzıyla basketbol topu alabilen biri gördünüz mü gibi sorularla eğlendirirsiniz.
-Sesiniz çok gürdür desibeli ölçülemez.
-Sınavlarınız genellikle öğrenci dostudur. (istisnalar kaideyi bozmaz)

C'LER ÇOĞUNLUKTAYSA:
TALK SHOW
Yıldıray Fidan, Abdullah Çaban, Serkan Tiren, Ömer Yavuz, Mustafa Erbil, Osman Cerit, Eyüp Arslan, İdris Taş

ÇOCUKLAR DUYMASIN GÖNÜL GRUP
-Favori hayvanınız kızıl pandadır.
-Tavsiye konusunda sizden iyisi yoktur.
-Cıvıl cıvılsınızdır ortama girişinizle etrafınızı neşelendirirsiniz.
-Kötü gün dostusunuzdur, başı sıkışan size gelir ve geri çevrilmez.

D'LER ÇOĞUNLUKTAYSA:
ÇOCUKLAR DUYMASIN GÖNÜL GRUP
Nilda Temelli, Emine Cengiz, Suna Yaşar, Tülay Tunçay, Dilek Uygun, Esra Hazar Yıldırım

Uğur GÜLEÇ
Cumhurbaşkanı

Emine ALTINSOY
Eğitim Bakanı

Nilda TEMELLİ
Aile ve Sosyal İşler Bakanı

Emine CEYHAN,
Süleyman Tunçay,
Hasan BORTAŞ
Cumhurbaşkanı Yardımcıları

Süleyman ÇELİK
Strateji İşleri Birimi Başkanı

Nihat AFŞİN
Tarım Bakanı
(özellikle zeytin)

Osman CERİT
Merkez Bankası Başkanı

İbrahim DEMİRAL
Türkiye İstatistik Kurumu Başkanı

Mustafa ERBİL
Ticaret Bakanı

Mustafa ÖNAL
Sanayi Bakanı

Nurettin KILIÇÇÖTE
Savunma Bakanı

Emine TİRİÇ
Çevre ve Şehircilik Bakanı

Emine CENGİZ
Türkiye Hayvanları Koruma Derneği Başkanı

Serkan TİREN
Aydın Bakanı

GÜNEBAKANLIK

Suna YAŞAR
Kültür ve Turizm Bakanı

İdris TAŞ
Türkiye Uzay Ajansı Başkanı

Ömer YAVUZ
Bilgi Teknolojileri ve İletişim Kurumu

Yıldıray FİDAN
Dışişleri Bakanı

Eyüp ARSLAN
Hazine ve Maliye Bakanı

Ayşegül METİN
Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı

Dr. Hülya OLGUN
Sağlık Bakanı

Gül ARPA
Adalet Bakanı

Özgül ÇOBAN
Cumhurbaşkanlığı Senfoni Orkestrası Şefi

Tülay AKGÜL TUNÇAY
Kızılay Başkanı

Abdullah ÇOBAN
Diyanet İşleri Başkanı

Sezai KÜÇÜK
İçişleri Bakanı

Dilek UYGUN
Gençlik ve Spor Bakanı

Esra Y. HAZAR
Türk Dil Kurumu Başkanı

Sınıf sınıf aranan, hocaları birbirine katabilecek flash bellek. Hafıza sizinle olsun!

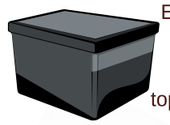

Proje, olimpiyat, organizasyon derken bazı dersleri gözden çıkaran öğrencilerin favorisi: Faaliyet kağıdı.

Yemek söylediniz ve odanız kirlensin istemiyor musunuz? Ya da arkadaşlarınızla kuş sesleri eşliğinde edebileceğiniz sohbetler ve doğum günlerinin vazgeçilmezi

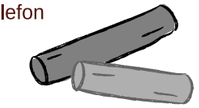
Ekmek kutusuna benzeyen ve içerisine telefonunu koymadığı için 20 kişinin topluca disipline gittiği telefon kutularımız.

Nöbetçi olunca çalması hepimizi derinden heyecanlandıran kutsal telefon.

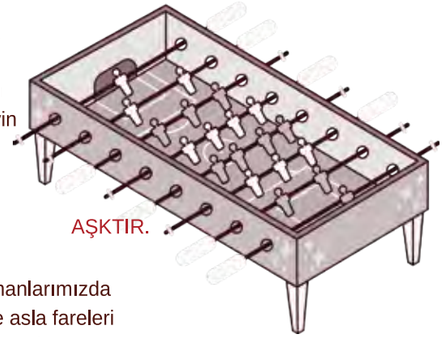
Her ay heyecanla bekleyip yayınlandığı an ooooo cuma günü yurttayız veya çarşamba nereye gidelim denen yemek listelerimiz.

Oğlum/kızım kalk yan sınıfta Mustafa hocana kalem sor da gel lafıdır veya okulda tek çalınan pardon yer değiştiren şeyin silgi olduğu gerçeğidir.

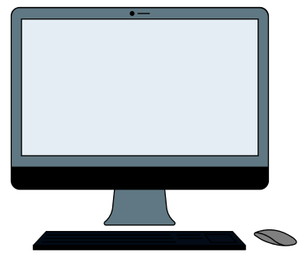
Efsanevi kimya öğretmenimiz Süleyman Çelik'in derslerinde tanıştığımız uzayabilen süper çubuk

AŞKTIR.

Sifon, akıllı tahta, tesisat, projeksiyon makinesi, ses sistemi ne bozulursa bozulsun daimi adres: Fikret Abi'nin odası, her derde deva

En zor zamanlarımızda donması ve asla fareleri olmamasıyla z-kütüphanede krizlerden krizlere sokan güzide bilgisayarlarımız.

Yine 9 ve 10. sınıflar genelinde yaygın olan her sene takımı kurulacağı söylenen AFL aktivitesi.

Sınav haftalarında kağıtlar çıkarılırken başında olmayı, beş dakika önce de olsa soruları görmeyi dileyeceğimiz ortam.

Bazı konuşmalarda ya da konferans salonu dolaylarında rastlanan logomuzla süslenmiş kürsü

Özellikle 9 ve 10. sınıfta öğrencilerin oynadığı kuralı olmayan ama çokça eğlencesi olan aktivitenin değişmez cismi.

3 HAMLEYE MAT.

İsmiyle de Fen Lisesi'ne yakışan "Bilgi Çeşmesi" tekrar kullanımda. Su savaşı, elini yüzünü yıkamak isteyenler ve Ömer Abi'mizin değişmez adresi.

Yansımalar Öneriyor

Yansıma; kitap, film, müzik, edebi yazı kısaca her türden sanatsal esere örnek olabilen, yeri gelince paralel evrenler yeri gelince sahte-gerçek gibi çatışmalar yaratabilen geniş bir konu. Editörleriniz de bu konuyu es geçmedi ve işte karşınızda bol yansıtmalı müzik, film ve kitap önerilerimiz. Müzik için Anadolu'nun bestesi Türk beşlerinin müziklerinden Köçekçe'yi ve yumuşak olduğu kadar acılı "Kalbin Yok mu Senin" şarkısını; kitap için tahmin edebileceğiniz üzere tamamen yansımalarda geçen Dünya Klasiği Dorian Gray'in portresi romanını ve yansımayı aynalardan da çok yapan Ahmet Haşim'in "Göl Saatleri" şiir kitabını; film için aşkı ve zaman algılarımızdaki içsel yolculuk ve hesaplaşmalarımızı sonuna kadar hissettiren "Sil Baştan" ve savaş gerçeğini bir tokat gibi yüzümüze çarpan kült eserlerden "Batı Cephesinde Yeni Bir Şey Yok" filmlerini önerdik. Keyifli okuma, izleme ve dinlemeler.

Anadolu'nun Yansıması: Köçekçe

Serkan Tiren sayesinde tüm AFL'nin bildiği Köçekçe, Köçeklerin dans etmesi için ortaya çıkmış ama halk türküleri bir araya geldikçe bir biçim haline gelmiştir. Ama biz Ulvi Cemal Erkin'in dans rapsodisi olan Köçekçe'den bahsediyoruz. Türkiye'nin bölgesel olarak farklılıklar gösteren ve Türk folklorunun müzikal açıdan zengin özelliklere sahip ritim ve melodik özelliklerini dikkat çekici renkli bir orkestrasyon ile sergilemiş ve gurur verici bir eser doğmuştur. Müzik neredeyse baştan sona kadar parmak zilleri ve darbuka gibi geleneksel vurma çalgıların ritimleri ile sürekliliğini sağlarken ağır kısımlarda solo çalgılar bu görevi uzun soluklu melodileri ile sürdürür. Eser her ne kadar eğlenceli ve yüzeysel gibi görünse de bir bütün olarak düşünüldüğünde Türkiye'nin 20. yüzyıl müziğini simgeleyen ulusalcı akımın en iyi örneklerinden birisi olarak kabul edilir.

"Sil Baştan"; aşk, kayıp ve ikinci bir şans temasını merkezine alan dokunaklı bir film. Hikaye, ana karakter olan Joel Barish'in, ilişkilerinde sıkıntılar yaşayan ve bu nedenle ayrılmak isteyen sevgilisi Clementine Kruczynski tarafından unutulmaya değer bulunup zihninden silinmeye karar verilmesiyle başlar. Joel, Clementine'ın peşinden gitmeye ve onu yeniden kazanmaya karar verir. Ancak Joel, kendisini Lacuna Inc. adlı bir şirketin "silme" hizmetiyle karşı karşıya bulur. Zihninden Clementine'i silmeye başladığında, anılarına geri dönerek geçmişteki anılarına yeniden dalar ve ilişkilerinin neden başarısız olduğunu keşfeder. Film, geçmişin hatıralarıyla geleceğin umutları arasında gidip gelen Joel'in içsel yolculuğunu yansıtarak, aşkın karmaşıklığını ve kayıp duygusunu derinlemesine keşfeder. "Sil Baştan", aşkın, hatıraların ve ikinci bir şansın gücüne dair düşündürücü bir yansıma sunarak izleyiciyi etkileyici bir deneyime davet eder.

Anlarımızın Yarınımıza Yansıması: Sil Baştan

En önemsiz görünen anlarımızın bile yaşayacaklarımız üzerinde ne kadar büyük etkisi olduğunu anlatan filmi izlerken Joel'in zihninde bir yolculuğa çıkıyor, daha önce hiç izlemediğimiz bir aşk hikayesine şahit oluyoruz. Bu romantik bilim kurgu bize yaşadığımız her anın ve her hareketimizin önemini gösteriyor. Olaylara verdiğimiz tepkilerin yaşayacaklarımıza etkisiyle anıların zihnimize yansımasının bizi oluşturduğunu anlıyoruz.

Oscar Wilde'ın unutulmaz eseri "Dorian Gray'in Portresi", yansıma ve ayna konularını etkileyici bir şekilde ele alır. Romanın merkezinde, genç ve çekici Dorian Gray'in yaşlanma ve çürüme sürecini portresinde sakladığı bir sır yatmaktadır. Dorian'ın portresi, onun yerine yaşlanırken, Dorian kendisini aynada gördüğünde ise genç ve güzel kalmaya devam eder. Bu durum, yansıma ve aynalar aracılığıyla dış görünüm ve iç düşünceler arasındaki karmaşık ilişkiyi vurgular. Dorian, portresindeki çirkinlik ve bozulma sürecini reddederken, aynadaki yansımasında kendisini idealize eder. Ancak bu süreç, Dorian'ın iç dünyasında büyük bir yıkıma ve ahlaki çöküşe yol açar. "Dorian Gray'in Portresi", yansıma ve ayna motiflerini kullanarak insanın ikiyüzlülüğünü, dışarıdaki imajıyla iç dünyasının çatışmasını ve kendi kendine ihanetini sorgulayan unutulmaz bir eserdir.

Savaşın Çarpıcı Yansıması: "Batı Cephesinde Yeni Bir Şey Yok"

"Batı Cephesinde Yeni Bir Şey Yok", insanın tarihini sorgulamasına sebep olan sarsıcı bir film olarak dikkat çekiyor. Film, Birinci Dünya Savaşı'nın dehşetlerine tanıklık eden genç askerlerin deneyimlerini etkileyici bir şekilde anlatıyor. Savaşın korkunç yüzüyle tanışan askerlerin iç dünyasındaki çatışmaları ve savaşın onlarda yarattığı travmaları tüm gerçekliğiyle yansıtıyor. Film, savaşın dehşetlerine maruz kalan askerlerin aynalar aracılığıyla kendi yıkımını görmesini sağlıyor. Film, başarılı makyajları ve oldukça gerçekçi savaş sahneleriyle askerlerin savaş boyunca yaşadığı çöküşü, savaşın insanlık üzerindeki etkisini başarılı bir şekilde yansıtıyor. Bu yolla, "Batı Cephesinde Yeni Bir Şey Yok", savaşın dehşetini ve insanın kendini yitirişini derinden hissettiriyor. Film, izleyiciyi savaşın vahşetini ve insanlığın acımasızlığını yüzleşmeye ve sorgulamaya davet ederek, insan doğasının karanlık yönlerine ayna tutuyor. Filmdeki başarılı oyunculuklar filmi etkileyici ve düşündürücü kılarak, izleyiciyi savaşın gerçekliği ve insanlık hakkındaki karmaşıklıklarıyla yüzleştirmeyi başarıyor.

Suyun Lirik Yansıması: Göl Saatleri

Ahmet Haşim'in edebiyat dünyasına kazandırdığı "Göl Saatleri", estetik ve lirik bir üslupla yazılmış derinlikli bir eserdir. Şair, bu şiirinde doğa ve zaman kavramlarını ustalıkla kullanarak okuyucusunu büyüleyici bir atmosfere sürükler. "Göl Saatleri", gölün yüzeyinde yansıyan zamanın hüzünlü ve melankolik bir atmosferiyle örülüdür. Şair, gölün sakin ve duru suyuyla, insanın iç dünyasının durgunluğunu, geçmiş anıları ve kaybolmuş zamanı anlatır. Bu eser, yansıma ve zamanın akışının birbirini tamamlayan bir dansını gözler önüne serer. Göl, aynı zamanda insanın iç dünyasını yansıtan bir ayna olarak kullanılır ve geçmişe dair anılarına duygusal bir yolculuk sunar. Ahmet Haşim, edebi dilin zarafetiyle "Göl Saatleri"nde okuyucuyu sürükleyici bir hikâyeye davet ederken, yansıma ve zamanın hafızamız üzerindeki etkilerini derinlemesine inceler. Bu şiir, okuyucuya derin düşüncelere dalma fırsatı sunarak, zamanın geçiciliği ve insanın içsel yolculuğu konusunda etkileyici bir deneyim yaşatır.

Aşk ve Istırabın Yansıması: Kalbin Yok Mu Senin?

Marc Aryan'ın unutulmaz şarkısı "Kalbin Yok mu Senin", duygusal ve içten bir hikâyeyi anlatan etkileyici bir şarkıdır. Şarkı, aşkın acı veren yönlerine ve bir ilişkideki hayal kırıklıklarına odaklanır. Marc Aryan'ın sıcak ve duygusal sesi, dinleyicilere derin bir duygusal yolculuk sunar. Şarkının sözleri, aşkın bir tarafının kaybolduğu, sevginin yaralayıcı olduğu ve kalbinin acı çektiği bir anlatıyı yansıtır. "Kalbin Yok mu Senin"de, sevdiği kişi tarafından terk edilen ve kalbi paramparça olan birinin iç dünyasını anlatılır. Şarkı, aşkın derinliklerine dalmış birinin acı dolu duygularını ve yalnızlığını ifade eder. Marc Aryan'ın müziği ve etkileyici vokali, bu hikâyeyi daha da güçlendirir ve dinleyiciyi şarkının duygusal atmosferine çeker. "Kalbin Yok mu Senin", aşkın karmaşıklığını ve insanın kalbinin derinliklerinde yaşanan acıyı anlamaya çalışırken, dinleyicilere duygusal bir bağ kurma fırsatı sunar.

Çek hayalini
Gözlerinin önünden
Çek şu hayalini
Kurtar beni dertten

Çek şu hayalini
Göster gerçek yüzünü
Böyle aşk olur mu hiç
Kalbin yok mu senin
Kalbin yok mu senin
Kalbin yok mu

İstemem ben hayal
Geleceksen gel
Böyle aşk olur mu hiç
Kalbin yok mu senin
Kalbin yok mu senin
Kalbin yok mu

Muhtacım sesine
Yüzümde tatlı ılık
Dolaşan nefesine

Muhtaçken sana
Kimleri okşuyor elin
Gerçeksen başka kalpte
Bana kaldı hayalin
Yoksa korkuyor musun
Bu aşk sana çok mu
Senin kalbin yok mu hiç
Kalbin yok mu senin
Kalbin yok mu senin
Kalbin yok mu

KALIPLARA SIĞMAYAN KİTAPLAR

Herkes kendini bir kalıba sokar, bir şeyler hisseder ve buna benzer eylemlerde bulunur. Ben de bu yazımda insanların kendilerini koydukları kalıplara, hissettiklerine, savundukları konulara uygun kitap önerilerinde bulunacağım. İyi okumalar!

Yazıma başlarken değineceğim kitap Türkiye'nin kuruluşunda yaşanılan süreci daha iyi anlamamıza yardımcı olan bir eser. Ata'mın yazdığı "Nutuk". Yediden yetmişe her yaştan insanın okuyabileceği versiyonlara sahip bu kitap, herkesin kütüphanesinde kesinlikle sahip olması gereken kitaplardan.

Düşünce özgürlüğünü kalpten savunanlar, sorguladığım konular hakkında açık açık konuşayım hiç kimse susturamasın diyerek düşüncelerin baskılanmasını eleştirenler, sistem eleştirisi yazmaya bayılan George Orwell'den "1984" kitabını okumalılar. Başrolümüz Winston'ın başından geçenler oldukça ilgi çekici!

Yeter bu kadar distopya ben ütopik kitaplar, olumlu gelecekler arıyorum diyorsanız da H.G. Weels'dan "Zaman Makinesi"ni okumalısınız. Adı üstünde "zaman makinesi" sizi aradığınız ütopik geleceğe ışınlayabilir.

Feminizm savunucuları, Virginia Woolf kitaplarının gözde olanlarından "Kendine Ait Bir Oda"yı mutlaka okumalılar. Tabii çoktan okumadılarsa. Yerli bir feminist istiyorsanız Gülnur Acar-Savran'dan "Beden Emek Tarih Diyalekti Bir Feminizm İçin" kitabı önerimdir. Unutmayın, feminizm kadınların üstünlüğüne yönelik değil eşitsizliklerin ortadan kaldırılmasına yönelik bir harekettir.

Konfor alanının dışına çıkmaktan korkanlar, belki de biraz özgüven kaybı hissedenler hemen koşun ve tek oturuşta bitirebileceğiniz bir kitap olan "Martı"yı okuyun. Felsefi tonlara sahip bu kitabın başrolünde kendi özünü bulduktan sonra anlam arayışı içinde olan diğerlerine yardım eden Martı Jonathan Livingston bulunuyor.

Bilim-kurgu filmlerine bayılan biraz da kitap okumak isteyenler 2. kitabının film uyarlamasını yakın zamanda sinemalarda görecek olduğumuz "Dune" serisini okuyabilirler. İlk kitabının sinema uyarlaması yoğun ilgi gören bu kitaplar serisinin yazarı ise Frank Herbert'tan başkası değil!

Biraz da (siyasi) sistem eleştirisi okumak isteyenler hâlâ okumadılarsa George Orwell'in ünlü kitaplarından olan "Hayvan Çiftliği"ni okumalılar. Oldukça akılda kalıcı ve çoğu kişi tarafından da bilinen alıntılardan birinin de sahibidir: "Tüm hayvanlar eşittir ama bazı hayvanlar diğerlerinden daha eşittir."

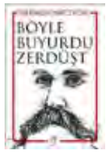
Ben uzun uzun felsefe konuşurum bu yüzden beni bilgiyle dolduracak etrafımdakileri sorgulatacak bir felsefe kitabı gönderin gelsin derseniz size göndereceğim kitap tabii ki Nietzsche gibi bir üstat tarafından yazılmış "Böyle Buyurdu Zerdüşt" kitabı olur. Çok daha başlangıç seviyesi bir kitap olarak ise belki de sizi John Locke ile tanıştıracak olan "İnsan Anlığı Üzerine" kitabını önerebilirim. İster başlangıç ister ileri seviye olsun, felsefe okumaya doyum olmaz!

Kendini yaşadığı koşullara ait hissedemeyenler, uyum sağlamak istemeyenler sizi de anlayanlar var. Sizi anlayabilen kişi ise Franz Kafka'dan başkası değil.Franz Kafka, Gregor Samsa'nın yaşadıklarını metafor olarak oldukça iyi kullanmış.

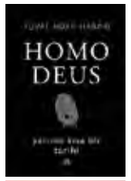

Evet gündemi ve siyaseti takip ediyorum ama keşke biraz daha bilgili olsam diye düşünen siyasetseverler de vardır, sizlere önerim ise Platon'dan "Devlet" olacaktır. Siyaseti felsefeyle karıştıran bu kitabı okuyacak olursanız iyi okumalar dilerim!

İlber Ortaylı'nın yaptığı konuşmalardan etkilenip tarihe ilgi duyanlar da buradalarsa onlara olan önerim de gelsin! Yuval Noah Harari'nin çok satanlar listelerinden inmeyen kitabı "Homo Deus:Yarının Kısa Bir Tarihi" kitabını kesinlikle okumalılar. Daha çok Türk tarihiyle ilgileniyorsanız o zaman tabii ki sizi İlber Ortaylı'ya yönlendireceğim, "Türklerin Tarihi" isimli kitabı Türklerin geçmişten günümüze gelişmelerini inceliyor.

Yazımın yani kitap önerilerimin sonuna yaklaşırken bahsedeceğim kitap sadece benim önerim değil aynı zamanda Büyük Önder Mustafa Kemal Atatürk'ün de şiddetle önerdiği bir kitap, yazarlığını Grigory Petrov'un yaptığı Finlandiya'nın dönüşümünü konu alan "Beyaz Zambaklar Ülkesi". Atatürk'ün okul müfredatına eklenmesini istediği bu kitap Türk gençlerinin okuduğu kitaplar arasında bulunmalı.

Tabii bir de çok değerli öğrencilerimiz var, fen lisesi öğrencisiyim biraz da pozitif bilimler ile alakalı şeyler okuyayım derseniz aklıma gelecek ilk bilim insanlarından olan astronomi bilimiyle ilgilenen Stephen Hawking size uygun olacaktır. En ünlü kitaplarından olan "Zamanın Kısa Tarihi" kitabıyla Stephen Hawking okumaya başlayabilirsiniz. Araştırmaları ile astronomiye bol katkıda bulunan Stephen Hawking'in yazdığı kitaplar ile edebiyata yaptığı katkıyı da unutmamak gerek.

BİRİ ÇÖM MÜ DEDİ?

Bize göre "çöm" üst dönemlere göre "çöp şiş" olan dönemimize hoş geldiniz. Liseye hızlı bir giriş yapıp aynı hızla seneyi bitiren bir dönem olarak eğlenceli, bol dedikodulu, kaotik ve unutulmayacak bir yıl geçirdik.

Yurda düşen bazı arkadaşlarımızın çarşaf değiştirmeye üşenip yatakları değiştirmesi, erkek yurdunda etütten kaçıp hocaya yakalanmamak için birlikte tuvalete girip ne yaparlarsa yapsınlar belletmene (Abdullah Hoca) yakalanmaları, her uykuya daldığında farklı bir trajedi (deterjan ayini, üzerine bayrak çizilmesi vb.) ile uyanan Bünyamin, yurdun trajikomik olaylarındandı.

Liseye yeni başlayan ve etrafa garip bakışlar atan bizler haftanın ilk Almanca dersine girince Yıldıray Hocanın "Hiç ağzına 2 tane basketbol topu alan birini gördünüz mü?" sorusuyla karşı karşıya kalınca doğal olarak epey şaşırdık.

Bu da yetmiyormuş gibi kimya dersinde yeni bir elementle tanıştık: "Mağnezyum (mğ)"

İlk dönem, ilk tanışma ve feminizm atışması. Ortaya aniden çıkan bir not ve o cümle "Milenyumu bilmeyenlerin feminizmi savunması çok kemik" evet, kemik...

Mübarek ramazan ayında iftar yemeğimizin ikonik olayı; ortalıkta büyük bir curcuna hakimken aniden restoranın bir kenarından sessizliğin arasından, garsondan gelen o söz: "Evet arkadaşlar, Ali Eren"

İki ayrı yürüyüş gezisinde de bize kıyamayan sevgili Abdullah Hoca'nın dönüş yolunda ilkinde sağanak yağmur altında, ikincisinde pişirici öğlen sıcağında bayır yukarı çıkarken otostop çekip kıyamadığı öğrencilerini o koşullarda bırakıp kaçması.

Yiğit Efe'nin matematik sınavından 30 almasına rağmen telafiye girmeyeceğini söylemesiyle Nihat Hoca "Hayatımda duyduğum en komik 2. şakaydı." demişti. Şimdi soruyoruz: Hocam en komiği neydi?

"Mağnezyum" elementi yetmiyormuş gibi yeni bir kimya bilgisiyle karşı karşıya kalan çömler bu sefer Breaking Bad hayranı olan öğretmenlerinden 'Deniz börülcesi nasıl yapılır?' eğitimi almışlar.

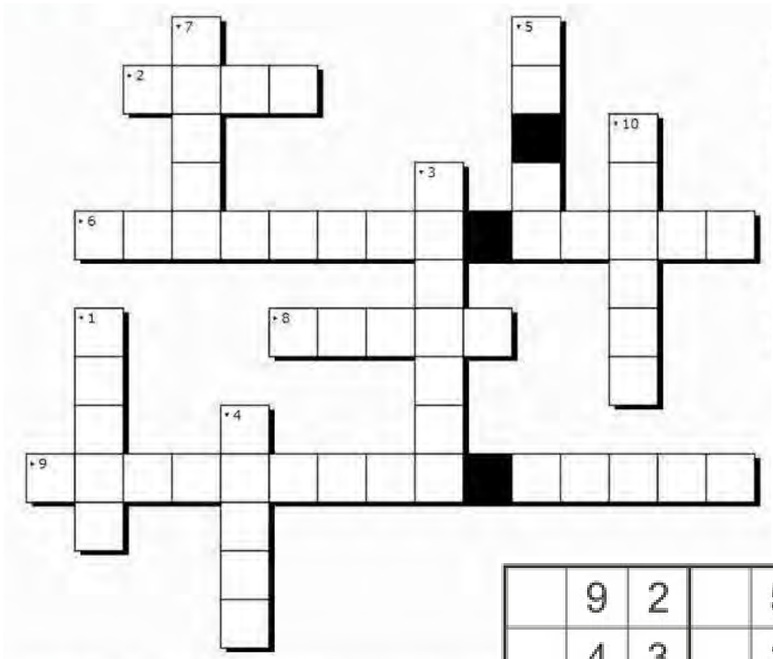
Uzun saç bu senenin favorilerinden (wolf cut dışında)... Her sene dokuzlara yapılan gezilerden birine katılan bir arkadaşımız(erkek) uzun saçı sebebiyle 2 gün içinde tam 14 (Bir tane de editörlerden geldi.) kere 'kızım' diye çağırılmış.

Uzun ve nefes kesici bir sene bizim için sona erdi. Yaşadığımız "çömlük" anıları tabii ki de bu kadar değil... Ancak buraya sığacak kadar az da değil (çaktırmayın aklımıza gelmiyor). Gelecek çömlere başarı bize de Allah'tan rahmet diliyoruz...

Bizden, geleceğin çömlerine...

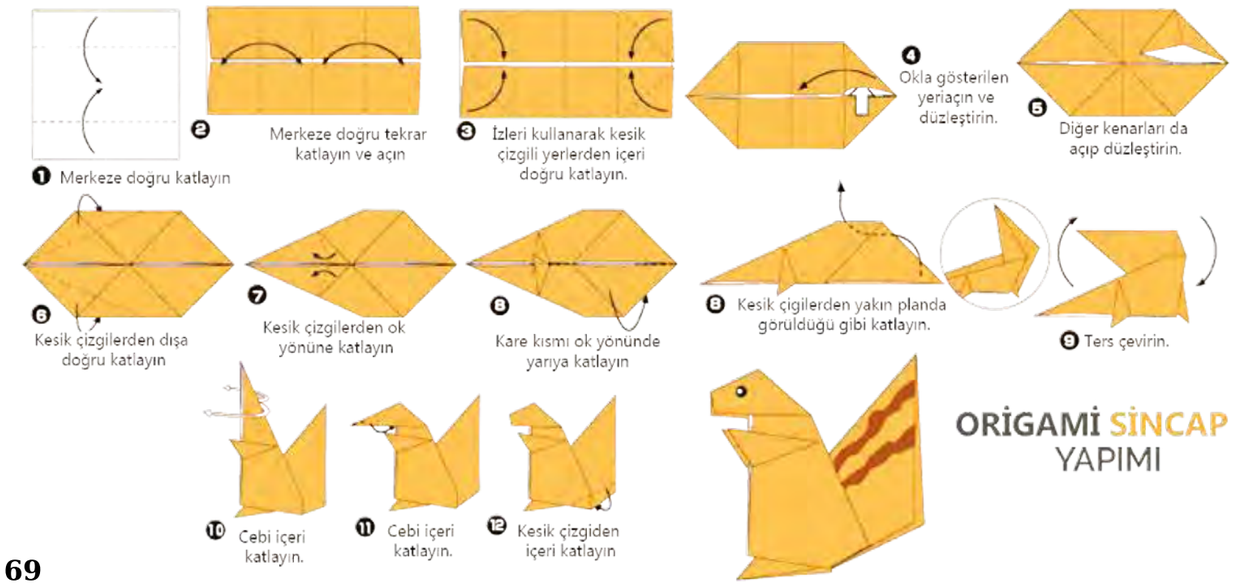
İpek Yıldız
Ceyhun Ceyhan
Elif Ezgi Tüylek
Bünyamin Aktay
Saniye Zeynep Kafadaroğlu

BUL MA CA LAR

1. Okulumuzun vazgeçilmez mekanı ESSnin maskotou ve köpeğinin adı nedir
2. Günebakan sponsorluk için kaç kuyumcuyla görüştü
3. TEDx'in bu seneki teması neydi?
4. MEF Okulları Araştırma Projeleri Yarışması'nda Türkiye 1.si olan projemizde elektronik....kullanılmıştır.
5. Futsalda takımımız en başarısız maçında kaç-0 yenilmiştir
6. "Geçen dersten beri nefes almıyorum ben içimdeki hava ile hallediyorum" diyen hocamızın adı
7. Kinetik enerjiyi kinetik enerji potansiyel enerjiyi potansiyel enerji bulmuştur diyen hocamızın lakabı
8. 11/B'dekaç kişi telefonuyla yakalandığı için bitki dikmiştir.
9. Ara öğünde çıktığında bütün yurtluları kendine bir mıknatıs gibi çeken basit ama lezzetli tatlının tam adı
10. Kimya hocamız Süleyman Çelik'in adaşı, formülü SO4 olan bileşiğin yaygın adı

	9	2		5		3		
	4	3		2		1		
	5		3	9			2	4
2	6	5			3	8		
4					1			3
		7	4		2			
			7	4		5		
9			2		5	6		
5	2			3				7

ORİGAMİ SİNCAP YAPIMI

21- -458.78-377-21-69-15-22

7	9	2	1	5	4	3	8	6
6	4	3	8	2	7	1	5	9
8	5	1	3	9	6	7	2	4
2	6	5	9	7	3	8	4	1
4	8	9	5	6	1	2	7	3
3	1	7	4	8	2	9	6	5
1	3	6	7	4	8	5	9	2
9	7	4	2	1	5	6	3	8
5	2	8	6	3	9	4	1	7

EGEFEN
EĞİTİM KURUMLARI

"Egefenli olmak..."

Adres:
Kemer Mahallesi Ayko 3 Caddesi Alatepe Sitesi No:48/A, 09100 Efeler

Telefon:
+90 549 219 73 33

Küçükköy GURME

TEDx
Youth@AFL 23

AYDIN final VİP

"Hiçbir başarı tesadüf değildir."

Mimar Sinan Mahallesi 2320 Sokak No: 17
TLF: (0256) 219 00 18

ÖZEL AYDIN pusula EĞİTİM KURUMLARI

ÖZEL AYDIN PUSULA EĞİTİM KURUMLARI

"DORĞRU YÖN DOĞRU TERCİH"

@aydinpusulaegitimkurumlari

Altınyürek

DİŞ HEKİMİ

Samet Arda ALTINYÜREK

Adres:
Cumhuriyet Mahallesi Atatürk Bulvarı No: 77/23, Efeler, Aydın
TLF: +90 505 524 99 51

ÜSTÜNYAPI

ATRIUM Projeler

ATRIUM NEFES

devam ediyor

atriumnefes.com

ATRIUM BULVAR

devam ediyor

atriumbulvar.com

ATRIUM TERRACE

atriumterrace.com

ÜSTÜNYAPI
MÜHENDİSLİK & MÜŞAVİRLİK

0 537 416 97 99 0 256 214 55 00 ustunyapi.com.tr
Zeybek Mh. 3.Cd. No:92 Efeler/AYDIN

“Çalışmadan, yorulmadan ve üretmeden, rahat yaşamak isteyen toplumlar; evvela haysiyetlerini, sonra hürriyetlerini daha sonra da istiklal ve istikballerini kaybetmeye mahkumdurlar.”

M. Kemal Atatürk

AYDIN FEN LİSESİ

1994

SCAN ME